

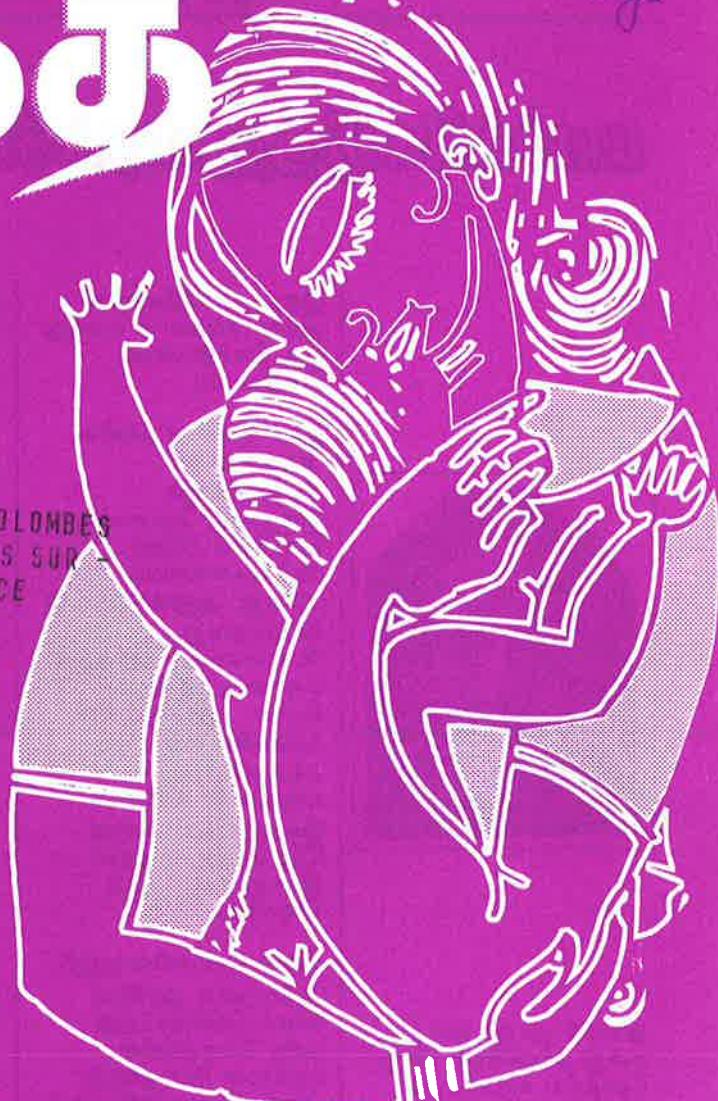
கலை இலக்ஷிய
சமூக விஞ்ஞானக்
காலாண்டிதழ்

Raya

ராக்ரு

September 1991

2:1

P'RAYA
87 RUE DE COLOMBES
92000 AGNIERES SUR
SEINE - FRANCE

கவிதங்கள் விமர்சனம்

இனி ஒரு வைக்கறை

தொடர்க்கதை

பக்கத்து வீடு

சிறுக்கதை

ஜம்பது விடாலர்

பெண்ணே

கோவியத் யூனியனில் கோகலிசம்

ஒரு தோல் விதான்;

ஆவாஸ் முடிவெல்ல

சமூகம் - இலங்கை - இந்தியா

பழைய பாத்திரங்களின்

புதிய நாடகம்

இந்த இதழ் சிறப்புக் கட்டுரை

மௌ. சித்திரலேகா

தமிழ்லக்கியமும்
பெண்களும்

யார்க்கிடுத்துறைப்பேர்ம்?

தினசரி நூறு, இருநூறு என்று மரணங்கள் எமது தேசத்தில் சம்பவிக்கும் வெந்த நோத்திலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் கொல்லப் பட்ட ஒந்தப் பழுப் பிரசையை நினைவு கூரவதைத் தவிர்க்க முடியாதிருக்கிறது. ஏனெனில் இவர்

இறந்தது எதிரிகளால் அல்ல; எங்களால் என்பது ஒரு கொடுரமான வித்தியாசம்!

இவர் வெளிநாடுகளில், 'கதகதப்பான' மெத்தைக்குள் இருந்தபடி தொலைக் காட்சியில் எங்கள் பிரச்சினைகளைப் பார்த்து 'அனுதாபப்பட்டு விட்டு தனது வேலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்திருக்கலாம். 'இல்லை! என்மன்னில் என்மக்களுக்காக வாழுவேன்' என்ற இவரது பிடிவாதமான தேச விசவாசம் தான் இவரது முடிவிற்குக் காரணமாயிற்று.

'ஒங்கி மேசையில் குத்தி' ஆவேசமாக அரசியல் பேசும் வெளிநாட்டுத் தமிழ் மேதைகளில் எத்தனை பேர் தங்கள் வெளிநாட்டு வசதிகளைத் துறந்து விட்டு நமது வரண்ட மன்றுக்கு வரத் தயராக இருக்கிறார்கள்? இரண்டொருவர் தான் அழர்வமாக துணிகிறார்கள். இந்த

ஒரு காரணத்துக்காக வாவது இந்த ராஜனி 'மன்னிக்கப் பட்டிருக்கலாம்'!

மன்னவழில்லாத எமது தேசத்திற்கு மனித வனம்தான் ஓரேவியாரு நம்பிக்கை. இந்த நம்பிக்கைகளை "காலில் இடறியது", "தலையில் இடுத்தது" என்ற காரணம்களுக்காக தகர்த்துக் கொண்டே போவோமானால் கடைசியில் எமது தேசத்தில் மிஞ்சப்போவது எதிரிகளும், துப்பிடித்துப் போன துப்பாக்கிகளும் மட்டும் தான்!

இந்த ராஜனி என்ற சமூத்துப் பிரசை கொல்லப் பட்ட போது கூடவே இவர் உருவாக்கி யிருக்கக்கூடிய ஆயிரக் கணக்கான சமூத்து மகுத்துவ திபுனர்களும், அவர்கள் காப்பாற்றி யிருக்கக்கூடிய இலட்சக்கணக்கான சமூத்துப் பிரசைகளும் கொல்லப் பட்டனர் என்பது உணர்ப்படவே முடியாததா?

பார்த்திபன்

அவளைக் கண்டேன்.

கட்டைக்கரிய கூந்தல்.

வட்டக்கருவிழியா என்று சொல்ல
முடியாதபடிக்கு முதுகு காட்டிக்
கொண்டிருந்தாள்.

அரைக்கை போன்ற வெயில்கால
உடைகளில் என்னெனப் போலவே
மாறிறம்! சில விளக்கமில்லாததுகள்
கறுப்பு என்று என்னெனச் சொல்வதை
காதில் வாங்குவதில்லை.

அவளைக் கற்றி பொட்டி இளக்கன்.

மாணவர்கள் என்பதை

அலட்சியமாகத் தெருவில்
போடப்பட்டிருந்த பாரிய

பைகள் காட்டின். இரண்டு மூன்று
சிக்கெட்டபற்ற, சிலது ஒடிப் பிடித்து
விளையாட (பெரிய பிள்ளைகள்
விளையாட்டு), ஆங்காங்கே ஒன்றை
யொன்று அனைத்து உதடுகளால்
காதலித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.
இவள் ஒருவள்தான் மாநிறமும்,
கறுப்புக் கூந்தலும். ஆனால்
எவ்வோருடனும் சகஜமாயிருந்தாள்.
என்ன கைதக்கிறான் என்பதைத்தரா
ன் என்னால் கேட்க முடியவில்லை.
தூராம்.

யார் அவள்?

ஆ சியாவாகத்தானிருக்கும்!
இலங்கையோ? இந்தியாவோ??

இலங்கையாகத்தான் இருக்கும்!!
தமிழோ? சிங்களமோ??
தமிழாய்தானிருக்கும்!!!
ஒடிப்போய் கட்டிப்பிடிச்சுக்
கொஞ்சவமோ? சாத்துத்தான் விழும்.
என்னுடைய கஸ்டம் எனக்குத்தானே
தெரியும். வந்து முன்று மாதமாக
ஒரு தமிழராயும் காணாத எனக்கு
இன்று முதல் முதலாய் ஒரு தமிழை
அதுவும் ஒரு தமிழ் பெட்டையைக்
கண்டால் எப்பிடியிருக்கும்! காய்ந்த
மாடும் கம்பும் மாதிரி.
எப்பிடி அவள் தமிழ் பெண்தான்
என்று முடிவு கட்ட முடிந்தது? ஏதோ
உள்ளுணர்வு. அவள் தமிழ்
பெண்ணாய் இருக்க வேண்டுமென்ற
என் ஆசை.
அவள் திரும்பினாள்..
இலங்கை முகம்தான். ஆனால்
தமிழோ, சிங்களமோ என்று
சொல்லவியலாத குழப்பமான
கலவை. அநேகமாகத் தமிழ்
பெண்தான். விடுவாயிருந்தான். தமிழ்
பார்ம்பரியம் எதுவுமில்லாமல் டொச்
ஸ்ரைவில்..
கிட்டே போய் கதைப்போமோ?
ஆளையே தெரியாது.
டொச்காரருடன் நிக்கிறாள். நான்
போய் கதைக்கிறது பிடிக்குமோ
தெரியாது.
அவனுக்குத் தெரியத்தக்கதாய்
நின்று பார்ப்போம். கண்டு, கதைக்க
வருகிறாளா என்று பார்க்கலாம்.
கொஞ்சம் அன்றையாக நடந்தேன்.
கவனித்தேன். அவள் பார்க்கவில்லை.
இன்னும் கிட்டப் போனபோது, பஸ்
வர அவள் ஏறிப்போய்விட்டாள்.
ஏமாற்றம். சி.. இனி எப்பிடி அவளைச்
சந்திப்பது? இவ்வளவு நாளாய்
அவைந்துவிட்டு இப்போது கிடைத்த
ஒருத்தியையும் விட்டிட்டு
நிக்கிறேனே! சலித்துப் போய்
அதற்குமேல் அங்கு நிற்க
மனமில்லாமல் அறைக்கு
வந்துவிட்டேன்.

தபாற் பெட்டி காலி.
பாஸ்காளிடமிருந்து இன்றும்
கடிதமில்லை. ஆஸ்பத்திரியை விட்டு
இன்னும் வெளியேறவில்லைப்
போலும்.
ஜேர்மனி வந்து முன்றாவது மாதம்.
ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. எல்லாம்
திடுதிப்பெண்று நடந்து முடிந்து
விட்டது. பிரான்போட்டில் வந்திருங்கினால் கள்ளனைப் பிடித்த
மாதிரிக் கொண்டு போய், கேள்விகள்
கேட்டு கையடையாளம் பதிந்து,
முகத்தையும் பல கோணங்களில்
பதிந்து, ஒரு முகாமில் கொண்டு
போய்விட்டு, பின்னர் இந்த
நகரத்திற்கு அனுப்பியது பதினைந்து
நாட்களாகி விட்டன. எந்தத்
தமிழராயும் காணமுடியவில்லை.
இருக்கும் கட்டிடத்திலும் வெப்பான்,
லைப்ரியா, ரோமா, போலந்த..
குடும்பமாயும், தனியாயும்.
ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு பாசை,
சமயம், பழக்கம், எல்லாம் சாம்பாராய்
கலந்து தவிர்க்கவியலாத 'யாதும்
ஊரே யாவரும் கேள்ர' 1. அவ்வப்போது
சன்னடையும், சமாதானமும்.
ஒவ்வொருத்தருக்கும் ஒவ்வொரு
பிரச்சனை. புரிந்து கொள்ளும்
அளவிற்கு இன்னும் மனம் விட
வில்லை. ஆங்கிலம் எல்லோருக்கும்
அப்பிடி இப்பிடித்தான்.
வீட்டுக்கு கடிதம் எழுதலாமா?
எல்லாம் கொட்டியாயிற்று. புதிசாய்
எதுவுமில்லை. பசித்தது.
சமையலறைக்கு வந்தால், இருந்த
நிலைமையைப் பார்த்ததுமே பசி
போய்விட்டது. ஊர்ச் சாப்பாட்டுக்
கடையின் பின்பக்கம்தான்! யாரும்
பெரிய மனது பண்ணி கக்கூசக்கு
மட்டும் இருக்கவில்லை. தேத்தன்னி
போட்டுக் குடித்துவிட்டு வந்து
படுத்தேன்.
மறுநாள் சாமான் வாங்கப் போகும்
போதுதான் அவள் ஞாபகம் வந்தது.

இன்றும் அதே இடத்தில்
காணலாமோ? போனேன்.
அதே பஸ்ராண்ட். அவனும்
பட்டாளங்களுடன் நிற்கிறார். இன்று
வேறு உடுப்பு. எதைப்போட்டாலும்
பாவி அழகாய்தானிருக்கிறாள்.
ஒரு ஆச்சரியத்தை கவனித்தேன்.
ஆன் நன்பர்களுடனும் தொட்டு,
மூட்டி, நெருக்கமாகக் கடைத்துக்
கொண்டிருந்தாள். பரவாய்வையே!
ஜேரமனிக்கு வந்து மூன்னேறித்
தானிருக்கிறாள். அவ்வது இங்கேயே
பிறந்து வளர்ந்தவளோ? வயது
பதினெட்டுக்குள்தான்.
பெரும்பாலான தமிழர்கள்
என்பத்திமூன்றுக்குப் பிறகுதானே
வந்தார்கள். ஆனாடியால்
சிலோனிலைதான் பிறந்திருக்கிறாள்.
தமிழ் பண்பாட்டு மொட்டாக்குக்களை
கழட்டுறளவுக்கு, பொச் நாகரிகங்களை
ஏற்கிற அளவிற்கு ஆளிட்ட
மனத்தைரியம் இருக்கு. நவல்
விசயம் தான். தாய், தகப்பனும்
தாராளவாதிகளாக இருக்கக் கூடும்!
சடக்கென்று பொறி தட்டியது. தாய்,
தகப்பன்! அப்பிடியென்றால் ஒரு
தமிழ்க் குடும்பம் இங்கே இருக்க
வேண்டுமே? கண்ணில் இதுவரை
தட்டுப்படவில்லை. நான் இங்கு
வந்தும் கொஞ்ச நான்தானே! முழு
இடமும் இன்னும் கத்தவில்லை.
கடைகளுக்கும், நகரங்களைக்கும்
போய் வந்ததுடன் சரி. தாய், தகப்பன்
இருக்கட்டும் இப்பேர் இவளோடு
கடைக்க வேண்டுமே?
தன்னுடைய போச் சிநேகிதர்களுக்கு
மூன்னால் என்னோடு கடைக்க
விரும்புவளோ?
என்னதான் இருந்தாலும் எங்கடை
நாட்டு ஆள்தானேயென்று
நினைக்க மாட்டானோ??
கடைப்பதா?
வேண்டாமா??
என்ன கடைப்பது?

நான் முடிவெடுப்பதற்குள் பஸ் வந்து
அவள் ஏற்பிபோய்விட்டாள். இன்றும்
கோட்டை விட்டாச்ச. என
வெட்கமும், நானும் ஒழிக!

சாமான்களை வாங்கிக் கொண்டு
திரும்பினேன். தபாற் பெட்டி காலி.
பாஸ்கார் எழுதவில்லை. எப்பத்தான்
ஆஸ்பத்திரியைவிட்டு வெளிக்கிடப்
போகுதோ!

சமையலைறையைக் கவித்து, சமையல்
பண்ணி சாப்பிட்டாயிற்று. இங்கிலீஷ்
நன்றாகக் கடைக்கக் கூடிய
ஆபிரிக்கா ஒன்றுடன் உலகம் பற்றி
தெரிந்தனவிற்கு அளவளாவி விட்டு
அறைக்கு வந்தால் அலுப்புத்
தட்டியது.

புத்தகங்கள் இல்லைரி.வி கிடையாது.
ரேடியோவும் இல்லை. மனம் விட்டுக்
கடைக்க எந்த இலங்கையரும்
இல்லை.

ஜெஜில் என்றால் விசிலிட்டிக்க எழும்பி,
ஏக்ஸைஸஸ் செய்து, விசிலிட்டிக்க
கல்லுடைத்து, விசிலிட்டிக்க சாப்பிட்டு,
விசிலிட்டிக்க ஒன்றுக்குப் போய்...
(ஆதாரம் தமிழ்ப்படங்கள்)

இங்கு விசில் ஊதவில்லை.
அவ்வளவுதான். எப்பிடிச் சுத்தினாலும்
சப்பற்றை கொல்லையைத் தாண்ட
முடியவில்லை.

எப்பிடியாவது நானை அவனுடன்
கடைத்து, அவனையும், அவள்
குடும்பதையும் பழக்கம் பிடித்து ...
இல்லாமல் இப்பிடியே தனிமையில்
இருந்தால் தலையைப் பியக்க
வேண்டியதுதான்.

மறுநாள்.
அதே பஸ்ராண்ட்.
அவள்.
பட்டாளம். கும்மாளம்.

நிறைய யோசித்து, தைரியத்தை
செயற்கையாக ஏற்படுத்திக்
கொண்டு அவனை நெருங்கினேன்.
என்னைக் கவனித்ததாகத்
தெரியவில்லை.

"ஹலோ" என்றேன்.

அவள் திரும்பி என்னைப் பார்த்துப், புரியாமல் என்ன என்பதுபோல முகத்தைச் சுருக்கினாள்.

"நீங்கள் சிலான்தானே?"
தயக்கத்துடன் கேட்டேன்.

"வள்?" என்றாள்
டொச்சில் கேட்கிறாள். எனக்கு ஆத்திராம். கொழுப்புத்தானே?
"நான் சிலோன்தான்" என்றேன் மறுபடியும்.

"வள்..." தொடர்ந்து

இஸ்புஸ்ஸென்று டொச்சிலேயே கதைத்தாள். எனக்கு ஒரு வசனமும் விளங்கவில்லை. ஆத்திராத்துடன் திரும்பி நடந்தேன். பின்னால், அவள் ஏதோ சொல்ல மற்றவர்கள் சிரித்தார்கள். அவமானம்.

தனக்கு டொச் சிநேகிதர் எண்ட கொழுப்பு அவனுக்கு.

வேண்டுமென்றே டொச்சில் கதைச்ச அவமானப்படுத்திப் போட்டாள்.

அல்லது டொச் சிநேகிதர் இருக்கும் போது என்னுடன் தமிழில் கதைப்பது சரியல்ல என்று நினைத்தாளோ?

அதையாவது தமிழில் சொல்லியிருக்கலாம் தானே. தான் பெரிய டொச் காற்றியென்ற நினைப்பு.

சிலவேளை தமிழ் தெரியாதோ?

இங்கேயே பிறந்து வளர்ந்த பின்னையெண்டா சொல்லலாம்.

இவளின் வயதிற்கு இவள்

இலவங்கையில் தான் பிறந்திருக்க

வேண்டும். என் சிலவேளை என்பத்தி முன்றுக்கு முதல் வந்த

குடும்பமாயுமிருக்கலாம்தானே?

எப்பிடியும் வீட்டில் தமிழ் சொல்லிக் குடுக்காமலே இருக்கப்

போகிறார்கள்? பின்னையை நல்ல வளர்ப்புத்தான் வளர்த்திருக்கினம்.

சிலவேளை தாய், தகப்பனும் திமிர் பிசித்த ஆக்களோ? கொழும்பில்

சீவிக்கிறைவக்கு யாழ்ப்பாணம் வந்தால்தான் தமிழ் மறக்கிற மாதிரி!

ஆகக் கடைசி அவள் கதைக்காம சம்மா சிரித்தாவது இருக்கலாம். நான் தமிழில் கதைக்க, டொச்சில் பதில் சொல்லி அவ்வளவு பேருக்கு முன்னாலும் அவமானப்படுத்துப் போட்டாளே. எங்கே போனாலும் நாய்க்குணம் போகாது, அவனுக்குத் தெரியேல் தான் டொச் கதைத்தாலும் தன்னுடைய கறுப்பு நிறத்தை மாற்ற முடியாதென்று. மனச்சுக்குள் ஏரிச்சல்பட்டுக் கொண்டே திரும்பியும் பாராமல் அறைக்கு வந்துவிட்டேன். பாஸ்கானின் கடிதம் இல்லை. படுக்கும் போதும் ஒரே யோசனை. நாளைக்கு அவளைப் பின் தொடர்ந்து போய், வீட்டைக் கண்டுபிடித்து, வேறை சகோதரங்களைச் சந்தித்தால் என்ன? இவள் இல்லையென்றால் இவளின் தமக்கை, தங்கையையாவது பழக்கம் பிடிக்கலாம். பிரகு இவளைக் கவனிக்கலாம்!

மறுநாள் பஸ்சில் அவனுடன் நானும் ஏற்றேன். அவள் அடிக்கடி என்னைத் திரும்பிப் பார்த்துக்கொண்டாள். கண்ணை எதையும் தெரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. பயமாக இருக்கலாம்!

நான் தன்னுடைய அப்பா, அம்மாவைச் சந்தித்து சொல்லி விடப் போகிறேனோ என்று பயப்படுகிறான் போல. பயப்பட்டும். இப்பவாவது வந்து கதைக்கலாம் தானே.

அவள் இறங்க நானும் இறங்கினேன். புத்தகப்பையை இறுகப் பிடித்தபடி நடந்தாள். தொடர்ந்தேன்.

அடிக்கடி திரும்பி என்னைப் பார்த்தாள். சிரிக்க மாட்டாளா?

அந்தப் பிரதேசமே பணக்காரத் தனமாக இருந்தது. தனித்தனி வீடுகள். முன்னால் பெரிய

பூந்தோட்டங்கள். நாய்கள் உலாவின். பேன்ஸ், பி.எம்.வே.க்கள். அவள் ஒரு வீட்டின் முன் கேற்றைத் திறந்து

உள்ளே போனாள். திரும்பி என்னைப் பார்த்தாள். திரும்ப வந்து சரியாகப் போட்ப்படாத கேற் கொழுவியைப் போட்டுவிட்டுப் போனாள்.

எனக்கு மண்ணைக்குள் கொதித்தது. திரும்புவும் அவமானம். வீட்டுக்குள் வாராதேயென்கிறாள். மதியாதோர் கேற்றை திறவாதே.

திரும்பி பஸ்தரிப்புக்கு நடந்து வந்து காய்கிறேன். அழுகை வந்தது.

கைக்கெட்டிடியும் வாய்க்கெட்டாமல்.

சும்மா ஒரு பேச்கத் துணைக்காக அலைந்தால் இப்பிழி லெவல்

காட்டுறாயோ? நாளென்ன கற்பிழிக்கவா அலைக்கிறன்!

பிறகேன் இவனுக்குப் பின்னால் அலையை வேண்டும் சீ...

கொஞ்ச நாட்கள் அவளை மறந்து வேறுபக்கம் திரிந்தேன். பாஸ்கரனின் கடிதம் வந்தது - அடுத்த கிழமையெனவில் ஆஸபத்திரியில் துண்டு வெட்டி விடுவதாகவும், நேரில் வருவதாகவும்.

மறுபடியும் தனிமை சித்திரவஸத செய்தது. அவள்தான் உடனடியாக ரூபகத்திற்கு வந்தாள்.

அவளைக் கணக்கிலெடுக்காமல், அவள் என்ன விதமாக அவமானப் படுத்தினாலும் பொருட்போத்தாமல் அவள் குடும்பத்தை சந்திப்பது என்று தீர்மானித்துக் கொண்டேன்.

இரண்டு நாள் கழித்து அவனுடன் பஸ் ஏறினேன். கேள்வியுடன் என்னென்ப பார்த்துக்

கொண்டிருந்தாள். பார். எப்பிடியும் இன்று இரண்டு லொன்று.

பஸ்லிங்குந்து இறங்கி நடந்துபோகும் போதும் திரும்பித் திரும்பிப் பார்த்தாள். கேற் வரை போய் நின்றும் பார்த்தாள்.

நான் தீர்மானகரமாய் அன்னை மாகப் போனேன். டொக்கில் ஏதோ கேட்டாள். புரியவில்லை. திரும்பக் கேட்டாள்.

" உம்மடை அப்பா, அம்மாவை சந்திக்க வேணும்" என்றேன்.

அவள் தன்னுடைய தலையைக் கோதிக்கொண்டு யோசித்தாள்.

பிறகு ஆங்கிலத்தில் கேட்டாள் "நீ ஆங்கிலம் பேசவாயா?"

இப்போதுதான் என்னால் ஒத்துக் கொள்ள முடிந்தது. இவனுக்கு உண்மையில் தமிழ் தெரியாதன்று. மனதுக்குள் மன்னிப்புக் கேட்டுக் கொண்டு "ஓளவு தெரியும்."

"என்ன உனக்கு வேண்டும்? என் என்னைத் தொடர்கிறாய்?"

"நானும் இலங்கைதான். உம்மடைய குடும்பத்தைக் கந்திக்க விரும்புகிறேன்" ஒரு தமிழ் பெண்ணோடு ஆங்கிலத்தில் கடைக்க நேர்ந்த கடித்தை என்னிச் சிரிப்பு வந்தது.

அப்போதுதான் ஒரு சந்தேகம் தட்டியது. சிலவேளை இவள் சிங்களப் பெட்டையோ? அல்லது கேரளாவோ??

இவ்வளவு தூரம் வந்து இந்த முறையும் சும்மா திரும்பிப் போக முடியாது. வந்தது வந்தாயிற்று. எதற்கும் ஒரு கை பார்த்து விடுவோம்.

"இல்லைக..?" என்று கேட்டு நெற்றியைக் கருக்கினாள். இலங்கை மறந்து போயிற்றா? அடிக்கக் கொல்லவாம் இவள் இலங்கைதான்.

"உள்ளே வா கடைப்போம்" பின் தொடர்ந்தேன். வாசலில் அழுத்த, உள்ளே ஒவித்தது.

கதவைத் திறந்தது டொக் வயோதிப மாது. நான் குழம்பி விட்டேன்.

என்னைப் பார்த்து அவனும் புருவம் நெரித்தாள். அவர்கள் இருவரும் டொக்கில் கடைத்தார்கள்.

அவர்களின் கடையில் சிலோன் மட்டும் விளங்கியது.

இப்போது அம் மாது என்னைப் பார்த்துச் சிரித்தாள். உள்ளே வரும்படி ஆங்கிலத்தில் அழைத்தாள்.

எனக்குள் சிறிது கைரியம்
நிரம்பியது.

என்னை இருத்தி தோடம்பழ யூஸ்
தந்தாள். அப்போதுதான் கேட்டாள்
“நீ ஏன் என்னுடைய மகளைப் பின்
தொடர்ந்தாய்?”

அவருடைய மகள்(!) தமிழ்
பெட்டையென்று நினைத்தது முதல்
தமிழ் குடும்பத்தையாவது
சந்திப்போம் என்று வந்ததைச்
சொன்னேன். என் கற்பனை-
களையும், எதிர்பார்ப்புக்களையும்
கேட்டு அவர்கள் சிரித்தார்கள்.
கேலியில்லாததால் நானும்
பங்கெடுத்தேன்.

இலங்கையில் நான்
எந்தப்பகுதியென்று தாய்
கேட்டாள். சொன்னேன். தான்
வடபகுதிக்கு வரவில்லை யென்றாள்.
வீட்டிலும் பாடசாலையிலும்

குட்டுவாங்கிப் படித்த ஆங்கிலம்
இப்போதுதான் கைகொடுத்து
உதவியது.

நீண்ட நேரம் தயங்கியின்
கேட்டேன் “உங்கள் கணவர்
இலங்கையரா?”

அவர் பதில் சொல்லவில்லை. மகள்
ஏதோ கொண்டு வந்து
சாப்பிட்டுக்கொண்டே என்னைப்
பாரத்து சிநேகிதமாய் சிரித்தாள்.
இதற்காகவே காத்திருந்தது போல்
நானும் சிரித்தேன்.

எனக்கு நேரமிழுந்தால் நாளை பகல்
வரும்படி தாய் சொன்னாள். சிறிது
நேரம் இருந்து என்னைப் பற்றிக்
சொல்லவிட்டு வந்துவிட்டேன்.

அறைக்கு வந்தபோது
பெருமிதமாயிருந்தது. தமிழ்
குடும்பத்தைத் தேடிப் போய் டொக்
குடும்பத்தையே பிடித்தாயிற்று. நான்
கேட்ட கேள்விக்கு தாய் ஏன் பதில்
சொல்லவில்லை? ரகசியமோ? மகள்
இருந்தபடியாலோ? அப்பிடியென்றால்
பின்னை அப்பிடி இப்பிடிப் பிறந்ததோ?
மகளுக்கு தகப்பன் இலங்கையன்.

தாய்க்குப் புருசன் டொக்காரனோ?
என் இப்பிடியெல்லாம் யோசிக்க
வேணும். நாளைக்குச்
சந்திப்பதுதானே!

எப்போது விடியும் என்று பார்த்து,
குளித்து, நல்ல உடைகள் போட்டுக்
கொண்டு போனேன்.

தாய் என்னை வரவேற்றாள்.

சாப்பாட்டு நேரம். எனக்கும் பான்
ழிச்சித் தந்தாள். இருவரும் ஒன்றாக
அமர்ந்து சாப்பிட்டோம்.

அவர் இலங்கை பற்றி விசாரித்தாள்.
சொன்னேன். ஆவல் முழுக்க அவர்
மகளைப் பற்றி என்ன சொல்லப்
போகிறாள் என்பதிலேயே இருந்தது.
பொறுமை போய்விடக் கேட்டே
விட்டேன்.

“அவள் எங்கள் மகள்தான். ஆனால்
நான் அவளைப் பிரசவம்
செய்யவில்லை”. சுவாரஸ்யமாகக்
கேட்டேன்.

“எங்களுக்கு நீண்ட காலமாகப்
பின்னைகள் இல்லை. மருத்துவம்
பரிசோதனையில் எங்களுக்கு பின்னை
பிறக்கும் சாத்தியம் இல்லையென்று
நிருபிக்கப்பட்டு விட்டது. எனக்கும்
கணவருக்கும் பின்னைகளில் பிரியம்.
இந்த நேரத்தில்தான் இலங்கையில்
குழந்தைகளை வாங்கலாம் என்று
வந்த செய்தி கிடைத்தது. நானும்
கணவரும் இலங்கை போய் வாங்கி
வந்து வளர்த்து வரும் பின்னைதான் நீ
பார்த்த எனது மகள்”

நான் திடுக்கிட்டுப் போயிருந்தேன்.
பின்னையை வாங்குவதா? காசு
கொடுத்தா? காசுக்காக தாங்கள்
பெற்ற பின்னைகளையே தாய்,
தகப்பன் விற்கிறார்களா?

வெளிநாட்டுப் பத்திரிகைகளில்
செய்தி வருகின்றனவுக்கு இந்த
வியாபாரம் பிரபல்பயமாகி
யிருக்கிறதா?

அவள்தொடர்ந்து சொன்னாள்: ஒரு
குழந்தை வேண்டும் என்ற
ஆசையிலும், சலபமாக ஒரு

குழந்தையை எங்களுடையதாக்கிக் கொள்ளக் கூடியதாயிருந்ததாலும் சில பிரச்சனைகளை நாம் முதலில் ஆலோசிக்கவில்லை. இப்போது அவை மெதுமெதுவாகப் பெரிதாகின்றன"

நான் மொமாகக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். குழந்தையியாபாரம் எனக்குப் புதிய செய்தி. அதிக்கி.

"இப்போது இங்கே வளர்ந்து வரும் வெளிநாட்டவர் எதிர்ப்பாக எனது மகனும் பாதிக்கப்படுகிறான். நிறப் பாகுபாட்டை அவனும் எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. எல்லோரும் வெள்ளை நிறமாக இருக்கும் போது நான் மட்டும் ஏன் கறுப்பாக இருக்கிறேன் என்று கேட்டுக் கொண்டேபிருக்கிறான். உன்னைச் சந்தித்தது முதல் அவள் இன்னும் குழந்பி விட்டான். தான் அந்நியன் போலவும் சமயத்தில் அவள் உணர்கிறான். அவளிடம் நான் உண்மையைக் கூற வேண்டித்தான் வரும். எப்போது, எப்படி என்பது தான் தெரியவில்லை"

அவர் இரண்டு கண்ணாடி ரம்ராக்களில் தோடம்பழ யூஸ் நிறைற்று ஒன்றை எனக்குத் தந்தார். உறிஞ்சினேன்.

என்னால் இன்னும் பூரணமாய் நம்ப முடியவில்லை. குழந்தையை விற்கிறார்களா? சொந்தத் தாய், தகப்பனா? இருக்காது! பின்னைபிடிகாரர்கள் கடத்திக் கொண்டு வந்து விற்கிறார்கள் போல்..

"என்னுடைய கவலை நாங்கள் அவளை விலைக்கு வாங்கி வளர்த்து வரும் உண்மையை அவனுக்கு கொல்ல நேரும்போது அவள் எப்படி அதை எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறான் என்பது பற்றியதுதான். எங்களைவிட்டு அவள்

போய்விடுவாரோ என்று பயமாக இருக்கிறது" சந்தித்த இரண்டாம் நாளே அவள் இப்படி மனம் விட்டு என்னுடன் கடைப்பது ஆச்சரியமாயிருந்தது. இப்படிக் கடைக்க அவனுக்கு யாரும் கிடைக்காமலிருந்திருக்கலாம். அல்லது மகள் பற்றிய உண்மையை வேறு ஆட்கனுக்கு தெரிவிக்க விரும்பாமலிருந்திருக்கலாம். இப்போது என்னிடம் கொட்டுகிறான். அவர் உள்ளே போய் பழைய கால அல்பம் கொண்டு வந்து தந்தான். அவர்கள் இவங்கையில் நிற்கும் போது எடுத்த படங்கள். மிருகக்காட்சிக்காலை, காலிமுகத்திடல், போராதையைப் பூங்கா.... சொந்த தாய் தகப்பன் எந்தப் படத்திலும் இல்லை. ஜாக்கிராதையாகத்தான் இருக்கிறார்கள். கடைசிப் பக்கத்தில் ஒரு பழைய பத்திரிகைத் துண்டு. அம்பது டொலர்களில் உங்களுக்கு குழந்தை என்ற தலைப்பு. உடல் ஆரோக்கியமான இலங்கைக் குழந்தைகள் எண்ணாயிரம் டொலர்களிலிருந்து ஐரோப்பாவில் விற்பனையாகின்றன. இக் குழந்தைகளை விற்பதற்கு தாய்மார்களுக்குக் கிடைக்கும் தொகையோ அம்பது டொலர்கள் மாத்திரமே... மிகுதியை தொடர்ந்து வாசிப்பதற்குள் அவர் அதை வாங்கி விட்டார். "இது எப்படி இதற்குள் வந்தது? நான் இதை வேறு இடத்தில் ஒளித்து வைத்திருந்தேனே! யார் கண்டு பிடித்தார்கள்? மகளா? அப்பிடியென்றால்.. அவள் தன்னை அறியத் தொடங்கி விட்டாள்..." அவள் தடுமாறினாள். அதற்கு மேல் அங்கிருக்க எனக்கு கஸ்டமாயிருந்தது. விடைபெற்றுக் கொண்டு வந்துவிட்டேன்.

அனைத்து வந்து தனியே இருந்து
யோசித்த போது ஏராளமான
கேள்விகள். அந்த அம்பது டொலர்
பெண் தன்னை இனி எப்படி
உணர்வாள்? ஜீரமன் சமுகத்துடன்
இனைத்துக் கொள்வாளா?
புறக்களிக்கப் பட்டால் எங்கு
போவாள்? தன்னுடைய சொந்த தாய்,
தகப்பனை இனிக் சந்திக்கவே
முடியாதா?
இவனுடைய சொந்தப் பெற்றோர்
யார்? சிங்களமா? தமிழா? மூஸ்லீமா?..
எப்பிடிக் கண்டு பிடிக்கலாம்?
இதைக் கண்டு பிடித்து என்ன
பிரயோசனம்? அவளை விற்றாயிற்று.
பெற்றோர் யாராயிருந்தால்தான்
என்ன? பெற்ற மகளை ஏன்
விற்றார்கள் என்று யோசிக்கலாம்.
இவங்கையில் வாழ்பவர்கள் பெற்ற
பின்னைளை விற்கவும், மேற்கு
நாடுகளில் வாழ்பவர்கள்
வினம்பரங்களைப் படித்து
பின்னை களை வாங்கவும் கூடியதான்
நிலைமை எப்படி உருவானது என்று
பார்க்கலாம். இந்த முரண்பாட்டுக்கு
என்ன காரணம் என்று கண்டு
பிடிக்கலாம்.
எதைக் கண்டு பிடிப்பது!
பாஸ்கானுக்கு மனைவியாயிருக்க
என்னை இங்கே எனது குடும்பம்
அனுப்பி வைத்திருக்கிறது.
ஆஸபத்திரியில் துண்டு
வெட்டியபின் பாஸ்கான் எந்நோமும்
வந்து என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு
போகலாம். திருமணம் நடக்கும்.
அதன்பின் பாஸ்கானுக்கு சமைத்துப்
போட, வீட்டைக் கவனிக்க,
கூடப்படுக்க.. என்று நேரம் போகப்
போகிறது. இனி எனது
விருப்பங்களில், தீர்மானங்களில்
பாஸ்கானின் ஆதிக்கம்தானே
இருக்கும்.
வாழ்க்கையே ஒவ்வொருவரும்
தங்களை வேறு யாருக்கோ அல்லது
ஏதோ ஒன்றிறகோ விற்கும்

வியாபாரமாய்தானேயிருக்கிறது.
ஒன்றிலும் உண்மையில்லை.
எல்லாமே பண்டமாதி..
எல்லாவற்றிற்கும் பெறுமதி
குறிக்கப்பட்டு...
தலை வலித்தது. சமையலறைக்குப்
போய் தேநீர் தயாரித்தேன்.
சமையலறை அசிங்கங்களும்,
நாற்றங்களும் இத்தனை நாளில்
பழகிப் போய் விட்டது. இப்போது
பாதிக்கவில்லை. எல்லாக்
கண்றாவிகளுக்கும் பழகி சரணை
போய் விட்டதால் தான் என்ன செய்ய
வேண்டும் என்று யோசிப்பதில்லைப்
போலும்.
தேநீர் குடிக்கிறேன். நாளை
பாஸ்காரன் வரலாம்.

அச்சப்பிழை

சக்தி யூன் இதழில் இடம் பெற்ற
கட்டுரைகளில் பின்வரும் அச்சப் பிழைகள்
இடம் பெற்றுள்ளன. அவற்றின்
திருத்தங்கள் வருமாறு:

கட்டுரை: “நமது இலக்ஷ்ய மாபும்
பெண்ணடிமைத்தனமும்” - சிவசேகாம்
(பக்கம் 18, வரி 14):

நடரத்தியிருக்க என்பது நடரத்திருத்திருக்க
என்றும்,

கட்டுரை: “இரு கொலை- இரு தேசங்கள்”
- வ.ஐ.ச. ஜெயபாலன் (பக்கம் 42, வரி 10):
உன்னே மறைத்து என்பது வெளியில்
காட்டி என்றும்,

கவிஷத: “திருமணம்” - இளவாலை
விஜயேந்திரன் (பக்கம் 36, வரி 13):
போட்ட சம்பிரசனி ஆணாலும் என்பது
போட்ட சம்பிரசனி ஆணாலும் என்றும்
இருத்திருக்க வேண்டும்.

தவறுகளுக்கு வருந்துகிறோம்.

2 தோல்விதாவர் ஆவால் முடவல்ல

தூர் புக்வால்

சோவியத் பரிசோதனை இரண்டு முக்கிய அம்சங்களில் தோல்வியற்றதாகக் கூறமுடியும். முதலாவதும் முக்கியமானதும் பொருளாதாரக் காரணியாகும். நாட்டு மக்களின் தேவைகளைத் திருப்தி செய்யக் கூடிய வகையில் பொருளாதாரம் இங்கு உருவாக்கப்படவில்லை. இரண்டாவதாக அடிப்படை மனித சுதந்திரத்தை மறுக்கும் தீவிர ஐனநாயகமற்ற ஒரு அரசியல் அமைப்பை உருவாக்கியமையாகும்.

இராணுவ சதியின் தோல்வியின் பின், சோவியத் யூனியனின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பொது செயலாளரான மிக்காயில் கொர்பரக்ஷனேவ் கட்சி தற்செயலாகத் தடை செய்யப்பட்டுள்ளதாக பிரகடனம் செய்தார். 1898 இல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட இக் கட்சி 1917 இல் ஆட்சிக்கு வந்ததிலிருந்து உலகில் மிக செல்வாக்குச் செலுத்துவின்ற அரசியல் ஸ்தாபனங்களில் ஒன்றாக விளங்கியது. முதன்முதலாகச் சோசலிசு கொள்ளக்களைப்

பிரயோகிக்க எத்தனித்த நாடு என்ற வகையில், பொதுவாக உலக மக்களால் சோவியத் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் தலைவிதியும், சோவியத் பரிசோதனையின் தலைவிதியும், ஏறத்தான் சோசலிஸத் தத்துவத்தின் தலைவிதியாகவே கருதப்பட்டு வந்துள்ளது.

முதலாளித்துவத்தின் பிரதான எதிரியாகக் கருதப்பட்டு வந்த சோசலிசு சிந்தாந்தம் இன்று சோவியத் யூனியனிலேயே பெரும் அவமானத்துக்குள்ளாகி உள்ளது.

மேலெழுந்தவாரியாக நோக்குமிடத்து இந்திலையானது முதலாளித்துவமே சமூகத்தை இயக்கவல்ல ஒரேயோரு சித்தாந்தம் என்ற முடிவுக்கு பலரை இட்டுக்கொண்டுள்ளது. ஆனால் வறுமையால் வாடுகின்ற முன்றாம் உலக நாடுகளும், முதலாளி உலகத்திற்குள்ளேயே பெருகிவரும் வறியவர்களின் எண்ணிக்கையும் முதலாளித்துவத்தின் கையாலாகாத் தன்தை அப்பட்டமாய்க் காட்டி நிற்பதை மறந்துவிடலாகாது. இதிலிருந்து கேள்வி ஒன்று எழுகிறது.

சோவியத் பரிசோதனையின் வீழ்ச்சி பொதுவாக சோசலிசக் கருத்துக்களின் வீழ்ச்சியாகவும், முதலாளித்துவத்தின் இறுதி வெற்றியாகவும் கருதப்படலாமா அல்லது சோசலிசக் கருத்துக்களுக்கு இதற்குப் பின்பும் ஒரு எதிர்காலம் உண்டா?

இது ஒரு பாரிய விவாதத்திற்குரிய, சிக்கலான கேள்வியாதலால் ஒரு கட்டுரையில் முழுமையாக பதிவிக்க முடியாது. ஆகையினால் ஏன் சோவியத் பரிசோதனை தோல்லி அடைந்தது பற்றகான ஆய்வினையே இக் கட்டுரையில் முதன்மைப்படுத்த முன்னிறேன்.

என் பரிசோதனை வீழ்ச்சி அடைந்தது என விளக்கம் தருவதற்குப் பின்வரும் அம்சங்களை பார்க்க வேண்டும் என நான் கருதுகிறேன்.

1. மார்க்சியம் ஒரு சமூகஅமைப்பிற்கு போதுமான வழிநடத்தல்களை கொண்டிராத ஒரு சித்தாந்தம்.

2. சோசலிசம் ஒன்றில் பொருத்தமற்ற வழியில் அல்லது

பொருத்தமற்ற இடத்தில் அல்லது பொருத்தமற்ற நோத்தில் அல்லது இவற்றில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட வற்றுடன் நடைமுறைப் படுத்தப்பட்டது.

3. சோசலிஸ முன்னேற்றம் புறக்காரணிகளின் செல்வாக்கினால் தடுக்கப்பட்டது.

சோவியத் பரிசோதனை இரண்டு முக்கிய அம்சங்களில் தோல்வி யுற்றதாகக் கூறமுடியும். முதலாவதும் முக்கியமானதும் பொருளாதாக்காரணியாகும். நாட்டு மக்களின் தேவைகளைத் திருப்தி செய்யக் கூடிய வகையில் பொருளாதாரம் இங்கு உருவாக்கப்படவில்லை. இரண்டாவதாக அடிப்படை மனித சுதந்திரத்தை மறுக்கும் தீவிர ஜனநாயகமற்ற ஒரு அரசியல் அமைப்பை உருவாக்கியமையாகும்.

மாக்சிசம் ஒரு சமூகத்தை ஒழுங்க மைக்க போதுமான நல்ல கோட்ட பாடல்ல எனும் முதலாவது அம்ச விளக்கத்தினை நோக்குவோம். இது மேற்குலகில் மிகப் பிரபலமான விளக்கமாகும். மார்க்ஸ் முதலாளித்துவத்தின் தவறுகளை ஆராய்வதிலுதான் மிகக் கவனமாக இருந்தார். புரட்சியின் பின் எவ்வாறு சமூகம் ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றிய அவாது விளக்கம் மிகவும் தெளிவற்ற ஒன்றாகவே இருந்தது.

சுந்தைப் பொருளாதார அம்சங்களான விலை, வாடகை, வட்டி, சேமிப்பு போன்றவை சோசலிஸத்தின் கீழ் எவ்வாறு அனுகப்படவேண்டும் என்பதுபற்றி தவறான முறையிலேயே மாக்கினாலும், அக்காலத்திய பெரும்பாலான கம்யூனிஸ்ட்டுகளாலும் விளக்கப்பட்டது. சமவுடமை

விதிகளின்படி பொருளாதாரத்தை மீளமைவு செய்யும் போது போல்சேவிக்குகளுக்கு யிக்க குறைவான வழிகாட்டிகளே பின்பற்ற இருந்தன. பொருளாதாரத்தை ஒழுங்கமைக்க மையத் திட்டமிடல் பொருளாதாரம் சிறந்த வழியல்ல என்பதையே சோவியத் பரிசோதனை தெளிவாகக் காட்டுகிறது. சமவுடமைப் பொருளாதார தத்துவமேலிதிக அபிவிருத்திக்கு இது ஒரு ஆரம்பப் பள்ளியாகவே அமைய வேண்டும். முதலாளித்துவத்திற்கு மாற்றிடான் சமூக, பொருளாதார தித்தாந்தம் என்ற அடிப்படையில் சோகவிலஸ்ததிற்கு ஒரு எதிர்காலம் இருக்கவேண்டுமானால், எவ்வாறு ஒரு சமவுடமைப் பொருளாதாரம் இருக்க வேண்டும் என்பது தொடர்பாக மேஜும் தெளிவான எண்ணாக கருக்களை அது விருத்தி செய்ய வேண்டும்.

அடுத்ததாக சோவியத் யூனியனில் நிலவிய எதேச்சாதிகாரம் பற்றிப் பார்ப்போம். சந்தேகங்களுக்கு இடமளிக்காதவாறு மாக்ஸ் தன்னை ஒரு ஜனநாயகவாதி என்றே குறிப்பிட்டார். சோவியத் யூனியனில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்ட எதேச்சாதிகாரம் போல்சேவிக்கு களின் பிரத்தியேகக் கண்டுபிடிப்பு. ஆனால் முதலாளித்துவத்திற்காக வாதிடுவர்கள் போல்சேவிக்குகள் நடைமுறைப்படுத்திய எதேச்சாதி காரத்தை மாக்கியத்தின் தவிர்க்க முடியாத அம்சம் என்று திட்டமிட்டு தீரிப்புபடுத்தினார்கள்.

இரண்டாவது அம்ச விளக்கமாக கைத்தொழிலமைப் படுத்தப்படாத ரவ்யா போன்ற நாட்டில் சோகவிலஸ்த்தை நடைமுறைப் படுத்தல் பற்றியது. சோகவிலஸ் புரட்சியானது கைத்தொழில் மயப்படுத்தப்பட்ட மேற்கு நாடுகளில்

உருவாகவேண்டும் என மாக்ஸ் தெளிவாகக் கூறிறார். ரவ்யாவின் சனத் தொகையில் 80% ஆனோர் விவசாயிகளாவார். ரவ்யாவில் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுதல் என்பது மாக்ஸ் கூறியதற்கு நேரெதிரான தாகும். போல்சேவிக்குகள் நிச்சயமாக இதனை அறிந்தே இருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் மேற்குலகில் புரட்சிக் கவாஸையை உருவாகக் கூடிய ஒரு தீப் பொறியாகவே ரவ்யபுரட்சியைக் கருதினார்கள். அக்காலத்தில் பலம் வாய்ந்த புரட்சிகாச் சக்திகள் மேற்குநாடுகளில், குறிப்பாக ஜேர்மனியில், இங்கிலாந்தில் வலுவடைந்திருந்தன. அதனால் வெகுவிவரவில் மேற்குலகில் பலநாடுகளில் புரட்சி வெடிக்கும் என்பதில் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கைகளைய ரவ்யப் புரட்சி முன்னோடுகள் கொண்டிருந்தார்கள். இவர்களின் இந்த அதிக நம்பிக்கை, எதிர்பார்த்தபடி மேற்குலகில் புரட்சி ஏற்படாவிட்டால் என்ன செய்வது என்பது பற்றி இவர்களைச் சிந்திக்கவில்லை. போல்சேவிக்குகளின் கணவுகள் பலிக்காமல் போன்தோடு மட்டுமல்லாமல், இவர்கள் புரட்சி வெடிக்கும் என்று எதிர்பார்த்திருந்த நாடுகளே இவர்களின் பக்கயாளியாகிப்போயின.

சோவியத் யூனியனின் ஜனநாயக அழிப்புப் பற்றி குறிப்பிடும்போது உள்நாட்டு யுத்தம், பட்டினி, சிதைக்கப்பட பொருளாதாரம், வெளிநாட்டுப் படையெடுப்புகள், பொருளாதாரப் பகிள்கரிப்புகள் என்று நித்திய துயரங்களினுடாக நகர்ந்த அதன் எழுபதாண்டுகால வரலாற்றையும் கணக்கிலெடுத்துக் கொண்டேயாக வேண்டும். ஆனால் போல்சேவிக்குள் எழுத்து சுதந்திரம்,

பேச்சுக் கதந்திரம் போன்ற ஜனநாயக உரிமைகளின் பெறுமதிகளைப் புரிந்து கொண்டவர்களாகக் கொண்டப்படவில்லை. சோவியத் யூனியனின் எதேச்சாதிகாரமானது பலரும் இன்று கருதுவதைப் போல ஸ்டாலினின் தயாரிப்பல்ல. அரசியல் கதந்திரம் இல்லாமை ஆரம்ப முதலே அம்முறையின் ஓர் அம்சமாக இருந்தது. அதுவே சோவியத் யூனியனின் தோல்விக்கு காரணம் ஆகியது. எனவே சோசலிஸத்திற்கு எதிரான சக்திகளுக்கு சாதகமாக அமைந்தாலும்கூட சோசலிஸ இயக்கமானது எதிர்காலத்தில் ஜன நாயகத்திற்கு பலமான அரப்பணிப்புக் களை செய்தாக வேண்டும்.

உள் நாட்டு யுத்தத்தின்பின் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை 1921 இல் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இது ஒரு வகையில் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட முதலாளித்துவக் கொள்கை போன்றது. லெனின் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கையானது ஒரு தலைமுறைக்கு நீடிக்கும் என எதிர்பார்த்தார். அனால் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை கைவிடப்பட்டது. அதற்கான காரணங்களைஇங்கு விபரிப்பது பொருத்தமல்ல. எது முக்கியமெனில் புதிய பொருளாதாரக் கொள்கை கைவிடப்பட்டதும், கட்டுப்பள்ளனை முறையும், கைத்தொழில் வளர்ச்சிக்கான உந்தலும் பொருளாதாரத்திற்கு ஒரு வடிவமைப்பைத் தந்தது. அது அடிப்படையில் இன்றுவரை அதே மாதிரியே உள்ளது. ஸ்டாலின் ஆட்சியின்போது சோவியத் யூனியன் ஒரு கைத்தொழில் சக்தியாக உருவானதாக சட்டிக் காட்டப் படுகிறது. இது உண்மைதான். ஒரு வேளை உலகம் இது வரை காணாத வேகத்தில் கைத்தொழில்

மயப்படுத்தப்பட்டதாக இருக்கலாம். ஆனால் நாணயத்தின் மறு பக்கத்தில் விவசாயிகளை கொடுரமாக சரண்டுகின்ற அடிப்படையிலேயே இது அமைந்தது. இது சோவியத் விவசாயத்திற்கு எப்போதுமே மீன் முடியாத அடியைக் கொடுத்தது. இயற்கை வளமிமிக்க ஒரு நாட்டில் விவசாய உற்பத்திகளின் பற்றாக்குறை என்பது முறைமையின் திறமையின்மைக்கு ஒரு திறந்த எடுத்துக்காட்டாகும். தங்களிற்கு உடன்பாட்டில்லாதவர்களை அவழிப்பதற்கு சோவியத் தலைமையானது அவர்களை விவசாயத் தினைக்களத்தின் உயர் பதவியில் நியமிப்பது ஒரு வழிமையென்றால் விவசாயத்துறை பற்றி அவர்கள் கொண்டிருந்த அபிப்பிராயத்தை நாம் ஊகித்துக் கொள்ளலாம். நாடு கைத்தொழில் மயப்பட்டிருந்தாலும் இரும்பையும் பாரிய இயந்திரங்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்கப்பால் செலவு மூடிய வில்லை. ஒரு சராசரி நுகர்வோனால் ஏற்றுக் கொள்கூடிய தரமுடைய பொருட்களை உற்பத்தி செய்வது இங்கு இயலாததாகியிருந்தது. சோவியத் யூனியனின் ஆயுதங்கள் தரம் மிக்கவையாக இருப்பதற்கு அத்துறையில் காட்டப்பட்ட கரிசனையே காரணமாகும். ஏற்றுக் கொள்ள முடியாத தரம் குறைந்த ஆயுதங்கள் இத்துறையைக் கண் காணிக்கும் அதிகாரிகளால் மறுக்கப்பட்டு புதிய தரமான ஆயுதங்களை உருவாக்கத் துாண்டப்பட்டனர். ஆனால் ஒரு சராசரி நுகர்வோன் 'இதாவது கிடைத்தத்தே' என்ற நிலையில் இருந்தானே ஒழிய அத் தாமற்ற பொருளை நிராகரிக்கும் நிலையில் அவன் இருக்கவில்லை. இதனால் சாதாரண நுகர்வுப்பொருள் உற்பத்தியானது கவனமுடன்

பராமரிக்கப் படவில்லை. ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடிய தாத்தில் நூகர்வோர் பொருட்களை உற்பத்தி செய்ய முடியாமை, விவசாயத்தில் தோல்வி இரண்டுமே தேக்கத்திற்கான இரண்டு மிக முக்கிய அம்சங்கள் என்றன. சோவியத் மாதிரித் திட்டமிடற் பொருளாதாரமானது எவ்வாறு சமவட்டமைப் பொருளாதாரம் தொழிற்படக் கூடாது என்பதற்கு உதாரணமாகும்.

புறக் கூக்கிளால் ஏற்பட்ட பின்னெடுவ என்ற முன்றாவது அம்கத்தைப் பார்ப்போமாயின் சோவியத் முறையின் பொருளாதார அரசியல் தோல்விகளுக்கு இதை மன்னிப்பாக நாம் விளங்கக் கூடாது, எனினும் இதை ஒரு மேலதிக விளங்கமாகக் கொள்ளலாம். ஆரம்பத்திலிருந்தே சோவியத் அரசை பகைமையுடன் மேற்குலகு பார்க்கக் கூடாதங்கியது. பனிப்போரும், இரண்டாம் உலகப் போரின் தாக்கமுமே பிரதான புறக் காரணிக் கெல்வாக்குகளாகும். இரண்டாம் உலக யுத்தத்தில் சோவியத் யூனியன் 20 மில்லியன் மக்களை இழந்தது. 3 மில்லியன் மக்கள் ஊனமுற்றார்கள். 25 மில்லியன் மக்கள் வீட்டை இழந்தனர். எல்லா மற்ற இழப்புக்களுடனும் இவையும் பெரும் தாக்கத்தினைப் பொருளாதாரத்தில் கொண்டவையாக உள்ளன. யுத்தத்தின் போது துணையாக இருந்தவர்கள் விரைவில் பகைவர்களாக மாறினார்கள். இதன் பலனாக மேற்குத் தொழில் நுட்பங்களை சோவியத் தொழிற் காலைகளுக்கு இறக்குமதி செய்வது பெரும்பாலும் இயலாது போன்று. இவ்வைக்கத் தொழிற்நுட்பங்களின் இறக்குமதி, கைத்தொழில் மயப்படுத்தலின் உந்துகைக்கு

30களில் மிக அவசியமானதாக இருந்தது. சோவியத் முறைமைக்கான தோல்வியை விளக்கும் போது இரண்டாம் உலகப் போரிற்குப் பின் சோவியத் யூனியன் அரசியல் பொருளாதார ரத்தியில் தனிமைப் படுத்தப் பட்டமையை மனதில் வைத்தல் மிக முக்கியமாகும்.

இக் கட்டுரையில் சோவியத்தில் கம்யூனிஸத்தின் வீழ்ச்சிக்கான காரணிகளை கருக்கமாக குறிப்பாகக் கியிருக்கிறேன். சீனா, கியூபா, வடகொரியா போன்ற நாடுகள் இன்னும் தம்மை கம்யூனிஸ நாடுகள் என அழைப்பதை நான் நன்றாக அறிவேன். எனது பார்வையில் அவை சோவியத் மாதிரிகளை விட வேறுபட்டனும் கூட, பொருளாதாரப் பின்னெடுவ. சதந்திரமின்மை போன்ற அடிப்படை அம்சங்கள் ஒரே மாதிரியே உள்ளன. மற்றது உண்மையிலேயே நாம் யாருடன் ஒப்பிடுகிறோம் என்பது முக்கியமானது. சோவியத்தின் சாதனைகள் மேற்கு கைத் தொழில் மயப்படுத்தப்பட்ட நாடுகளுடன் ஒப்பிடப் படும் அதேவேளை கியூபா ஏனைய வத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளுடன் ஒப்பிடப்படுகிறது. இவ் ஒப்பிட்டல் கியூபா முன்னைய ஒப்பிட்டல் சோவியத் யூனியனை விட கிறந்த நிலையில் உள்ளது. ஆனால் கியூபா முறைமையில் சோவியத் யூனியனின் வீழ்ச்சிக்கு வழி வகுத்த அநேக அம்சங்கள் உள்ளது. இதனால் சோவியத்துக்கு மாற்றிடான் ஒரு வெற்றிகரமான மாதிரியாக கியூபாவை முன் வைக்க முடியுமென நான் நினைக்கவில்லை.

சோவியத் யூனியனில் நடந்தவற்றிற்கு உலகம் முழுவதிலும் உள்ள சமவட்டமைவாதிகளைக் குறை

கூற முடியாது. அநேக சமவட்டமை வாதிகள் இம்முறையை வீழ்ச்சியடைய முன்பே கடுமையான விமர்சனத்தை முன் வைத்தனர். சமவட்டமையைக் கட்டுவதற்காக எடுக்கப் பட்ட முதல் முயற்சி இது. அது தோல்வியடைந்து விட்டது. இன்னும் இன்றைய உலக நிலைமையானது முதலாளித்துவத் திற்கான மாற்று ஒன்று தேவை என்பதை தெரிவிக்கிறது.

சமவட்டமைத் தத்துவம் மட்டுமே இன்னும் முதலாளித்துவத்திற்கு உள்ள ஒரே சவாலாக நான்

காண்கிறேன். அதனால் கடந்த காலத் தோல்விகளைக் கருத்திற் கொண்டு வளர்க்கப்படும் சோசலிஸக் கோட்டாட்டிற்கு ஓர் எதிர்காலம் உண்டு என நான் நினைக்கிறேன். அதுதோடு நாம் முதலாளித்துவத்தின் இறுதி வெற்றியையும் இன்னும் காணவில்லை.

(தமிழில் யோசிகந்தையா)

அம்மாவிற்கு

பதுங்கு குழியும் கூடப் பாதுகாப்பற்றுதே
எமது இன்றைய வாழ்வு

அஸ்தமித்த சரியன்
அரங்கிற்கு வருமுன்பே
குண்டு கொட்டிக் கெல்லும் கொலைவிமானங்கள்

நாசிக்குப் பழக்கமான
கந்தகக் காற்றும்
காதுக்கு நெருக்கமான
கனத்தை ஒவியும்
காலைப் பொழுதுகள்
எமக்கு

இந்திலையில்
அம்மா
படிப்பு சாதியுடைய
அந்தஸ்து கெளாவழுடைய
குடும்பத்தினைத் தேடி அலைகிறாள்
ஒர் மாப்பிள்ளை வாச்குதற்காய்.

அண்ணாவும் தம்பியும்
கூடவே அக்காவும்
அடிமை நிலை தீர்க்க
அக்கறையோடு புறப்பட்டு
விடுதலை பற்றிய
விணக்கமேன்றி
இயந்திரத்தால்
பேசிக் கொண்டதும்

அடுத்து ஏற்பட்ட
அநியாய இழப்புக்கள்
உண்ண இந்த
மனிதகந்தைக்கு தன்வியதா?

அல்லது,
நீசமந்து வந்த
எமது கழுகதத்தின்
அழுக்குகள் அத்தனையும்
நானும் சமக்க வேண்டும்
என்ற எதிர்பார்ப்பா?

அம்மா!
மனிதனை மனிதனாக
பார்க்க முதலில்
பழகிக் கொள்வோம்.

நானைய இருப்பு பற்றிய
நம்பிக்கையற்ற நடமாடும்
உயிர்பினங்கள் நாம்
உயிர்தப்ப வேண்டுமானால்
ஊரை விட்டு ஒடுவோம்
ஆணால் விலை கொடுத்து
வாஸ்வியவனுடன் மட்டும்
ஒட நான் தயாரில்லை.

உமையாள்

கட்டுதங்கள்

சில ஆக்கங்கள் குறித்து...

அன்புடையீர்,

சக்தி 4 இல் வெளியான கில

ஆக்கங்கள் குறித்து முரணான கருத்துத் தெரிவிக்க வேண்டியுள்ளது. முதலாவதாக, மரபு பற்றிய கட்டுநோயிற் செய்யப்பட்டுள்ள

எழுத்துத் திருத்தங்கள் சொற்றுதெளிவோ பொருட்தெளிவோ வேண்டிக் கெய்யப்பட்டிருப்பின் அவை பற்றி எனக்கு மறுப்பில்லை. அவை ஒருவாறான பழுமை பேணல் நோக்கிலேயே கெய்யப்பட்டுள்ளதாகத் தோன்றுகிறது. தமிழக்கு ஒள்காரம் அவசியமில்லை எனும் நோக்குடன், 'ஒள்வை', 'அவ்வை' என

மாற்றப்பட்டுள்ளது. ஐ-அம் உறவு போலன்றி ஒள்-அவ் உறவு முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒளிகளின் உறவாகும். ஐ, ஒள் எனும் நெடிலோவியன் களை விலக்கவ் தமிழின் ஒவி வளத்திற்கு மேலும் இழப்பேயன்றி நன்மையன்று. ஒள்காரத்துக்கு அவ் எனும் பிரதியீடும் ஜகாத்திற்கு 'அய்' எனும் பிரதியீடும் சில இடங்களில் மூல ஒவிகளையே மாற்றுமாறு கட்டாயப் படுத்துவன். எடுத்துக் காட்டாக, கெள்தாரி, மெளனம் என்பன கவ்தாரி, மவ்னம் என வர்யலாமையால் முறையே

கவ்தாரி, அல்லது கோதாரி என்றோ மவ்னம் அல்லது மோனம் என்றோ வரா நேருகிறது. இவ்வாறே, வைத்தியம், வயத்தியமெனவல்லாது வயித்தியமென அமைகிறது. அய்யா

என எழுத முனைவோர் எவரும், பொதுவாகக், 'கம்' கூப்பித்

தொழுவது பற்றி எழுதார்.

பைங்குவளையைப் பயங்குவளை என்றோ எழுதும் போது சொல்லின் அழகு சிறைகிறது.

சந்திவிதிகள் இற்றைக்கால எழுத்து வழக்கிற் தெளிவு கருதித் தளர்த்தப் படுவதும் தவிர்க்கப் படுவதும் கண்கூடு. தமிழ்ப் பேரரசு என்பது தமிட்பேரரசு என்பதைவிட தெளிவானது. குழின்சிரிப்பு, குழிழ்ச்சிரிப்பினும் பின்னையது கூடிய பொருட் தெளிவுடையது. இது பற்றிக் கட்டுநோயைத் திருத்தியவருக்கு உறுதியானதொரு நிலைப்பாட்டிருப்பின் தமிழ்மொழி என்பதை தமின்மொழி எனவும் திருத்த முனைவார். அவ்வாறு செய்யும் முனைப்பைச் சக்தியிற் சகலவிடத்துங் காண முடியவில்லை. அது மட்டுமன்றித் தெளிவுக்கு அவசியமான இடங்களிற் சந்திவிதிகள் பேணப்படவில்லை. மேற்கோளாக: 'தமிழ்க் கலாச்சாரத்தின்' (ப.19), 'தமிழ்க் கலைவழுவங்கள்' (ப.19), தமிழ்ப் பெண்ணுரிமை' (ப.20).

அடுத்து சீதனம் பற்றிய கட்டுநோயை குறையின் சமுதாய- அரசியற்- பொருளாதாரக் கட்டுமானத்தைப் பற்றிய கணிப்பின்றி எழுதப் பட்டுள்ளது. சமுதாயத்தன வர்க்கத்

தன்மையும் வர்க்க உறவுகளும்
ஆண் - பெண் உறவை எவ்வாறு
நிருணயிக்கின்றன என்பது பற்றிய
அக்கறை அக் கட்டுரை
எழுதியவருக்கு இல்லை யென்றே
தெரிகிறது. ஆணாகள் பெண்ணின்
குடும்பத்தினருக்குச் சீதனம்
கொடுக்கும் வழுமை உள்ள
சமுதாயங்களிலும் பெண்ணடிமை
தொடருகிறது. பணக்காரர்
பெண்களின் பாலியற் தேவைகளை
நிறைவு செய்ய ஆண் விப்சாரிகள்
இருக்கின்றமை பற்றிக்
கட்டுரையாளர் அறியக் கூடும்.
கட்டுரை ஒரு விரிவான சமுதாயப்
பார்ஸவுடன் எழுதப்பட்டிருப்பின்,
இந்திய மரபுக் கேட்பிரிய சீதனக்
கொடுமை யாழ் மாவட்டத்தில்
எவ்வளவு மோசமான வியாபாரமாக
விருத்தி பெற்றுள்ளது எவ்வாறென
விளக்கியிருக்கும்.

சிமோன் தெ பூவா பற்றிய
கருத்துக்கள் அடங்கிய சிறுக்கதை
எழுப்பிய அடிப்படையான ஒரு
கேள்வி நியாயமானது. தெ பூவாவின்
எழுத்துக்களின் சிறப்புக்கு
அவருக்கு ஆதாரமாக சார்த்தரா
இருந்தமையே காரணம் என்ற
கருத்து ஆணாதிக்கஞ் சார்ந்தது.
அது கடுமையாகக் கேள்விக்கு
உட்போட்ட வேண்டியது. அது
வன்மையாக மறுக்கப்பட வேண்டும்
என்பது என் எண்ணம். அக்
கேள்வியை எழுப்பும் போக்கில் தெ
பூவாவுக்கும் சார்த்தரக்கும்
இடையிலான உறவைப் பற்றிய
சிலமதிப்பீடுகள் தரப்படுகின்றன.
இரண்டு நேர்மையான ஒரு
மனிதரிடையிலான ஒரு
நேர்மையான உறவைக் கதாசிரியர்
மிகவும் அகநிலைச் சார்புடன்
அனுகுவதாகவே தெரிகிறது.
இறுதியாக வ.ஜ.ச ஜெயபாலன்
மாக்சீயக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை

மத்தியதர வர்க்க இடதுசாரி இயக்கம்
என்று தனது கட்டுரையில்
குறிப்பிட்டமை பற்றி மேலும்
விளக்குவாராயின் மிகவும் உதவியாக
இருக்கும்.

சிவசேகரம்

சக்தி ஏன் கணக்கிலெடுத்துக் கொள்வதில்லை?

வெளிநாடுகளில் வாழும்
இலங்கையர்களால் தேசியப்
பிரச்சனை சம்பந்தமாக பல
முற்போக்கான சுஞ்சிகைகள் வெளிக்
கொண்டாப்பட்டிருப்பது பாரடப்பட
வேண்டிய விடயம். அதே நேரம்,
பெண்கள் சம்பந்தமாய் குரல்
கொடுக்க பெண்களுக்கான தனிப்
பத்திரிகை ஏதும் இல்லாத நிலையில்,
அந்தக் குறையைத் தீர்க்க
பெண்களுக்கான சுஞ்சிகையாய்
சக்தி தன்னை அறிமுகப்படுத்திக்
கொண்டது மகிழ்ச்சி தருகிறது.
சக்தியின் ஒவ்வொரு இதழிலும்
ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அரசியல்
முன்னணி வகிக்கும் பெண்களின்
படங்களும் அவர்கள் பற்றிய
விபரங்களும் தாப்படுகின்றன. இது
பெண்ணின் பெருமையை எடுத்துக்
காட்டுவதாக உள்ளது எனக்
கூறவால். உண்மையில் இந்தப்
பெண்கள் எத்தனையாகவர்கள்?
இவர்கள் எந்த வர்க்கக்ததின்
நலன்களைப் பாதுகாக்கிறார்கள்?
பெண் என்ற முறையில் பெண்களின்
முழுமையான சமூக விடுதலைக்காக
இவர்கள் எந்தளவிற்குப்
பாடுபடுகிறார்கள் என்பதையெல்லாம்
சக்தி என் கணக்கிலெடுத்துக்
கொள்வதில்லை?

உலகிலேயே திறந்த பெண் அரசியல்வாதி இந்திராகாந்தி என்றால் அது மினக்யாகாது. அதேபோல் ஜனநாயகத்தைப் புதைத்துவிட்டு பாசிச் ஆட்சி நடத்தியவர் இந்திரா என்பதும் மினக்யாகாது. இந்திரா ஆட்சியில் இருக்கையில் பெண்கள் மீதான பாலியல் வன்முறைகள், சீதங்க் கொலைகள், விபச்சாரம், பெண் உழைப்பு மலிவு விலையில் சரண்டப்படுதல், தொடர்பு சாதனங்களில் (சினிமா, வாணோவி, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை) பெண்கள் வியாபாரப் பொருளாகவும், போகப் பொருளாகவும் காட்டப்படுதல் ... இவையெல்லாம் தாராளமாக நிலவின. போதாக்குறைக்கு இந்திராவின் யுத்த வெறிக்கு இலக்கான இடங்களிலெல்லாம் ஆயிரக் கணக்கான பெண்கள் கோரமான பாலியல் சித்திரவதைக்கு உட்படுத்தப்பட்டு கொல்லப் பட்டிருக்கிறார்கள்.

இலங்கையில் சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க ஆட்சி செய்கையில் 1971இல் ஜே.வி.பி கிளர்ச்சியாளர் களுக்கு நிகழ்ந்தது நம் அனைவருக்கும் தெரிந்ததே. மூற்றுக்கணக்கான இளம் பெண்களின் சிதைக்கப்பட்ட நிர்வாண உடல்கள் மகாவியாற்றில் மிதந்த துயரக்கடையை யாரால் மற்கக் முடியும்? இத்தகைய அரசியலாதிகள் பெண்கள் எனும் ஒரே காரணத்திற்காக அவர்களைப் பற்றிப் பிரச்சார ஏற்க செய்வது பெண்விடுதலைக்கு எந்தவகையில் நன்மையளிக்கும்?

உலகில் இரண்டு விதமான நலன்களே உள்ளன. ஒன்று ஆனும் வர்க்க (முதலாளிவர்க்க) நலன். மற்றது ஆளப்படும் வர்க்க

(தொழிலாள வர்க்க) நலன். இந்த இரண்டு அணிகளுக்கு இடையேயும் தான் உலகம் பின்வட்டுள்ளது. தத்துவம், அரசியல், கலை இலக்கியம், கலாச்சார செயற் பாடுகள் அனைத்துமே இந்த இரண்டு அணிகளில் ஏதோ ஒன்றை சார்ந்து தான் இருக்கும். நடுநிலையானது என்று எதுவுமில்லை. அப்படி ஒன்று இருக்குமாயின் அது ஆனும் வர்க்க நலனை நோக்கி நகர்வதாய் தான் இருக்கும்.

மனித இனத்தின் ஒருபாதியான பெண்பால் அதன் மறுபாதியான ஆண்பாலால் அடக்கப்படுகிறது. இந்த அடக்கமுறை வடிவம் பெண்கள் அனைவரையும் ஒரு சமூகப் பிரிவிற்குள் கொண்டு வருகிறது. ஒரே சமூகப் பிரிவுக்குள் அடங்கும் பெண்கள் தமக்குள்ளேயே வர்க்கங்களாகப் பிரிந்திருக்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரும் தத்தமது வர்க்கங்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறவர்களாகவே இருக்கின்றனர். இவர்களில் விழிப்புணர்வு பெற்றவர்கள் தத்தம் வாக்க நலன்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படா விதத்தில் பெண்ணிலை வாதக் கருத்துக்களை உருவாக்குகின்றனர்.

முதலாளித்துவப் பெண்ணிலை வாதிகள் முதலாளி வர்க்க நலன் சார்ந்த பெண்ணிலை வாதக் கருத்துக்களையும், தொழிலாள வர்க்கப் பெண்ணிலை வாதிகள் தொழிலாள வர்க்க நலன் சார்ந்த பெண்ணிலைவாதக் கருத்துக்களையும் உருவாக்குகின்றனர். இவர்களோடு மத்தயதா வர்க்கப் பெண்கள் அடங்கினாலும் அவர்கள் தமது நலனுக்கேற்ப இவ்விரு கருத்துக்களில் ஏதோ ஒன்றைத்தான் பிரதிநிதிப்படுத்துவர் என்பது குறிப்பானது.

முதலாளி வர்க்கப் பெண்கள் 'பெண்கள்' எனும் ரீதியில் ஒடுக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் மத்தியதா - தொழிலாளி வர்க்கப் பெண்கள் பொருளாதார ரீதியாகவும் ஒடுக்கப்படுவதோடு முதலாளிப் பெண்களுக்கு இருக்கும் சமூகப்பாதுகாப்பின் அளவுக்காவது இவர்களுக்கு சமூகப் பாதுகாப்பு யில்லை. இவர்களில் தொழிலாளி வர்க்கப் பெண்களே சமூகத்தின் மிக மோசமான துண்புறுத்தலிற்கு ஆளாகிறார்கள். குடும்பப் பொறுப்பு பெண்களையே சார்ந்திருப்பதால் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பற்றாக்குறைச் சீவியத்தைத் தாங்கிப் பிடிப்பதும் இவர்கள் தலைமேலே கமத்தபடுகிறது.

உணவுப்பற்றாக்குறை, உடைப் பற்றாக்குறை, குடியிருப்பு வசதியின்மை, சுகாதாரக்குறைவு, போசாக்கற்ற குழந்தைகளைப் பராமரிப்பது, குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் வசதியின்மை ... இப்படியானவற்றால் ஒவ்வொரு கணமும் துண்புற்றுக் கொண் டிருக்கும் ஏழைப் பெண்களின் குறைத்திக்க, ஆடும்பர வாழ்க்கை நடத்தும் இந்த முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிப் பெண்கள் என்ன செய்கிறார்கள்.

சமூகத்தின் மிக மோசமான - எல்லா வகையான அடக்குமுறைகளையும் அநுபவிக்கும் தொழிலாளி வர்க்கப் பெண்களுக்காக குரல் கொடுப்பதும் அவர்களைப் பற்றி எழுதுவதுமே பெண்கள் சம்பந்தமான எந்த முற்போக்கு சஞ்சிகையின்தும் கடமையாகும். ஆணாதிக்க- முதலாளித்துவ சமூகத்தின் கோரத் தாக்குதலுக்கு நோடியாக முகம் கொடுக்கும் இந்த தொழிலாளி வர்க்கப் பெண்களே, ஆணாதிக் கத்தினைப் பாதுகாக்கும் முதலாளித்துத்தற்கு எதிராக

தாக்குதல் தொடுக்கும் முன்னணிப் படைக்குரிய தகுதியைப் பெற்றிருக்கிறார்கள். தொழிலாளி வர்க்கப் பெண்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் சஞ்சிகை ஒன்றே இன்றைய காலகட்டத்தில் தமிழ் பெண்களுக்குத் தேவை. அனைத்து வர்க்கப் பெண்களது விடுதலைக் கான வழிகாட்டலை அத்தகைய சஞ்சிகை ஒன்றினாலேயே செய்ய முடியும்.

சக்தியில் விளம்பரப் படுத்தப்படும் முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிப் பெண்கள், முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிப் பெண்களேயன்றி, முதலாளித்துவ பெண்ணிலவாதக் கருத்துக்களைக் கூட வெளிப் படுத்துவார்கள் அல்ல. இவர்கள் பார்த்தவையில் விழிப்புணர்வு பெற்ற தொழிலாளி வர்க்கப் பெண்களே. ஏனெனில் தொழிலாளிப் பெண்கள் தமது வர்க்க ஆண்களுடன் சேர்ந்து முதலாளித்துவ அமைப்பைத் தாக்கும் சக்தியாக இருப்பதால் முதலாளித்துவ அரசியல் இருப்புக்குப் பகையாளிகளாவர். பெண் விடுதலையின் முன்னோடியாய் திகழும் தொழிலாளி வர்க்கப் பெண்களின் எதிரியான முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிகள் பெண் எனும் காரணத்திற்காக பிரபல்யப் படுத்தப்படுவது சஞ்சிகையின் நோக்கிறகே முரணானதாகும். இனி வரும் சக்தி இதழ்களில் இந்தத் தவறு இடம்பெறாதென எதிர்பார்க்கிறேன்.

ராஜானி
இலங்கை.

கரையேறும் தவகள்

நிறத்தவனே!
கருத்தாட்டுத் தோலா,
வெள்ளாட்டுக் கம்பளியா,
மேனியணைக்கும்?
ஏன் புணர்ந்தன அவன் சிரிப்பும்?

சட்டி மணவில் வறுபடும்
கடலை போல்
கரை மணவில் ஏன் வறுபடுகிறான்?

ஜந்தறிவுகள் கூடி
அந்தியம் இன்று அன்பு கொண்டனவே
ஆற்றிவ தொட்டவன
காட்டாற்றில் குடமாக
தவிப்பதுமேன்?

இனியும் சொல்வேனா
மதிழ்வ பூண்டேனன்று

எழுந்து வந்த நீர்
கால நண்டத்து வற்றும்
விரலிடுக்கில்
இனனமும் வற்றாத சுவடிருக்கும்.
இங்கு அலைகள்
ஒயாது முயலும் கரையேற.

தம்பா

19.10.89

எங்களம் சொல்வேன்
இனவாதமா, நிறவாதமா மேலன்று

இனவாதத்திற்குத் தப்பி
எங்களம் சொல்வேன்
அமைதி பூண்டேனன்று?

அமைதிப் புயல் தேடி
நீள் கரை உழும்
என் கால்கள்

இங்கு அலைகள் கூட
அமைதி இழந்ததோ?

விழிபடும் தூரத்தில்
மெளன்தத்தில் மெலிந்த
வீக்கிள்* நினைவுகம் தலையணைக்கும்
சற்றிலும் உக்கத்து கரியன்
கோடையின் எக்கம் கழிக்கும்.

விரல், மணல் பின்னிவர
விரலடித்த கூழாங்கல்லொன்றில்
துளிரத்தம் பட்டிருக்கும்.

கருப்பா, வெளுப்பாடியர்த்தி?
இரலா பகலா உயிர்ப்பு?

விழித்திருந்து ஒருவன் சொல்வான்
கலந்த காலையும்
முத்தமிட்ட மாலையும்
கொள்ளை கொண்டதாக!

பானையீது
துடித்து விழும் மீன் ஒன்றை
கரையலை அள்ளிக் கொள்ளும்.

* viking நோர்வே பூர்வகுடி மக்கள்

சிப்பி

ஒன்று

எனது பக்கத்து வீட்டுக்கு கறுப்பு
வெளிநாட்டுக்காரர்கள் குடிவந்து
கிட்டத்தட்ட ஒரு கிழமையாகிறது.
தினசரி அந்த வீட்டுக்கு இரண்டு
மூன்று கார்களில் பலர்
அட்டகாசமாக வருவதும்
போவதுமாக இருந்தார்கள்.
நந்தவர்களில் பலர் ஒரேமாதிரி
தோற்றமலித்தார்கள். அநேகமாக
எல்லாருமே சிருடை அணிவதுபோல்
கறுத்த தோல் மேலங்கிணை
அணிந்திருந்தது எனக்கு
ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவர்களில்
யார் அந்த வீட்டில் வசிக்கப்

போகிறார்கள் என்பதை என்னால்
ஊகிக்க முடியவில்லை.

இரு மாதிரியான மொழியில் அவர்கள்
பேசினார்கள். அந்த மொழியை
அப்படிப் பேசினால்தான் புரியுமோ
என்ன வோ எல்லோரும் கூட்டங்களில்
பேசுவதுபோல் பெரிதாகச் சுத்தமிட்டு,
கையை அங்கும் இங்கும் வீசியபடி
கடைத்தார்கள். அவர்களைப்
பார்க்கப் புதினமாகவும்
அதேதேரத்தில் குழப்பமாகவும்
இருந்தது. இவர்கள்தான் இனிமேல்
என் அயல்வீட்டுக்காரர்கள் என்று
நினைக்கக் கற்று
கவலையாகத்தானிருந்தது.

எனது கணவர் ஒய்வினின்
நெருங்கிய நண்பன்
கிரிஸ்தோபர்சனின் குடும்பம்
முப்பத்திமூன்று வருடங்களாக
வாழ்ந்த வீடு அது.
கிரிஸ்தோபர்சனின் மனைவி எல்லீன்
என்னுடைய உயிர்க் கிணேகிதி.
ஒய்வினின் சின்னச்சின்ன
உதவிகளுடன் கடும்
உழைப்பாளியான கிரிஸ்தோபர்சன்
சுயமாகக் அந்த வீட்டைக் கட்டி
முடித்தார். கட்டும்போது
சமையலறைக் காளரம் எங்கள் வீட்டுக்
சமையலறைக் காளரத்துக்கு எதிரே
அமையவேண்டும் என்பது எல்லீன்
வேண்டுகோன். ஒருவர் கைகளை
விரித்தபடி செல்லக்கூடிய ஒரு சிறு
இடைவெளிதான் இரண்டு
காளரங்களையும் பிரித்தது. கோடை
காலத்தில் நமது வீட்டுக்
சமையலறைகளை இடம்மாற்ற
வேண்டும் என்று ஒய்வினும்
கிரிஸ்தோபர்சனும் கேளி செய்யும்
அளவுக்கு காளரக் கம்பிகளைப்
பிடித்தபடி நானும் எல்லீனும்
பொழுதுபோவது தெரியாமல்
கதைத்துக் கொண்டிருப்போம்.
ஒய்வின் இறந்த பிறகு என்
பிள்ளைகளும் பேர்ப்பிள்ளைகளும்
எவ்வளவோ வற்புறுத்தியும் நான்
அவர்களுடன் பேர்களுக்கு
போகாததற்கு எல்லீன் ஒரு முக்கிய
காரணம். ஆளால் சென்ற வருடம்
எல்லீன்தான் என்னை விட்டுப்
போய்விட்டாள்.

எல்லீன் இறந்த பிறகு அந்த வீட்டில்
இருக்கப் பிடிக்காமல்
கிரிஸ்தோபர்ஸன் வீட்டை
விற்றுவிட்டு சொந்த ஊரான
தூரம்போவக்கு இடம் பெயர்ந்து
போய்விட்டார். இப்போது மீண்டும்
எனது பிள்ளைகளும்
பேர்ப்பிள்ளைகளும் பேர்கள் வரும்படி
வற்புறுத்தத்

தொடங்கியிருக்கிறார்கள். இதுவரை
இந்த வீட்டைவிட்டுப் போகும்
முடிவான எண்ணம் எனக்கு
உருவாகவில்லை. கிலவேளை
இனிமேல் ...?

திடீரென்று அந்த வீட்டின்
காளரக்கதவுகள் திறந்துகொண்டன.
என் மனம் ஒரு கணம்
கிலிர்த்துக்கொண்டது. எனது
காளரக் கீலையை விலக்க, நீண்ட
கரிய கூந்தலுடன் ஒரு பெண்
காளரக் கம்பிகளின் பின்னால்
தெரிந்தாள். தெவிவாகத் தெரியாத
அவளின் முகத்தைக் கூர்ந்து பார்க்க
முயலும்போது, அவர்களின்
சமையலறையிலிருந்து இதுவரை
அறிந்திராத ஒரு நாற்றத்தைக்
கமந்தபடி புகைக்குவியல்கள்
பெருகத்தொடங்கின. நாசி
அரிப்பெடுத்தது; கணகளில் எரிச்சல்
பரவியது. இருமியே செத்து
விடுவேண்போலத் தோன்றவே
வேகமாக எனது காளரக் கதவுகளைக்
காத்திக்கொண்டேன். நீண்ட
நாட்களுக்குப்பின் எல்லீன்
சமையலறைக் காளரக் கதவுகள்
திறந்த போது நான் எனது
காளரக்கதவுகளை மூடவேண்டியதை
நினைக்க மிகவும் வேதனையாக
இருந்தது.

*

*

தேவாலயத்தில் மதகுரு சல்கைம்
அவர்களை எங்கள் அயலவர்களுக்கு
அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.
தேவிலைக்குப் பேர்ப்போன
இலங்கையிலிருந்து வந்தவர்களாம்.
ஒரு அவசரத்திற்கு சூப்பிட முடியாத
அவர்களின் பெயர்களை உச்சரிக்க
சல்கைம் மிகவும் சிரமப்பட
வேண்டியிருந்தது. நான் கண்ட
நீண்ட கூந்தல் பெண் மிகவும்
அழகாயிருந்தாள். அவளின் கணவன்

அவளைவிட மிகவும் கருப்பாக இருந்தான். அவர்களின் இரண்டு குழந்தைகளும் ஏதோ வேறு கிரகத்தில் வந்திறங்கியவர் களைப்போல் மிரண்டபடி. நின்றிருந்தார்கள். பத்து வயதென்றும், ஏழு வயதென்றும் நூப்பழுதாதபடி குழந்தைகள் தோறாற்தில் சிறியவர்களாக இருந்தார்கள். எங்கள் தேசத்தின் சிறுபான்மைக் ஶாமர் இனத்தவர்களைப் போலவே அவர்களும் இலங்கையில் சிறுபான்மை இனத்தவர்கள் என்றும், பெரும்பான்மை இனத்தவர்களுக்கும் சிறுபான்மை இனத்தவர்களுக்கும் இடையில் நடக்கும் கொடுமையான உள்நாட்டு யுத்தத்தினால் உயிருக்கு அஞ்சிப் பாதுகாப்புக்காக இங்கே வந்திருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்களைப் பற்றி கல்கைம் விபரித்துச் சொன்னார். நாங்கள் வடதுருவப் பகுதியில் செறிந்து வாழும் ஶாமர் இனத்தவர்களை நடாத்திய விதம் பற்றி அந்த இடத்தில் கல்கைம் குறிப்பிட்டது அங்கிருந்த பலருக்குப் பிடிக்கவில்லை. ஆனால் கல்கைம் நேர்மையும், துணிக்கலும் மிக்க ஒரு மதகுரு. எங்கள் அயலுக்குப் புத்தாக வந்திருக்கும் இலங்கையர்களை நாம் கௌரவித்து எங்கள் நேசத்தை வழங்குவது ஓவ்வொரு கிரிஸ்தவனின் கடமையாகும் என்று சொன்னார்.

அவர்களுடன் கைகுலுக்கித் தன்னை அறிமுகம் செய்தபோது அவர்களிடமிருந்து சகிக்க முடியாததபடி வெள்ளைப்பூண்டு வாசனை வீசியதாக திருமதி ஹெகார்ட்சன் எனது காதில் முனிமுனுத்துக் கென்றார். எங்கள் அயலவர்களாக கருப்பர்கள் வந்தது அவருக்குச் சிறிதும் பிடிக்கவில்லை. கல்கைம் உரையாற்றும்போது

மிகவும் பொறுமையிழந்து அருகில் இருந்தவர்களின் காதுகளில் குக்குச்துக் கொண்டிருந்தார். இலங்கையர்கள் கருப்பாக இருந்தாலும் அவர்களும் கடவுளின் குழந்தைகள்தான் என்ற விடயம் ஏனோ அவருக்குப் புரியவில்லை. எனது முறை வந்தது. நான்தான் உங்கள் பக்கத்து வீட்டுக்காரி என்று அறிமுகம் செய்து கொண்டேன். அந்தப் பெண்ணின் கணவன் சரளமாக இல்லாவிட்டாலும், புரிந்துகொள்ளக்கூடிய விதத்தில் எங்கள் மொழியில் பேசினான். மனைவியும் குழந்தைகளும் சில மாதங்களுக்கு முன்புதான் வந்ததவர்களென்றும் அதனால் அவர்களுக்கு எங்கள் மொழி அவ்வளவாகப் புரியாது என்றுகூறி கைகுலுக்கினான்.

தங்கள் சொந்தங்களையெல்லாம் இழுந்து, எங்கேயோ இருக்கும் ஒரு தேசத்தில் வாழ்வதே வந்திருக்கும் அவர்களைப் பார்க்க எனக்கு பரிதாபமாகவே இருந்ததது. ஆனால் அவர்கள் நன்றிரவுவாரா கூக்குரலிடுவது போல் கடத்தப்பதும், அயலவர்களின் முக்கு அரிக்கும்படி கணமைப்பதும் எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. திருமதி ஹெகார்ட்சனைப் போல் அவர்களின் நிறத்தின்மீது எனக்கு ஒரு வெறுப்புமில்லை. ஆனால் அவர்கள் அயலில் வசிக்கும் மனிதர்களைப் பற்றியும் சிறிது கரிசனை காட்டப் பழகிக்கொள்ள வேண்டும் என்று நினைத்துக்கொண்டேன்.

தேவாலய வள்வைத் தாண்டும்போது அந்தப் பெண் அவசர அவசரமாக என்னை நோக்கி வந்தாள். இதுவரை வாயையே திறவாத அவள் என்னை நோக்கி வருவதற்கு

காரணம் என்னவாக இருக்கும் என நான் வியந்து கொண்டிருக்கையில், "உங்களுக்கு ஆங்கிலம் புரியுமா?" என்று தடுமாறும் ஆங்கிலத்தில் கேட்டாள்.

"ஓரளவு அமெரிக்க மொழி தெரியும்" என்றேன்.

"தயவு செய்து மன்னித்துக் கொள்ளுங்கள். இனிமேல் சமைக்கும்போது கவனமாக இருக்கிறேன்" என்று, அவவளவும்தான் கொண்ணாள். சொல்லிவிட்டு விறுவிறுவென்று சென்றுவிட்டாள்.

நான் புரிந்து கொண்டேன். சில தினங்களுக்கு முன்னர் நான் அவதிப்பட்டு சாளர்க்கதவுகளைச் சாத்தியதை அவதானித்திருக்கிறாள். அவின் கூர்க்கும் எனக்குப் போதுமையும், நாகர்க்கும் எனக்குப் பகிஞ்சியைக் கொடுத்தன. திரும்பி அவளை நோக்கி நடந்தேன். குழந்தைகளுடன் அவள் மட்டும் தனியாக நின்றிருந்தாள்.

"உங்களின் பெயரைச் சுல்லகம் கொண்ணார்தான். இருந்தாலும் என்னால் நூபகத்தல் வைத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. இன்னொருமுறை சொல்லமுடியுமா?" என்று கேட்டேன்.

ஒரு நீளமான பெயரைச் சொல்லி, அது எனக்கு நூபகத்தில் வைத்திருக்கச் சிரமமான தென்பதனால் தன்னை சுருக்கமாக இப்படி அழைக்கும்படிக்கறி ஒரு பெயரைச் கொன்னாள். மறுபடியும் ஒரு தடவை அந்தப் பெயரைச் சொல்லும்படி கேட்டேன். கொண்ணாள். "கோபித்துக்கொள்ளாமல் இன்னொரு தடவை கொல்வீர்களா?" -அவளின் பெயரை மனதில் பதிந்து

கொள்வதில் பிடிவாதமாயிருந்தேன். வெள்ளமயான பற்கள் துவங்கக் கிரித்தபடி, மீண்டும் சொன்னாள். அவனுக்கு நன்றி கூறித் திரும்புகையில் திருமதி வெகார்ட்சன் என்னையே பார்த்தபடி நிற்பதை உணர்ந்தேன். பொறியை வைத்துவிட்டு இரையை எதிர்பார்த்திருக்கும் வேட்டைக்காரரைப் போல காரின் கதவுகளைத் திறந்து வைத்துக் கொண்டிருந்த திருமதி வெகார்ட்சன் எனக்காகத்தான் தான் காத்துக்கொண்டிருப்பதாக சொன்னார். ஆனால் அவரிடம் அகப்பட்டுக் கொள்ள நான் தயராயில்லை. கால்களை நீட்டி நடந்து பல நாட்களாகிவிட்டதனால் இன்று சிறிது தூரமாவது நடக்க விரும்பதாகச் சொல்லி அவரின் அழைப்பை நன்றிகூறி நிராகரிக்க, அதிருப்தியுடன் காரின் கதவுகளை அடித்துக் காத்திக்கொண்டார். அவர் ஏன் எனக்காகத் காத்திருந்தார் என்று எனக்கு நன்றாக தெரியும். இன்வாதத்தோடு அவருக்கு நீண்டகாலமாக உறவிருந்தது. யுத்தகாலத்தின்போது ஸ்ராய்க்கனில் அவரது குடும்பம் இனவெறி பிடித்த 'நாசிப் பன்றிகளுடன் சேர்ந்து எங்கள் தேசத்தைக் காட்டிக் கொடுத்த துரோகத்தை, அவர் எவ்வளவுதான் மறைத்தாலும் எங்கள் அயலவர்கள் அறிந்தே இருந்தார்கள். நோடியாகக் காட்டிக் கொள்ளவிட்டாலும் நாங்கள் அனைவரும் அவர்மீது ஒரு கீழ்த்தாமான அபிப்பிராயத்தையே கொண்டிருக்கிறோம். இனிமேல் அவருக்கு கடைப்பதற்கு ஒரு வியமாக அந்த இலங்கைக் குடும்பம் இருக்கப் போகிறது. ஆனால் என்னொடு அவர் அந்தக் குடும்பத்தைப்பற்றி கடைப்பதற்கு இடமளிக்கக்கூடாது என்று முடிவு

செய்துகொண்டேன். இப்போது
அந்தக் குடும்பம், குறிப்பாக
அந்தப்பெண் எனது பக்கத்து வீட்டில்
வசிப்பது பரவாயில்லை என்பதுபோல்
தோன்றியது. அந்தப் பெண் ணின்
பெயர் சிரமமில்லாமல் மனதிலும்
உத்டிலும் வந்து நின்றது.
நந்தினி!

*

*

நந்தினி குடும்பம் இங்கு குடியேறிய
இந்த ஆறுமாதத்தில் இரண்டு
மூன்று தடவைதான் நந்தினியைத்
தெருவில் கண்டிருக்கிறேன். ஒரு
நாள் மிளகு பிஸ்கட்டுக்களை
கொட்டுக் கொட்டுக்கமாய்த்
தயாரித்துவிட்டேன். நந்தினி
வீட்டுக்குக் கொடுக்கலாம் என்று
ஶில பிஸ்கட்டுக்களை
ஏடுத்துக்கொண்டு அவர்களின்
வீட்டுக்குப் போயிருந்தேன்.
ஏற்கனவே மூன்று விருந்தினர்கள்
வந்திருந்தார்கள். எனவே கொடுத்து
விட்டுத் திரும்ப நினைத்த என்னை
உள்ளே வரும்படி நந்தினியின்
கணவன் வேண்டிக்கொண்டான்.

உள்ளே சென்றபோது வீடு அடியோடு
மாறியிருந்ததை கண்டு
கொண்டேன். எல்லீன் வசித்தபோது
ஒரேயொரு பழைய வாளெனாவிப்
பெட்டியும், ஏராளமான
பூதுக்கெடுக்கனும் அங்கிருந்தது.
நந்தினி குடும்பத்தினர் வீடு நிறைய
மின்சார சாதனங்களாக நிரப்பி
யிருந்தார்கள். தொலைக்காட்சியில்
ஒரு கறுப்புத் தோலங்கி அனிந்த
மனிதன் சுழன்று சுழன்று ஏராளமான
மனிதர்களை தாக்கிக்
கொண்டிருந்தான். அவர்களது
விருந்தினார்கள் என்னைக் கண்டதும்
எழுந்து வந்து கைகுறுக்கவுமில்லை;
முகமன் கூறி அறிமுகம்

செய்துகொள்ளவுமில்லை.
அவர்களுக்கு பக்கத்திலேயே நானும்
இருக்கவேண்டியிருந்தது. நான்
என்னை அறிமுகம் செய்து
கொண்டபோது மிகவும்
பொறுமையிழந்தவர்களாகத்
தெரிந்தார்கள். அந்தளவுக்கு
அவர்களின் கவனம்
தொலைக்காட்சிப் பெட்டியில்
இருந்ததைக் கவனித்தேன்.
நந்தினியின் கணவன் சமையல்ஸறப்
பக்கம் பார்த்து, நந்தினி என்று
தொடங்கி உரத்த குரவில் ஏதோ
சொல்லிவிட்டு எங்களுடன் வந்து
அமர்ந்துகொண்டான். அவர்கள்
எவரும் என்னுடன் பேசுவதில் ஆர்வம்
காட்டவில்லை. அங்கே இருக்க
எனக்கு மிகவும் சங்கடமாயிருந்தது.
உடனே எழுந்துபோவது சரியில்லை
என்றும் தோன்றியது. வேறு
வழியின்றி நானே பேச்கக் கொடுக்க
ஆரம்பித்தேன். இவ்வளவு ஆர்வமாகப்
பார்க்கிறார்களே அது என்ன
இலங்கைப் படமா என்று கேட்டேன்.
அது ஒரு புகழ்வாய்ந்த நட்கர்
ஒருவர் நட்சத் இந்தியத் தமிழ்ப் படம்
என்று வந்திருந்த விருந்தினர்களில்
ஒருவன் மனமிரங்கி எனக்குப்
பதிலளித்தான். இப்போது அந்தக்
கருப்பு மனிதன் விநோதமாய
உடையனிந்திருந்த ஒரு பெண் ணின்
பின்னால் பாடியது
ஒடிக்கொண்டிருந்தான்.
குழந்தைகள் எங்கே என்று
கேட்டேன். தாயுடன் உள்ளே
இருக்கிறார்கள் என்று நந்தினியின்
கணவன் சொன்னாறு. தேனீர்க்
கோப்பைக்குடன் நந்தினி வந்தாள்.
இனி அவள் என்னுடன் வந்திருந்து
பேசவாள் என்று நினைத்தேன்.
ஆனால் தேனீர்க் கோப்பைகளை
வைத்துவிட்டு உடனே உள்ளே
சென்று விட்டாள்.
சம்பிரதாயத்திற்குக் கூட ஒரு
வார்த்தை கூறவில்லை. எனக்கு

எரிச்சலாக இருந்தது. என்ன விதமான மனிதர்கள் இவர்கள்? தேவீரில் நாக்கில் ஒட்டுவதுபோல் சீனியைக் கலந்திருந்தார்கள். நாகரீகத்துக்காக இரண்டு மிடறுகளை உறிஞ்சிவிட்டு எழுந்துகொண்டேன். தொலைக் காட்சியைப் பார்த்தபடியே விருந்தினர்களும் நந்தினியின் கணவனும் விடைகொடுத்தார்கள். எழுந்தபின்தான் கொண்டுவந்த மின்கு பிஸ்கட்டுக்களை கொடுக்க மறந்ததை உணர்ந்தேன். குழந்தைகளிடமே கொடுக்கலாம் என்று சமையலறைக் கதவுகளைத் தட்டினேன். நந்தினிதான் திறந்தாள். திறந்ததும் என்னை எதிர்பார்த்திருக்காததால் தினைக்கத்துப் போனாள். குழந்தைகளிடம் கொடுக்கன் என்று பிஸ்கட்டுகளை அவளிடம் நீட்டியபோதுதான் அவள் முகத்தை நேருக்கு நேர பார்த்தேன். இப்போது நான் தினைக்கத்தேன். அவனுடன் பேச நினைத்தேன்.

ஆனால் அவளின் சங்கடத்தை உணர்ந்து கொண்டு "போய் வருகிறேன்" என்று கூறிவிட்டுத் திரும்பிப் பாராமல் படியிறங்கினேன். வழமையான இரத்த அழுத்தம் அதிகரிக்கத் தொடங்கியது. நந்தினி தேவீர்க் கோப்பையை வைத்துவிட்டு உடனே மறைந்துபோனதற்கு இதுதானா காரணம்?

எப்படியாவது நந்தினியைத் தனியே சந்தித்து பேசினால்தான் மனம் அமைதியடையும்போலத் தெரிந்தது. அன்று இரவு வெகு நேரமாகியும் என்னால் நித்திரை கொள்ள முடியவில்லை. நந்தினியின் வீங்கிச் சிவந்திருந்த முகமும், உதடுகளின் கீழிருந்த இரத்தக் கோடும் மறுபடியும் மறுபடியும் மனதில் வந்துநின்றன.

(தொடரும்)

மின்டுமிரா இருஞ்காய்

எமது
ஏக்கங்களும் கொக்கங்களுமே
இவர்கள்
உணவென்றாயிருந்த போது

எம்மை
ஆண்டதொரு பரம்பரையில்
மனிதங்களாய் கூட
நாம்
மதிப்பிழந்து போனோம்.

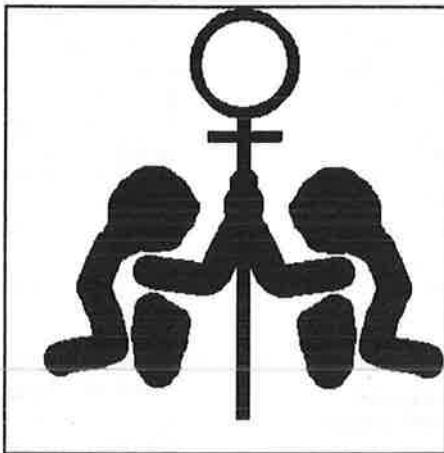
மானுட
படிக்கற்களில் எல்லாம்
ஆங்காங்கே
நமது
இறக்கங்கள் தான் பின்னேற
அன்று தொடங்கி
தொடரும்

எமது
போதிப்புகளும்,
உணர்வுகளை
உள்ளே

புதைக்கும் தந்தீம் பற்றிதானே

முனுமுனுத்தாலும்
ஒரு
முலையில் நின்று...

மானத்தின்
பொருள்றியாதொரு சமூகத்தில்
தொலைந்து
நம்மை
அந்தியமாக்கி கொண்டோம்
சாமத்தின் பாவனைக்காய்
நாம்
இன்னும் தகுந்த
பாதுகாப்பில்
கணைப் பிண்டங்களுடன்...
கலிஸ்டா (29.03.91)

புதிய ஆதாரம்

தலைக்கு மேலே குண்டு விழாத கூரையையும் அடுத்த வேளைக்கு நிச்சயமான உணவையும் பெறும் பாக்சியத்தையும் மேற்குலகிற்குப் புலம் பெயர்ந்துள்ள நாம் பெற்றுள்ளோம். இனவாதத்தின் தாக்குதலோ முதலாளித்துவத்தின் கரண்டலோ எம்மை ஈழத்தின் யுத்தவாழ்வே பரவாயில்லை என்ற முடிவுக்கு தன்னுமளவிற்கு இன்னும் பலமடையவில்லை என்றே தோன்றுகிறது. வீட்டோக்கஞ்சுக்கு குறைவற்ற கொண்டாட்டங்களும், ஜேக்தாசின் சாஸ்திரிய சங்கீதம் முதல் சிலுக்கிள் கவர்க்கி நடனம் வரை திரையிலும் நேரிலும் கேட்கும், காணும் சந்தர்ப்பங்களும் இங்கே மலிந்துள்ளன. ஆயினும் மனிதகுல மீதான கரிசனை அல்லது எமது நோக்கமான பெண் இனத்தின் மேம்பாட்டிற்கென ஏதாவது செய்ய முனைந்தால் விரல்விட்டு என்னக் கூடியவர்களே பங்கு கொள்கிறார்கள். அதிலும் பெண்களின் பங்குபற்றலோ பங்களிப்போ மிகமிக ஏமாற்றம் தருவதாக இருக்கிறது.

இதற்கு கயநல மேம்பாட்டை நோக்கமாகக் கொண்டு எம்மீது திணிக்கப்பட்ட கல்விமுறை அல்லது அத்தகு வளர்ப்பு முறை அடிப்படைக் காரணம் எனலாம். அதிலும் குறிப்பாக பெண்பிள்ளைகளை வளர்த்த விதம் அவர்களின் உலகத்தை நான்கு கவர்க்கினுள் குறுக்கி. அதற்குப் புறம்பான அனைத்தையும் அயற்கிரக வாழ்வென ஒதுக்குமளவிற்கு அவர்களின் முறைகளையக் கல்லை செய்து விட்டது; சிறுவயதிலிருந்தே அவர்களின் ஆக்கழூர்வமான அசாதாரண முறைப்புகள் கிள்ளி எறியப்பட்டதனால் மழுங்கிய வாராப்புக்களையே எஞ்ச வைத்துள்ளோம். இவ்வாறு நான்கு கவர்க்கனுக்கு வெளியே பார்க்கும் பயிற்சி இல்லாமல் போன்றையின் விளைவு வெளி விடயங்களைப் படித்து அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம், பொது விடயங்களில் பங்குபற்றும் விருப்பம், சேர்ந்தியங்கும் உர்சாகம், புதிய கருத்துக்களை உள்ளவாங்கும் தன்மை, அந்திகளை இன்காணும் புத்திக் கூர்மை, அதற்கு எதிராகப் போராடும் மனோபலம், இன்னோர்னன் இயல்புகள் எதுவுமே அற்று சடத்துவ வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறோம்.

இதுவே நியதியாய் போயிருந்த ஈழத்தில் எம்மை இச் சடத்துவ வாழ்விலிருந்து மீட்டெடுத்துப் புத்துணர்லூட்டும் காரணிகள் அதிகம் இருக்கவில்லை. வீட்டில் ஈரவிறகுடன் போராடும் அம்மாவும், அல்லது அவ்வாறு போராடிப் பின் பாடசாலை வந்து தமது கணைப்பை ஆற்றிக் கொள்ளும் ஆசிரியைகளும், அல்லது கணவனிடம் அடியுதை வாங்கி, இவனுடன் இனி வாழுமாட்டேன் என தாய் வீடு வந்து, பின் கொடுத்த சீதனத்தையும் இன்னும் தனக்கு கீழே 'வாழ' வேண்டியுள்ள குமாகனுக்கு 'வாழ்வு' வருவது தன்னால் தடைப்படக் கூடாதே என்பதையும் என்னிச் சணவனிடம் மீணும் சகோரிகளுமே அங்கு எமக்கு ஆதர்சமாக இருந்திருக்கிறார்கள். இன்று ஈழத்துப் பெண்களின் வாழ்முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருந்தாலும் அவை புலம் பெயர்ந்த எமக்கு அந்தியமாயே உள்ளன.

எமக்கு வெளியே வரும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்துள்ளது. நாம் நியதிகள் என்றும், முடிந்த முடிபுகள் நினைத்திருந்த பெண்களின் வாழ்வு தொடர்பான பல விடயங்களுக்கு மாற்றுக்களை நாம் காண முடிகிறது. எமது சிந்தனைகளையும், செயற்பாடுகளையும் இருக்கிப் பிடிக்கும் சமூக நெருக்குதல்கள் இங்கு சற்றுக் குறைவாகவே இருக்கின்றன. எம்மிலும் வித்தியாசமான திறந்த சமூகத்துடன் தொடர்பு கொள்ளும் வாய்ப்பு உள்ளது. எமக்கு ஆதர்சமாகக் கொள்கிறது கயாத்தீணமாகத் தனது வாழ்வைத் தானே நிர்ணயித்துக் கொள்கின்ற, சமூகத்தில் சம அந்தஸ்தில் இருக்கின்ற மாதிரிக் தம்மை வளர்த்துக் கொண்டுள்ள பெண்கள் இருக்கிறார்கள். நாம் புதிய விடயங்களை உள்ளங்கி அவற்றைச் சீர்தூக்கி ஆராயுமளவிற்கு எமது சிந்தனைப் போக்கை வளர்த்துக் கொள்ளுதல் தேங்கிப் போன எம் வாழ்விற்கு ஒரு புத்துணர்வு தரக்கூடும்.

காலம் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. வரவாறும் ஆதற்கேற்ப நகர்கிறது. எமது கலாச்சார விழுமியங்களும், சூழலும் எம் வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் புறக் காரணிகளும் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றன. பெண்களாகிய எமது வாழ்வு முறையும் நான்கு கவர்க்கனுக்கு அப்பால் கல்வி, வேலை என விரியத் தொடங்கியிருக்கிறது. எனவே நாம் எமது வாழ்நிலைக்கு ஏற்ப புதிய ஆதர்சங்களையும் உயர்ந்த குறிக்கோள்களையும் உருவாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். புதிய மாற்று ஆதர்சங்களை உருவாக்கிப்பதற்குப் புதிய வகைமாதிரிகளை பரிந்துரைக்கும் என்னத்திலேயே 'சக்தி' நாடானும், பரிசு பெறும், பெண்களுக்கல்லாததென விலக்கப் பட்ட பாராம்பரியமற்ற துறைகளில் புகும் பெண்கள் பற்றி குறிப்பிட நேர்கிறது. சமையல் மட்டுமே எம்மால் முடியும் என்ற தாழ்வு மனப்பான்மையை நீக்கி எம்மாலும் பல விடயங்களை காதிக்க முடியும் என்ற மனப் போக்கினை வளர்த்தலே இதன் அடிப்படை நோக்கமாகும்.

கயாத்தீணமான, தனது வாழ்வைத் தானே நிர்ணயித்துக் கொள்கின்ற, சமூகத்தில் சம அந்தஸ்தில் இருக்கின்ற பெண்களே இத் தலைமுறையின் புதிய வாழ்முறைக்குப் பொருத்தமானவர்கள். இத்தலைமுறைக்கு நாம் மேற்குறிப்பிட்ட அம்மா-ஆசிரியை- சகோதரி ஆதர்சம் பொருத்தமாக இருக்கப் போவதில்லை. அதை மாற்றாத பட்சத்தில் வட்டியத்திற்கும் யதார்தத்திற்கும் இடையிலான இடைவெளி இப் புதியதலைமுறையின் வாழ்வில் பல சிக்கல்களை ஏற்படுத்தும் என்பது கண்கூடு.

நாமும் மனிதராய்...

காய்ந்து கறுத்த மரக்கொப்புகளில்
ரசவாதம்

தளிர் மொட்டுகள்

எட்டிப் பார்க்கும்.

குரியனின் வெண்கதிரில்

குளிர் காய்ந்து - ழுமி

பச்சைப் பட்டுக் கட்டும்

மீண்டும் ரசவாதம்

பச்சை சிவப்பாகிப் பொன்னாகி

இளையுதிர்ந்து

மாங்கள் கறுப்பாகி

துக்கம் காக்கும்.

வானத் தலையளை கிழிந்து
பஞ்சத் தூக்களைப்
பனி பறக்கும்.
ழுமி வெணப்பட்டால்
போர்த்துறங்கும்.

ழுமி மட்டுமா நிறம் மாற்றி
வண்ணாம் காட்டும்?

இல்லை -
நியும் தான் தோழி!

ழுமி கட்டும் பட்டுக்கேற்ப
உன் உடை நீளமும்
தடிப்பும் மாறும்.
மாறும் ஸ்கண்டி நேவிய
நாகரீகத்துக்கேற்ப
அவற்றின் நிறமும் அமைப்பும் மாறும்.

எக்போய்க் காண்டி வரும்
உதட்டுவ் தமிழுடன்
நோர்விஜிபன் கொருக்கம்
சிலவேணன் பிசா வடன்
‘ஓஹ்* ழும் கட்ட

உன்து மாற்றத்தின்
வேகத்தில் அயர்ந்தேன்

என்றாலும் தோழி
அன்றொரு விருந்தில்
வழைபோல்
ஆண்களும் பெண்களும்
தனித்தனியாய் குழுமியிருந்தபோது
ஏதோ பவிடி கேட்டு
வாய்விட்டு நாம் சிரித்தோம்
நாம் நாமாய்
நாமும் மனிதராய்
எவ்வித தடங்கலுமின்றி!

அப்போது நீ சொன்னாய்
“ஜையையோ பெண் பிள்ளைகள்
இப்படிச் சிரிக்கலாமா?”

மென் வெப்பம் பெற்று
மனிதராய் மாறியிருந்த நாம்
மீண்டும் ஜூஸ் என் உறைந்து
போனோம்.

அப்போது தெரிந்து கொண்டேன்
உன் மாற்றத்தின் திசை
முன் னோக்கியல்ல
பின் நோக்கி
அதுவும் எம் பாட்டு காலத்துக்கு!
எம்மை நாமே மதிக்காவிட்டால்

முன்றாம் மனிதர் எப்படி மதிப்பர்?

உன் மீது நீயே
பிரயோகிக்கும் அடக்கு முறை பற்றி
ஒரே ஒரு கணம்
சிந்திப்பாயா?

ஸ்கங்கி நேவிய பெண்களிடமிருந்து
புற்நாகரீகத்தை மட்டுமல்ல
உன்னை நீயே இழிவபடுத்தாதிருப்பதையும்
இழிவபடுத்துவோரைப் பழுவென
ஒதுக்குவதையும்
உன் உரிமைகளைப் பூரணமாக
உணருவதையும்
அவற்றை மறுப்பவர்களுடன்
போராடுவதையும்
கூடவே கற்றுக் கொள்.

எவ்வாவற்றுக்கும் மேலாக
உள்கு மட்டுமேள விதிக்கப்பட்டுள்ள
சட்டங்களை அடையாளம் காணவும்
இருபாலார்க்கும் பொதுவென
அமுல்படுத்தாத விதிகளைத்
தூக்கி எறியவும் கற்றுக்கொள்

இல்லாவிட்டு
மனிதராய் அன்றி 'ஜஸா'ய் உறைந்து
போவாய்
ஏந்த நவநாகரிக ஆடையும் உன்னை
வெப்பமூடி
மனிதராக்கா!

* ØI = Beer

எமத்ரேயி.

பெண் இனத்திற்கோர் உறுதி மொழி

கண்ணடக் கவிதை விஜயா

ஆங்கிலமொழிபெயர்ப்பு ரவிக்குமார்
எவ்வாம் உறுதிப்படுத்தப் பட்டுள்ளது,
எவ்வித பயமுமில்லை.
நீ உன்னுடைய தலையை
உயர்த்தாத வரை
ஆண்கள் உன்னைச் சுற்றி
காவலாளிகளாக இருப்பதை நீ காணலாம்.

ஒர் இராவணன் உன்னைத் தூக்கிச்
கெள்றால்
அங்கூதி ஒர் தூக்காதனன் உன்னைத்
துகிலுரிந்தால்
பல இராமர்களும் கிருஸ்ராமர்களும் இங்கே
உண்டு
உன்க்கு முடிவிலி நீளமான சேலை வழங்க,
தீக்குளப்புப் பாட்டையிலுள்ளைச்
சித்தியெய்துவிக்க,
அதை இறுதியில் கபமாக்க.

தமிழ் இலக்கியத்தில் பெண்கள் ▪ சிறை வோல்கள் ▪

சித்திரலேகா மொனாரு

முஸ்லிம் மாதர் ஆராய்ச்சி செயல் முன்னணி அண்மையில் தமிழ்ப் பெண் எழுத்தாளர்களுக்கென நடத்திய கருத்தரங்கில் யாழ் பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர் கலாநிதி சித்திரலேகா மொனாரு சமர்ப்பித்த கட்டுரை இது.

தமிழிலக்கியத்தை படிக்கும் ஒருவர், பெண் இல்லாவிட்டால் இந்த இலக்கியத் தொகுதியே இல்லை என்று கூறுமளவிற்குப் பெண்கள் தமிழிலக்கியத்தில் இடம் பெற்றுள்ளனர். ஒருபற்றும் இலக்கியப் பாத்திரங்கள் பல பெண்களாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னோர் புறம் பெண் பற்றிய கருத்துக்கள் இலக்கியங்களில் நிறைந்திருக்கின்றன. இக் கருத்துக்களை தமது முக்கிய பாடுபொருட்களாகக் கொண்டு இலக்கியங்கள் அமைந்துள்ளன.

இத்தகைய முக்கிய இடத்தைப் பெண்ணுக்கு வழங்கிய இலக்கியங்கள், பெண்ணுக்கு எத்தகைய அந்தஸ்தை வழங்கியுள்ளன? இலக்கியத்தில் பெண்களின் சித்திரிப்பு எந்தளவுக்கு சமூக நிலைமைகளுடன் ஒத்துப்போவதாய் அமைந்துள்ளது? இக்கித்திரிப்புக்களால் பெண்கள் பற்றிய எத்தகைய கருத்துநிலை முன் வைக்கப்பட்டது? இது எவ்வாறு பெண்களின் தமிழைப் பற்றிய கண்ணோட்டத்தையும் சமூகக் கருத்துக்களையும் பாதித்தது?

பெண்களைப் பற்றிய ஆண்களின்
சித்தரிப்புக்கும் பெண்களின்
சித்தரிப்புக்கும் வேறுபாடுள்ளதா?
தற்காலப் பெண் எழுத்தாளர்க
ளிடையே காணப்படும் பொதுப்
பண்புகள் யாவை? இவர்களது
ஆக்கத்திறன் எத்தகையது? சிறந்த
எழுத்தாளராகப் பெண்
எழுத்தாளர்கள் வளராமைக்குறிய
காரணங்கள் யாவை?

மேற்கூறிய வினாக்கள்
தமிழிலக்கியமும் பெண்களும்
குறித்து ஆழமாகச் சிந்திக்கும் போது
தோன்றக் கூடிய முக்கிய
வினாக்களாகும். இவை
ஒவ்வொன்றுமே தனித்தனியாக
விரிவாக ஆராயப்பட
வேண்டியவையாகும். எனினும்
தமிழிலக்கியத்தில் பெண்கள்
தொடர்பான பொது
விளக்கமொன்றைப் பெறுவதற்காக
இவை யாவற்றையும் ஒருசேர
இக்கட்டுரையில் சுருக்கமாகவேனும்
கையாள முயல்கிறேன்.

கண்ணகி, சீதை, மணிமேகலை,
திலகவதியார், நளாயினி என்ற
தமிழிலக்கியம் படைத்தளித்த
பாத்திரங்கள் சமூகத்திலீலை இன்றுவரை
போற்றப்படுகின்றன. இப்
பாத்திரங்கள் பிரதிபலிக்கும்
கருத்துக்கள் வெவ்வேறு வகையில்
இலக்கியங்களில் வெவ்வேறு
பாத்திரங்களையும் தோற்று
வித்துள்ளன. இப் பாத்திரங்கள்
காலந்தோறும் மீண்டும் மீண்டும்
இலக்கியங்களில் தம்மைப் புதிதாயப்
படைத்துக் கொள்கின்றன. இப்
பாத்திரங்கள் உயர் இலக்கியங்களில்
மாத்திரமன்றி பொது மக்கள்
இலக்கியங்கள் எனப்படும் நாட்டார்
நாடகங்கள், கலைப் பாடல்கள்
என்பவற்றிலும் இடம் பெறுவன.

தமிழிலக்கியத்தில் காலந்தோறும் வெண்

பண்ணைய இடைக்கால
இலக்கியங்களில் பெண் தொடர்பான
கருத்துக்களும் பெண்
சித்தரிக்கப்பட்டிருந்த முறையும்
எவ்வாறு அமைந்தன என்ற விளக்கம்
அவியமானதாகும். தமிழில்
பண்ணைய இலக்கியமாக விளங்கும்
சங்க இலக்கியத் தொகுதியில்
பல்வேரான பெண் பாத்திரங்களைக்
காணலாம். தலைவி, தோழி, செவிலி,
நற்றாய், விறலி (பாணர் குலப்
பெண்) இடையர்களான
பெண்களை இவர்கள் பல்வகைப்
படுவார். சங்கத்திற்குப் பிற்பட்ட
இலக்கியங்களில் தலைவி, தோழி
என்ற பாத்திரங்களே பிரபலப்
படுத்தப்பட்ட போதிலும் சங்க
இலக்கியங்கள் வேறு பெண்களைப்
பற்றியும் பேசின என்பது மனங்
கொள்ளத் தக்கதாகும்.

பிற்பட்ட கால இலக்கியங்களில்
காணப்படும் பெண் பாத்திரச்
சித்தரிப்புடன் ஒப்பிடும் போது சங்க
காலப் பெண் பாத்திரங்கள் ஓரளவு
சுயாதீஸ் பெற்றவர்களாகக்
காணப்படுகின்றனர். சங்ககால
இலக்கியம் சித்தரிக்கும் சமூகம்
இனக்கும் நிலைமையைக்
கொண்டதாகும் என ஆராய்ச்சியாளர்
கூறுவர். அரசு, நிலவுடமை, சமயம்
போன்ற நிறுவனங்கள் அதிகளவு
வளர்ச்சி பெறாத சமூகமாக அது
அமைந்திருந்தது. பொதுவாக இனக்
குழுச் சமூகத்தில் பெண்களுக்கு
இருக்கக் கூடிய சதந்திரத்தின் சில
அம்சங்களை சங்க இலக்கியப் பெண்
பாத்திரங்களிலே காணமுடியும்.

திருமணத்திற்கு முன் தான்
விரும்பிய ஆணுடன் தாராளமாகப்
பழுகும் பெண்ணை சங்க

இலக்கியங்கள் காட்டுகின்றன. குறிஞ்சித் தினையில் இடம் பெறும் தலைவி பாத்திரம் இத்தகைய பெண்ணே. தினைப்புனத்திலும் இரவில் இருப்பிடத்திற்கும் புறத்தேயும் தனது காதலனைச் சந்தித்தது மகிழும் பெண்ணைச் சங்கப் பாடல்கள் சித்தரிக்கின்றன. தாய் போன்ற உறவினர் அறியாது காதலனைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்த போதும் அவ்வாறு செய்வதற்குரிய துணிவு சங்ககாலப் பெண் பாத்திரங்களுக்கு இருந்தது என்பதே இங்கு குறிப்பிடக் கூடியது. இந்த உறவினை காவு என சங்க இலக்கியங்கட்டு இலக்கணம் யாத்தோர் கூறுவார்.

மேஜும் தாம் விரும்பிய ஆடவனுடன் கூடிச சென்றுவிடும் பெண்களையும் சங்கக் கவிதைகள் காட்டும். உடன் போக்கு என இச்செயல் குறிக்கப் படும். சங்ககாலப் பெண்பாத்திரங்கள், பிற்காலத்தைவ் போவ அரன் மனைக்குள்ளும் இலவத்திற்குள்ளும் தமது நடமாட்டத்தைக் குறிக்கிக் கொள்ளவில்லை. தினைப்புலத்திலும், கடற்கரையிலும், காட்டிலும், பாலைநிலத்திலும் இப் பெண் பாத்திரங்கள் தாராளமாக நடமாடன. இந்த நடமாட்டச் சதந்திரம் அன்றைய சமூக நிலைமையின் பிரதிபலிப்பு எனலாம்.

சங்க இலக்கியம் பெண்களை வெறுமேனே காதற் கிழத்தியராகவும் விளையாட்டுப் பருவத்தினராகவும் சித்தரிக்கவில்லை. உழைப்போராகவும் உற்பத்தியில் பங்கெடுத்தோராகவும் காட்டின. தினைப்புனத்தில் பறவைகளின் ரூ தானியத்தைக் காப்பாற்றும் பணி பெண்களுடையதாக இருந்தது. "வினைகள் இயற்றுவதில் கணவருக்குப் பெண்கள் துணையாகவிருந்தனர். அவர்

பரணில் ஏறிக் கிளிகளை ஓட்டிப் பயிரைப் பேணுவார்." சிறுபிரிச் செய்கையிலும், பாற்பொருட்களை உற்பத்தி செய்வதிலும் பேணுவதிலும் அவற்றைப் பண்டமாற்றாக ஏனைய குழுக்களிடையே விற்பனை செய்வதிலும் ஈடுபட்ட பெண்களும் சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படுகின்றனர். அத்துடன் கடினமான வழிகளைக் கடந்து வெவ்வேறு அரசர்களிடம் போய் அவர்களைப் புகழ்ந்து பரிசில் பெற்ற விறவிகளும் உள்ளனர்.

இவ்வாறு தற்துணிவும் சுயாதீனமும் கொண்டோராகப் பெண்களை இலக்கியம் சித்தரிக்க நிலை தொடரவில்லை, மாறியது. தந்தை வழிக் சமூக விழுமியங்களால் வழிநடத்தப்பெறுகிற, ஆனாக்குப் பல வகையிலும் அடங்கிப் போகிற பெண் பாத்திரங்களே இலட்சியப் பெண்களாய் சித்தரிக்கும் முறையை முக்கியம் பெற்றது. (பிற் காலத்தில்சங்க இலக்கியங்களின் குழுப் பாடுயோர் கூட அவை காட்டும் மேற கூறப்பட்ட அம்சங்களைக் கண்டும் காணாமல் விட்டனர் என்பது இங்கு குறிப்பிட வேண்டிய தாரும்). பெண் பற்றி இத்தகைய கருத்து திருக்குறள் நாலடியார் போன்ற அறநூல்களில் மிகத் தெளிவாக வெளிப்பட்டுப் பின்னர் சிலப்பதிகாரம் போன்ற காவியங்களினுடாக நிலை நிறுத்தப்பட்டது.

"தெய்வம் தொழா அன் கொழுநர்த் தொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யும் மழை" "பெண்ணிற் பெருந் தக்க யாவுள கறபெனும் தின்னமையுண்டாகப் பெறின்"

என்றும் அமையும் குறள்களும், வாழ்க்கை துணைநலம் என்ற அதிகாரமும் பெண்கள் ஆன்களுக்கு

அடங்கியவர்கள், அதுதான் அவர்களின் சிறப்பு என்ற கருத்தையே வலியுறுத்துகின்றன.

மனம் செய்த பின்னர் தன்னை விட்டு நீண்ட காலம் பிரிந்து வேறு பெண் ஒருத்தியுடன் வாழ்ந்து பொருளெல்லாம் இழந்து திரும்பிய கணவனிடம் அவனது நடத்தை பற்றி எதுவும் கூறாது 'சிலம்புள கொண்ம்' என்று தயவாகக் கூறிய கண்ணகி சிலம்பு காட்டும் பத்தினியானாள். சிலப்பதிகாரத்தை ஆக்கியதற்கான காரணங்களுள் ஒன்றாக உரைசால் பத்தினிக்கு உயர்ந்தோர் ஏத்தல் அமைகிறது. இத்தகைய கண்ணகி பாத்திரமே பின் வந்து, இலக்கியங்களில் பெண்களுக்கான வகை மாதிரிப் பாத்திரமாக அமைந்துள்ளது.

கம்பராமாயணம் காட்டும் சீதை, கோசலை, மன்டோதரி போன்றோரும் இவ்வகையினரே. இவர்கள் இக்கால இலக்கியங்களால்-பெண்களுடைய குணங்களைச் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் அச்சம், மடம், நாணம் பயிர்ப்பு என்ற நாற்குணங்கள் கொண்டவர்களாய், கொண்ட கணவனையே தெய்வ மெனக் கொண்டு பதிவிரதா தர்மம் தவறாமல் வாழ்ந்தவர்கள். குட்டரோகியான கணவனை அவன் விரும்பிய விபசாரியிடம், கூடையில் வைத்து தலைமேல் கமந்து சென்ற நளாயினி போன்ற பாத்தாங்கள் இப்பதிவிரதா தர்மம் என்ற இலட்சியத்தின் வடிவங்களாக அமைந்தனர். பெண் கயாதீன மற்றவள்; எக்காலத்திலும் ஓர் ஆணின் நிழலிற் தங்கயிருக்க வேண்டியவள் என்ற கருத்து சாஸ்திர ஆசிரியர்களால் மாத்திரமன்றி இலக்கிய ஆசிரியர்களாலும் வற்புறுத்தப்பட்டது.

இடைக்கால இலக்கியங்களான பெருங் காவியங்களிலும் சிறு பிரபந்தங்களிலும் படைக்கப்பட்ட பெண்கள் பெரும்பாலும் தலைவனாகிய ஆணினது பெருமையை விளக்கவும் துலக்கவுமே செயற்பட்டுள்ளனர். உலா, தூது, பரணி போன்ற இலக்கிய வடிவங்களில் இந்நிலையைத் தெளிவாகக் காணலாம். ஆணினுடைய அழகு, வீரம், புகழ் இவற்றில் தங்களை இழந்து அவனை அடையத் தடிக்கும் பேணதகாப் பெண்கள் சித்தரிக்கப்பட்டனர். இந்த ஆணில் காண்ட விருப்பத்தினால் பெண்கள் தங்கள் சய நினைவை இழந்து செயற்படுவார்கள். நாணம், பயிர்ப்புப் போன்ற பெண்மைக்குரிய குணங்களைப் பற்றி இச் சந்தர்ப்பங்களில் எவரும் அலட்சிக் கொள்வதில்லை. தெருவினால் உலாவரும் தலைவனைக் கண்டவுடன் காதலுற்று மெலிந்து கைவளைகள் கழுவும், இடையிலிருந்து ஆடை தளரவும் ஏக்கழும் பெண்களை இப் பிரபந்தங்களில் காணலாம். இப் பாத்திரங்கள் தலைவனின் புகழைத் துலக்கி காட்டும் துணைப் பாத்திரங்களேயாகும். ஆண்களது பெண் பற்றிய கணவருவப் புனைவாற்றலின் (male fantasy) இலக்கிய வெளிப்பாடுகளாக இவை அமைந்துள்ளன.

மேற்கூறியவற்றை நோக்கும் போது பண்டைய தமிழிலக்கியங்களை விட இடைக்கால இலக்கியங்களில் பெண்களின் நிலை மிகவும் பின்னைடைந்து போன்றை உணரக் கூடியதாய் உள்ளது. அனால் இப் பின்னைவான பாத்திரங்களே பெண்களது இலட்சியத்துக்கு உரியனவாய் வற்புறுத்தப்பட்டன. இவ்வகையில் சமூகத்தின் கருத்து

நிலையும் பெண் பற்றிய அதன் கருத்துக்களும் அமைந்திருந்தன.

மேற் கூறிய பெண் பாத்திரங்கள் செல்வச் செழிப்புள்ள சமூகத்தைச் சேர்ந்தனவாகவே அமைகின்றன என்பதும் குறிப்பிடக் கூடியதாகும். அரசுகுலப் பெண்டிர், செல்வந்த மகளிர் போன்றவரே முக்கியமான இலக்கியப் பாத்திரங்கள். மன்னரும் பள்ளிகளின்ற வணிகனான மாசாத்துவனுடைய மகள் கண்ணகிடுடன் ஆரம்பித்த இந்த நிலைமை நீண்ட காலத்திற்கு தொடர்ந்தது.

இதே சமயம் வேறு கில இலக்கியவடிவங்களில் குறிப்பாக பள்ளு, குறவஞ்சி போன்றவற்றில் ஓரளவு சுயாத்தினமுள்ள தாம் கருதுவதைக் கூறுகின்ற பெண்களைக் காணலாம். பள்ளு இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் பள்ளியர், குறவஞ்சியில் காணும் குறத்தி ஆகியோர் இதற்கு எடுத்துக்காட்டுகளாவர். ஆனால் இலக்கிய இலக்கிய வடிவங்களின் முதன்மையான பாத்திரங்கள் வீலர். துணைப் பாத்திரங்களேயாவர். அத்துடன் இப் பாத்திரங்கள் சமூகக் கருத்து நிலையால் போற்றவும் படவில்லை. எனவே இப் பாத்திரங்களைப் பற்றி எவ்வரும் எடுத்துக் கூற முன்வரவில்லை. பள்ளியர், குறத்தியர் ஆகியோரது சுயாத்தினம், தற்குணிவு போன்ற குணங்கள் கேள்க்குரியனவாக இலக்கிய ஆசிரியர்களால் கித்தரிக்கப்பட்டன. பள்ளு இலக்கியங்களில் இடம்பெறும் உழவனான பள்ளன் தனது இரு மனைவியரான முத்தபள்ளி, இளையபள்ளி ஆகியோரிடையே அகப்பட்டுத் திண்டாடுவனாகவும் அவனை கிரமப் படுத்துவார்களாக மனைவியராயும் இந்த

இலக்கியங்கள் கித்தரிக்கின்றன. இளைய பள்ளி வசிய மருந்து கொடுத்துப் பள்ளனை தனவசமாக்கினாள் எனப் பின்வரும் செய்யுள் கூறும்:

மெய்யில் நாவிக் கெவியினில் மாக்டன் வேங்கைப் பல்லும் தேவாங்கிற் பித்தும் பையராவின் தலைதளின் மூலையும் பன்றி முன்னும் உருளியும் கூட்டிக் கைகளை அரைத்து உண்டை பண்ணி வெஷ கள்ளுஞ் கள்ளுடன் பள்ளனுக்கிட்டாள் பொய்யும் இந்திர மாசால வித்தையும் பூரையென்னவும் கற்றாள் காணாண்டே.

(கதிரைமலைப் பன்று)

இதே போல வெவ்வேறு ஊர்களுக்குச் சென்று குறி சொல்லி சன்மானம் பெற்றுவரும் குறத்தியை நோக்கி அவளது ஒழுக்கத்தை சந்தேகித்து கணவன் கூறும் வார்த்தைக்கானும் மனங் கொள்ளத் தக்கன. இது பெண்கள் பற்றிய அக்கால ஆண் நோக்கு நிலையினினரு தோற்றம் பெற்ற கண்ணேராட்டமாகும்.

ஊருக்கு மேக்கே உயர்ந்த அரசிலே கார்பாபாம் பேது பெண்ணேன் கிங்கி! (காரை)
சீர் பெற்ற சோழன் குமாரத்தியார் தந்த செம்பொன் அரைரூண்டா கிங்கா! (செம்பொன்)

மார்பிற்கு மேலே புடைத்த கிலந்தியில் கொப்புளம் கொள்வானேன் கிங்கி! (கொப்பு) பாருக்குள் ஏற்றமாம் காயலார் தந்த பாரமுந் தாரமடா கிங்கா! (பாரு)

எட்டுப் பறவை குழுறும் கழுகிலே பத்தெட்டுப் பாம்பேதி கிங்கி! (பத்தெ) குட்டத்து நாட்டாருங் காயங் குளத்தாரும் இட வடியடா கிங்கா! (இட்ட)

(திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி)

இரட்டை அர்த்தம் தொனிக்கும்
விரசமான கேள்விகளை குறத்தியை
நோக்கி குறவன் கேட்பதை
மேற்கூறிய பாடற்பகுதி காட்டுகிறது.

19ம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில்
நிலைமை மாற்றமடைந்தது.
ஆசியாவில் தோற்றம் பெறத்
தொடங்கிய தேசியவாதம்
அதையொட்டி வளர்ந்த சமூக சீர்
திருத்தக் கண் ணோட்டம், ஜோப்பிய
நாடுகளின் குற்துப் பரப்பல்
போன்ற இன்னோரன்ன

காரணங்களால் ஆசியா
முழுவதிலுமே பெண்களது
முன்னேற்றம் பற்றிய கருத்துக்கள்
பரவலாக தோன்றன. இவற்றினை
இலக்கியங்களும் பிரதிபித்தன.
தமிழிலக்கியமும் இப் பொதுப்
போக்கிற்கு உட்பட்டது. நாவல்,
சிறுக்கை, கவிதை முதலிய புதிய
ஆக்க இலக்கியத் துறைகளில்
ஏடுபட்ட இலக்கிய கர்த்தாக்கள்
பலரும் பலவேறு அளவிலும்
வளர்கியலும் தமது சமகாலப்
பெண்களின் நிலைமை குறித்துத்
தமது கருத்துக்களை வெளியிட்டனர்.
குறிபாக அக்காலப் பெண்களின்
பின்தங்கிய நிலைமை, அவர்களின்
முன்னேற்றத்திற்கான வழிகள் என
இக் கருத்துக்களைப் பொதுவாக
பகுத்துக் கூறலாம்.
ச.வேதநாயகம்பிள்ளை, அ.
மாதவையா, தி.க. சரவணமுத்துப்
பிள்ளை போன்றோர் 19ம்

நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலேயே
இத்தகைய கருத்துக்களைக் கூறத்
தொடங்கியிருந்தனர். பெண்கள்
கல்வி கற்பதே அவர்களின்
முன்னேற்றத்திற்கான வழியென
இவர்கள் ஒரே குரலிற் கூறினர்.
எனினும் கணவனுக்குத்
துணையானவர்கள், அவனுக்கு
மேலும் மேன்மையைச் சேர்ப்பவர்கள்

பெண்கள் என்ற கருத்தே
நிலைத்திருந்தது.
"பெண்களுடைய கல்வியால்
புருஷர்களுடைய கல்வியும்
அதிகரிக்குமென்பது பிரகாசமா
யிருக்கிறது. எப்படியென்றால்
பெண்கள் தங்களைக் கல்வியால்
வெல்லாமல் இருக்கும் பொருட்டும்
புருஷர்களுக்குக் கல்வியில் அதிக
கவனமும் முயற்சியும் உண்டாகும்
என்பதற்கும் எள்ளாவும் ஜூயிலைல்.."
(வேதநாயகம் பிள்ளை - பெண்கள்வி)

"...கற்றுத் தேர்ந்த தன்
புருஷனுடைய நேசத்தையும்
பாசத்தையும் தன் அழகு அழிந்து
போன காலத்திலும்
ஒரு நானுங்கைவிடாது கொள்ள
விரும்பும் பெண், அவனுக்குப்
பிரியமாயுள்ள கல்வியில் தானும்
தேர்ச்சி அடைய வேண்டும்"
(அ. மாதவையா - பத்மாவதி சரிதம்.)

"கல்வி நலம் பெற்றன ரேற்
காரிரைகயர் காதலர்க்குச்
சொல்லரு நற்றுணையன்றோ
தொல்லுலகு சிறக்குமற்றோ"
(சாவணமுத்துப்பிள்ளை - தந்தைவிடு
தாது.)

மேற்கூறிய கருத்துக்கள் இக்
காலத்தில் பெண்கள்வி வற்புறுத்தப்
பட்டாலும் கூடப் பெண்கள் பற்றிய
அடிப்படை நோக்கு நிலையில் மாற்ற
மேற்படாததைக் காட்டுவனவாகும்.

20ம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில்
கப்பிரமணிய பாரதியினுடைய
கருத்துக்கள் இப் அடிப்
படையிலிருந்து மாறு பட்டவையாக
அமைந்தன.

'நானும் அச்சமும் நாய்கட்டு
வேண்டுமாம்' என்ற தொடர் இடம்
பெறும் புதுமைப்பெண் என்ற

கவிதையும், பெண்கள்
விடுதலைக்கான பத்து விதிகள்
அடங்கிய கட்டுரையும் பெண்கள்
பற்றிய பாரதியின் முற்போக்கான
கருத்துக்களுக்குச் சான்றாகும்.
மேலே கூறியவற்றிலிருந்து ஒரு
விடயத்தை இங்கு மீண்டும் அமுத்திக்
கூற விரும்புகிறேன். அதாவது சங்க
இலக்கியங்களுக்குப் பிற்பட்ட கால
இலக்கியங்களிற் சித்தரிக்கப்பட்ட
பெண் - சுயாதீனமற்ற, எல்லாக்
சந்தர்ப்பங்களிலும் ஆண் வழித்
தீர்மானங்களால் வழி நடத்தப்ப
டுகின்றபெண் - இலட்சியமயப்
படுத்தப் பட்டமையாகும். இத்தகைய
பெண் பத்திரிக்களே சமூகப்
போற்றுதலுக்கு உரித்தாயின.
இவையே இலட்சியப் பாத்திரங்களாய்
சமூகத்தில் பெண்களது கருத்து
நிலையையும் வழி நடத்தின.

இவ்விடத்தில் ஒரு பிரச்சனை
தோன்றுகிறது. மேற்கூறிய,
இலட்சியமயப் படுத்தப்பட்ட பெண்
பாத்திரங்கள் சமூக யதார்த்தத்தை
எவ்வளவு தூராம் பிரதிவித்தன? இச்
சித்தரிப்புக்கள் சமூக யதார்த்த
துடன் எந்தளவுக்கு ஒத்துப்போனது?

இதுவரை மேலே பார்த்த
இலக்கியங்கள் ஏட்டுவழி வந்த
செந்நெறி இலக்கியங்களாகும்.
இவை கருத்துநிலையின் இலக்கிய
வெளிப்பாடுகளாகும். அதாவது
அதிகாரமுடைய செல்வாக்குப் பெற்ற
வர்க்கம் / இனம் / பால் உகந்தது,
சிறந்தது எனக் கருதும் கருத்துக்
தொகுதியின் இலக்கிய வெளிப்
பாடுகளாகும். இவற்றின் ஏனைய
வர்க்கம் / இனம் / பால் ஆகியவற்றின்
நடைமுறை யதார்த்தம் இடம்
பெறாது. இதைக் காண்பதற்கு
நாட்டார் இலக்கியத்தையும் நாம்
நாட வேண்டியுள்ளது.

நாட்டார் இலக்கியமும் பெண்களும்

நாட்டார் பாடல்களின் ஆதார சக்தி
மக்களின் அன்றாட நடைமுறை
யேயாகும். இதனால் மக்கள்
வாழ்க்கையில் காணப்படும் பல்வேறு
அம்சங்களையும் அறிந்து கொள்ள
உதவும் ஆதாரங்களாகவும் இவை
அமைகின்றன.

குறிப்பாக தமிழ்ச் சமூகத்தில்
பெண்ணின் இருபு, பெண் பற்றிய
சமூகக் கண்ணோட்டம் என்பவற்றை
அறிய இவை சிறந்த சான்றுகளாகும்.
பெண்ணின் சமூக சுதானம்
நாட்டார் இலக்கியங்கள் மூலம் நன்கு
வெளிப்படுகிறது. மேலும் நாட்டார்
பாடல்களிற் கணிசமானவை
பெண்களின் வாய்மொழியாக
அமைந்தவை. அவர்களது பல்வேறு
மன்றிலையின் பிரதிபலிப்புகளாகவும்
வெளியானவை.
இந்திய இலங்கை தமிழ்ச்
சமூகங்களில் பெண், சுதந்திரமான,
தனிப்பட்ட ஒரு நபர் அல்ல. அவள்
தனது வாழ்க்கையின் பல்வேறு
கட்டங்களிலும் ஒரு ஆண் மக்களைக்
சார்ந்து நிற்க வேண்டியவள்.
திருமணம் ஆகாத, விதவையான
அல்லது ஆண்குழந்தை பெறாத
பெண் சமூகத்தின் நன்மதிப்பைப்
பெறுவதில்லை. இது வர்க்கக்
வேறுபாட்டையும் மீறி பெண்ணின்
பொதுமையான, இரண்டாந்தர
நிலையைக் காட்டுவதாகும்.
இலங்கையிலும் பார்க்க
தென்னிந்திய சமுதாயத்தில்
பெண்ணின் நிலைமிகவும்
பரிதாபத்திற்குரியது, ஆணின்றிப்
பெண்ணின்று சொத்துரிமையில்லை.
கணவன் இறந்தால் பெண்
சொத்துரிமையற்ற அபலையாகிறாள்.
ஆண்குழந்தை பெறாவிடின் அவளது
சொத்துக்கள் தொடர் வழியில்லை.

இதனாலேயே விதவையாக இருப்பதிலும் மலதியாக இருப்பதிலும் தமிழ்ப் பெண் பெருந்துள்ளதை அறுபவிக்கிறான். இவங்கையிலும் விதவைப் பெண் ஞாக்கு சமூக மதிப்பு இல்லை. "கைம் பெண்டாட்டி" என்று அவள் புறக்கணிக்கப்படுகிறாள்.

இதனாலேயே கணவன் இறக்க முதல் மஞ்சள் குங்குமத்துடன் தாம் இறக்க வேண்டுமென விரும்புகின்றனர் தமிழ்ப் பெண்கள்.

மச்ச மச்சா நெல் விளையும் மகுடஞ் சம்பா போரோ மும் மச்சாண்டார் கையாலே மாசப்படி வாங்கித் திங்க மாபாவி ஆணெப்பா

குச்சுக்சா நெல்விளையும் குமுட்டுக் சம்பா போரோ மும் கொழுந்தனார் கையாலே கூலிப் படி வாங்கித் திங்க கொடும் பாவி ஆணெப்பா

தமிழ் நாட்டுக் சேவம் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த இப்பாடல், கணவன் இறந்ததால் குடும்ப நிர்வாகம் அப்பெண்ணின் மைத்துணர்கள் கைக்கு மாற, அவர்களில் தங்கி வாழ வேண்டியுள்ளது எனப் பெண் புலம்புவதைக் காட்டுகிறது.

குழந்தையற்ற பெண்ணின், அதுவும் ஆண் வாரிசற்ற பெண்ணின் கணவன் இறந்துவிட்டால் அவளது நிலை சொல்லும் தரமன்று. ஆண்குழந்தை இருந்தால் அக் குழந்தை மூலம் சொத்துரிமை தொடரும். கணவனின் சொதார் தயவை எதிர்பார்த்து நிற்கும் அவலம் இல்லை. ஆனால் ஆண் குழந்தை இல்லாவிட்டோ கணவனுடைய, அல்லது அவளது ஆண் சொதார்கள் விட்டில் அவர்களது பணிப்பெண் போல தனது மீதி நாட்களைக் கடத்த நேரிடுகிறது.

பொருளாதார அநாதையான அவள் நிலை பின்வரும் ஒப்பாரியில் வெளிப்படுகிறது. கணவனை இழந்த பெண்ணுடைய சோகத்தின் வெளிப்பாடாக மாத்திரமன்றி ஆணாதிக்க சமூகத்தில் பெண்ணுடைய அவை நிலையின் சமூகப் பதிவேடாகவும் விளங்குகிறது இந்தப் பாடல்.

மஞ்சனத் தொந்தியில் மைந்தன் பிறந்தாக்க மைந்தனுக்குப் பங்குண்டும் மதுரைக் கோட்டுலேயும் நியாயமுண்டும் மருசனத் தொந்தியில் மைந்தன் பிறக்கவியே மைந்தனுக்குப் பங்குமில்ல மதுரைக் கோட்டுலேயும் சூயமில்ல

வாழ்க்கைத் துணையை இழந்தால் ஆண்களைவிடப் பெண்களே கலங்கி அழுவதற்கும் அவர்களது வாய்மொழியாகவே ஒப்பாரிகள் உருப்பெறுவதற்கும் உரித்தான் சமூகக் காரணம் இப்போது இலகுவாக விளங்குகிறதல்லவா?

இருதார மணம் பற்றி நமது சமூகம் பெருமைப்படினும், நடைமுறையில் ஆண்கள் தமது மனவியலாவிட வேறு பெண்களுடன் தொடர்பு வைத்திருப்பதைக் காணலாம். உண்மையில் ஒரு புருஷ மணமே நிலவுகிறது. ஒருதார மணம் அன்று, தமிழ்நாட்டில் இது சர்வ சாதாரணம். ஆசாராப்படி திருமணம் செய்வது ஒரு பெண்ணைத்தான். ஆனால் வேறு பெண்களை நாடுவதும், அவருக்குப் பிறக்கும் பின்னைகளை பராமரிப்பதும் வழக்கம். சொத்து வசதியுள்ள, உயர்வகுப்புக் குடும்பங்களில் இது சர்வசாதாரணம். ஆனாக்குரிய சலுகையாக இது கருதப்படுகிறது. ஆனால் ஆணுடைய இச் சலுகை முதல் மனவியல் உரிமையில் தலையிடுவதாகும். தனக்கு

முழுமையாகச் சேரவேண்டிய
சொத்தும் சுகபோகமும்
இன்னொருத்திக்குப் பங்கு
போகிறதே என்ற ஆத்திரம்
சக்களத்திச் சண்டையின் சமூக
அடிப்படையாகும்.

போறாக வன்னியனார்
பொத்துவில்ப் பாப்பமென்டு
என்ன மருந்துகளைப் போட்டு
மயக்குறானோ தேவடியான்.

நிலப்பிரபுத்துவ, செல்வந்த
குடும்பங்களில் பெண் வீட்டுக்கு
வெளியே பொருள் உற்பத்தியில்
ஈடுபடுவது மிகக் குறைவு.
நிலப்பிரபுக்களின் சொத்துரிமை
தொடர்வதற்கான வாரிசுக்களை
உருவாக்கும் பணியிலேயே அவள்
ஈடுபடுகிறான். ஆனால் ஏழை
விவசாயக் குடும்பங்களில்
பெண்ணின் நிலை வேறு. அங்கு
பெண், பொருள் உற்பத்தியிலும்,
தொழிற் சுக்கியை உருவாக்குவதற்கு
ஏதுவான இவைவிருத்தயான மறு
உற்பத்தியிலும் ஏக காலத்தில் பங்கு
கொள்கிறான். சமூகச் சரண்டலுக்கு
அவள் ஆளான போதும் சிறிய
கதந்திரமாவது அவளுக்கு உண்டு.
விவசாயம் சம்பந்தமான சில
குறிப்பிட்ட தொழில்கள் பெண்
களுக்கே உரியவை. நாற்று நடுதல்,
களைப்பிடுக்கல் போன்றவை அவை.
அறுவடையின் பின் நெல்லைக்
குற்றி அரிசியாக்கலும் பெண்ணின்
வேலையாகும். மேட்டு நிலப்
பயிர்களில் தினை ஒன்று, தினை
விளைந்த பின் அதற்குக் காவல்
தேவை. இதனையும் பெண்களே
செய்வர். கொங்கு மாவட்டப் பாடல்
ஒன்று இதனைத் தெரிவிக்கிறது.

ஓடி ஓடிக் கொய்தாளா
தென்பது மடி தெனங்கருதெ(கதிர்)
பாடுப் பாடுக் கொய்தாளா
பத்துமடி தெனங்கருதெ
வட்டோ வட்டோப் பாறையிலே

கொட்டுனாளாந் தெனங்கருதெ.

ஆணைத் துணைக்கொண்டு
அவனில் தங்கி வாழும் இரண்டாந்தர
நிலை எமது பெண்களுக்குரியது.
எனினும் இன்னிலைக்கு எதிராகச்
சிலர் குரல் கொடுத்தும் உள்ளனர்.
பொருந்தாத மனத்தை எதிர்த்தும்,
கொடுமை செய்யும் கணவனுக்கு
எதிராகவும் இந்த எதிர்ப்புக் குரல்கள்
உயர்ந்துள்ளன. தமது பண
வலிமையால் உடல் வலிமையால்
ஆண்கள் தமக்கு மிகவும்
இளையவரான பெண்களைக்
திருமணம் செய்வதுண்டு. இத்தகைய
திருமணங்கள் சமூகத்தின் எல்லா
மட்டங்களிலும் இடம் பெறுபவை.
பெண்கள் இதனை ஏற்றுக்
கொண்டு அடங்கிப் போவதுதான்
பெரும்பான்மையாக நிகழ்ந்தாலும்
தனது மன வேக்காட்டையும்
வெறுப்பையும் நாட்டார் பாடல்களில்
வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.

நாணலுத் தட்டைபோல நரைக்க
கிழவனுக்கோ
கோவப்பழும் போல குமரி வந்து
வாய்ச்சனல்ல.

எவ்வளவுதான் பொருளாசை
காட்டினாலும் மனம் விரும்பாத
மனத்தை மறுத்துப் பேசும்
தெரியத்தை சில பாடல்களிற்
சந்திக்கலாம்.

"தங்கத் தயிலாவைத் தாரனெண்டு
சொன்னாலும்
தாரம் இமந்தனுக்கு நான்
தாராமாப்போறதுவில்ல"

"தங்கத்தால் வேட்டிகட்டி சுருகையால்
சாலவை போட்டு
செருப்பில் நடந்தாலும் அவரைக்
சேரமனம் செலவுதில்ல"

தமிழ் நாட்டில் சில சாதியினரிடையே
பெண்களுக்கு விவாகாத்துச் செய்யும்
உரிமையும் மறுமணம் செய்யும்
உரிமையும் உண்டு. இதனால்
கணவனுடன் பிரச்சனை

வரும்போது அதனைச் சுகித்துக் கொண்டு வாழ்ந்து தீர் வேண்டிய நிர்ப்பந்தமில்லை. மிக இலகுவாகப் பெண்ணே மனமுறிவு செய்து கொள்ளலாம்.

துத்தின அரிசி ஓரலிலே
கோளிச்ச அரிசி மொற்றிலே
ஆக்கின சோத்துக்கு உண்ணாமை
பேசின
இந்தாடா மாமா உன் தாலி

கட்டிய தாலியை அறுத்து தனது
கதந்திரத்தை நிலைநாட்டும்
பெண்ணின் குரல் இங்கே
ஒவிக்கிறது.
நாட்டார் இலக்கியங்களையும்,
செந்நெறி இலக்கியங்களையும்
ஒப்பிடும் போது அவைகாட்டும்
பெண்களிடையே வேறுபாடு.
இருப்பதைக் காணலாம். மனமுறிவு
செய்யும் பெண்ணையோ,
பொருந்தாத திருமணத்தை
எதிர்க்கும் பெண்ணையோ
செந்நெறி இலக்கியங்களிற்
காணுதல் முடியாது. ஆனால்
நாட்டார் பாடல்கள் தமிழ் சமூகத்தின்
உயிரும் உணர்வும் கொண்ட
பெண்ணைக் காட்டுப்பைவயாகும்.

எவ்வாறாயினும் தந்தை வழிச் சமூக
விழுமியங்களால் வழி நடத்தப்படும்
சமூகத்தில் உள்ள பெண்ணே தமிழ்
இலக்கியம் காட்டும் பெண் ஆவாள்.
செந்நெறி இலக்கியங்கள் இப்
பெண்ணை இலட்சியமயப்படுத்த
அவளது மன வெப்புகாரத்தையும்,
தாழ்ந்த நிலையையும் நாட்டார்
இலக்கியம் காட்டுகிறது. இவ்
வேறுபாடு அவதானிக்கத் தக்கது.
தமிழ் இலக்கியத் தொகுதியில்
பெரும்பாலானவை ஆண்களால்
படைக்கப் பட்டவையாகும். இதனால்
பெண்களைப் பற்றிய
சித்தரிப்புக்களும் கருத்துக்களும்
ஆண்களுடையதாகவே

அமைகின்றன. பெண் எழுத்தாளர் எவ்வாறு எழுதினார்? ஆண் - பெண் எழுத்தாளரிடையே வேறுபாடுள்ளதா? என்பது அடுத்த விளாவாகும்.

பெண் எழுத்தாளர்

பண்ணைட்காலத்திலிருந்து
சிறுபான்மையினராகவேனும் பெண்
இலக்கிய கர்த்தாக்கள்
காணப்படுகின்றனர். சங்க காலத்தில்
26 பெண்பாற் புலவர்கள்
இருந்ததாகக் கூறுவர். இவர்களுள்
பிரபலம் பெற்றவர் ஓனவையார்
ஆவார். 56 சங்க கவிஞர்கள் இவாது
பெயரில் உள்ளன. குறுந்தொகை,
நற்றினன, அகநானுாறு,
புறநானுாறு ஆகிய தொகை
நூல்களில் இவை இடம்
பெறுகின்றன. இப்பாடல்கள்
அரசரைப் புகழும் பாடல்களாகவும்,
காதற் பாடல்களாகவும்
அமைந்துள்ளன.
காரைக்காலம் மையார் கி.பி ம்
நூற்றாண்ணைடச் சேர்ந்தவர். பக்தி
இலக்கியத்தின் ஆரம்ப கர்த்தா.
இவாது எழுத்துக்களில் இறைவன்
மதான பக்தியுணர்ச்சியும், அறிவு
நீதியான சமய வாதமும்
கலந்துள்ளன.

ஆண்டாள் (எழாம் நூற்றாண்டு)
இன்னோர் தமிழ் நாட்டுப் பக்தி
இலக்கிய கர்த்தாவாவார். வைணவ
பாகரங்களை எழுதியுள்ளார்.
கண்ணன் மேல் காதல் கொண்டு
எழுதிய பாகரங்கள் இவை. தமிழ்
இலக்கியப் பாப்பிலேயே பெண்
ஜூடைய காதல் உணர்வினை
மிகுந்த ஆற்றலுடன் பெண் என்ற
நிலையிலும் வெளிப்படுத்தும்
பாடல்கள் இவருடையவை. (காதல்
உணர்ச்சியை வெளிப்படையாகப்
புலப்படுத்த பெண் கவிஞர்கள்
தயங்குவதுண்டு). இடைக்காலத்தில்

ஒளவெய்யார் என்ற பெயரில் சில இலக்கியங்களும் தனிப்பாடல்களும் எமக்குக் கிடைக்கின்றன.

ஆண்டானுடைய காதற்பாடல்களைத் தவிர்த்து நோக்கினால் ஆண் எழுத்தாளருக்கும் பெண் எழுத்தாளருக்கும் இடையே பெரும் வேறுபாடுகளோ, விசேட அமசங்களோ இருப்பதைக்

கானமுடியாது. இடைக்கால ஒளவெய்யாரும் ஆத்திருடி கொன்றை வேந்தன் போன்ற அறநூல்களில் பெண்ணுடைய தாழ்த்தப்பட்ட நிலையையே சிறப்பித்து கூறியுள்ளார்.

(தொடரும்.. - அடுத்த இதழில் தற்காலத் தமிழ் பெண் எழுத்தாளர்கள்)

வெஜயலலிதாவின் நேசம்

ஏந் 2:2

சிதறிய களவுகளின் குவியஸாகக் கிடக்கின்ற மக்களுக்கு இவர் ஆற்ற வேண்டிய பணி மேற்கு நாட்டு வாழ்வுடன் முற்றுப் பெற்றுவிடவில்லை. கவிஞரின் வாழ்வனுபவங்கள் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும் வரலாற்றுக்கும் பயன்பட வேண்டியவை. சிருஸ்டிக்கலை கவிஞருக்குக் கைவந்தது. வேண்டியதெல்லாம் கலைத்துவம் பொன் முட்டைகளை அடைகாத்துப் பொரிக்க வைக்கிற பொறுமை மட்டும் தான்.

கவிஞர் கி.பி அரவிந்தனின்
அண்மைக்காலத்து கவிதைகள் 16
இனி ஒரு வைகறை என்ற பெயரில்
தமிழகத்து பொன்னி

பதிப்பகத்தினரால் 1991 மார்ச்
மாதத்தில் வெளிவந்துள்ளது. இக்
கவிதைத் தொகுப்பில் இடம்
பெற்றுள்ள 16 கவிதைகளில் நான்

எதிர்பார்த்த கில கவிஞர்கள் இடம் பெறவில்லை. முக்கியமாக தமிழ் நாட்டுக்கு பிரியாவிடை கூறி 1987 களில் இவர் எழுதிய வசன கவிஞர். இது ஒரு அறிக்கை வடிவத்தில் வெளிவந்தது. நமது விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் இக் கவிஞர் முக்கியமான ஒரு சாசனம் என்பது எனது கருத்து. இந்த வகையில் இக் கவிஞர் தொகுப்பு முழுமையடையாத ஒன்றாகவே தெளப்படுகிறது. இக் கவிஞர் தொகுப்பு ஈழ விடுதலைக்கான ஆயுதப் போராட்டத்தின் விடுவெளியாய் மறைந்து போன சிவகுமாரனுக்கு சமர்ப்பிக்கப் பட்டுள்ளது. "மரவள்ளிக் தோட்டத்தில் நீ வீழ்ந்து விடந்தாய். செமமண் பாத்திக்கு நீர் பாய்ந்து கொண்டிருந்தது. தோட்ட வெளிக்கு எல்லையிட்டிருக்கும் பணைகளின் பின்னே, ஊரின் புறத்திருந்து விழிகள் உன்னை மொய்த்திருந்தன. துப்பாக்கிகளின் முற்றுகை யுடைத்து மாலைக் குரியன் உன்னைத் தொடுகிறான்."

என்று சிவகுமாரனின் இறுதி வேளாகள் நினைவு கூரப் படுகிறது. "முதல் வித்து நீ.. முன்னறிவிதவன் நீ.. சாத்வீகப் பாதையில் சந்தி பிரித்தாய். காலவெளியில் கவடுகள் பதித்தாய். காலக் கரையிலும் உந்தன் கவடுகள்..

இன்று மேற்கு நாடு ஒன்றிற்கு மனம் விரும்பாமல் வந்து கேர்ந்திருக்கும் இவரது மனச் சிக்கலை இறுதிக் கவிஞர் தொட்டுக் காட்டுகிறது.

"பணிப்புகாரில் பகலுறையும் "

"இதுவும் சிறைதான்" என்று என்னை வைக்கிற வாழ்வு. கானும் முகங்களில் நட்பு கடர் நம்மவர் முகங்களில் ழநாகம் நெளிவிற ஜோராப்பிய தமிழ் வாழ்வின் கசப்பான யதார்த்தம் கவிஞருக்கு உறைத்திருக்கிறது.

பள்ளிக் கூடங்கள் தேவர்களின் ஆலயம் இங்கெல்லாம் சிதறிய கனவகளின் குவியலாகக் கிடக்கின்ற மக்கஞ்சுக்கு இவர் ஆற்ற வேண்டிய பணி மேற்கு நாட்டு வாழ்வடன் முற்றுப் பெற்றுவிடவில்லை. கவிஞரின் வாழ்வனுபவங்கள் ஈழத்து இலக்கியத்துக்கும் வரலாற்றுக்கும் பயன்பட வேண்டியவை. சிருஸ்டிக்கலை கவிஞருக்குக் கைவலந்தது. வேண்டியதெல்லாம் கலைத்துவப் பொன் முட்டைக்களை அடைகாத்துப் பொரிக்க வைக்கிற பொறுமை மட்டும் தான்.

- வ.ஐ.ச.ஜெயபாலன்

இனி ஒரு வைகறை கவிஞர் தொகுதி

கி.பி அரவித்தன்

வெளியீடு:

பொன்னி

25 அருணாசலபுரம் பிரதானசாலை
அடையாறு,
சென்னை 20.

ஏமது விடுதலை

தேசங்கள் பலதிலும்
விடுதலை வந்தது இன்று
சதந்திரம் விடைத்தது
எனினும்

தேசங்கள் பலதிலும் மனிதர்கள்
இன்னும்
பிச்சைப் பாத்திரங்களை
வேலைக்கு அமர்த்தியுள்ளனர்.
நாமும் பெறுவோமா
தோழர்களே
பிச்சைப் பாத்திரத்தோடு
நானை ஒரு விடுதலை?

நாம் எல்லாம் இழந்தோம்
எனினும்
வேண்டவே வேண்டாம்
ஏங்களில் சிலரது விடுதலை
மட்டும்;
விலங்கொடு கூடிய
விடுதலை மட்டும்
வேண்டவே வேண்டாம்!

தோழர்களே
விலங்குக்கெல்லாம்
விலங்கொன்றை செய்தபின்
நாங்கள் பெறுவோம்
விடுதலை ஒன்றை.

சிவரமணி
(நன்றி கொல்லாத சேதிகன்.)

கவிதைகளைக்
காத்திருக்க வைத்துவிட்டு
காண்மல் போய்விட்ட
சிவரமணி

19 மே 1991 அன்று

பெண்ணிலைவாதியும் கவிஞருமான
சிவரமணி - யாழ் பல்கலைக்கழக
இறுதியாண்டு மாணவி - தற்கொலை
செய்து கொண்டார். தனது
இறப்புக்குப் பின்தான் சிவரமணி
எனக்கு அறிமுகமானார். முகம்
தெரியாத அவரது உணர்வுகளை
அவர் விட்டுச் சென்ற சில
கவிதைகளின் மூலம் என்னால்
புரிந்து கொள்ள முடிகிறது.
தற்கொலைக்கான சமூகக் காரணம்
மறைக்கப்பட்டு, அவை தனிநபர்
பிரச்சனையாய் காட்டப்படும் இந்த
சமுதாய அமைப்புக்கள் தற்கொலை
நிகழ்வுதற்கான அடிப்படைக்
காரணத்தை சமூகக்
கண்ணோட்டத்துடன் விளங்கிக்
கொள்வதன் மூலம் மாத்திரமே
அவற்றின் பின்னணியிலுள்ள சமூகக்
கொடுமைகளையும் சமூகக்
காரணங்களையும் புரிந்து கொள்ள
முடிவதோடு அந்நிலைக்குள்ளாகும்
நபர்களையும் புரிந்து கொள்ள
முடியும்.

இறப்புகள் சகஜமாகிப் போன
யாழ்ப்பாண தழுவில் இவரது
மாணமும் அறபமானதாகவே
இருக்கும். போவியே நிஜமெனக்
காட்டும் சீழிந்த சமூகத்தின்
அடக்குமுறைத் தளைகளைத்
தகர்த்துக் கொண்டு சதந்திரமாய்
வாழுத் தூதித்த பெண்ணிலைவாதி;
தனக்குள் பொதிந்திருக்கும் மனித
நேயமிக்க உணர்வுகளை, சமூகம்
பற்றிய தனது கருத்துக்களை
நுட்பமான கவிதைகளில்
வெளிப்படுத்திய ஆளுமையிக்க
பெண்ணில், தனது கவிதைகளையும்
தீயிலிட்டு எரித்து விட்டே
இறந்திருக்கிறார். தான் மாத்திரமல்ல
தான் வாழ்ந்தற்கான
அடையாளங்கள் கூட இந்த

சமுகத்தில் எஞ்சியிருக்க கூடாது
எனும் வைராக்கியத்தில் அவர் தனது
வாழ்வை முடித்துக்
கொண்டிருக்கிறார்.

சிவரமணியின் மரணம் தனிநபர்
பிரச்சனை என்பதைவிட
சதந்திரத்திற்கும்
அடிமைதனத்திற்கும் இடையில்
சமுகத்தில் நடைபெறும்
போராட்டத்தின் வெளிப்பாடு
என்றுதான் அர்த்தப்படுகிறது.
சிவரமணி போன்ற சதந்திர
சிந்தனையுள்ள பெண்களால்
உழுத்துப் போன இந்த சமுகத்தை
இரு கணம் தன்னும் கசித்துக்
கொள்ள முடியாது. அதேநேரம்
இத்தகைய பெண்களையே—
தன்னுடன் ஒத்துப் போகாததால்
சமுகம் குறிலைத்துத் தாக்குகிறது.
சமுகத்தின்தாக்குதல்களைத்
தூச்சமெனக் கொண்டு தமது
சதந்திர சிந்தனையை உயர்த்திப்
பிடிப்பதே ஒவ்வொரு
பெண்ணிலைவாதியினதும் கடமை.
இங்கு சிவரமணிக்கும் சமுகத்திற்கும்
நடந்த போராட்டத்தில் அவர்
தோற்கவில்லை. தனது
சதந்திரத்தைப் பாதுகாத்துக்
கொள்வதற்காக தன்னையே
மாய்த்துக் கொள்வது சிறந்ததெனக்
கண்டிருக்கிறார். சதந்திர உணர்வும்
அறிவும் ஆளுமையும் மிக்க ஒரு
பெண் தனது எண்ணைப்
போராட்டங்களுக்கு மரணத்தில் தீர்வு
தேடியிருக்கிறார் என்றால் அவரை
இந்நிலைக்கு கொண்டு சென்றது
இந்த சமுகம்தான். உண்மையில்
சிவரமணி தற்கொலை செய்து
கொள்ளவில்லை. அவரை இந்த
சமுகம் சாக்ஷத்து விட்டது. தனது
உணர்வுகளுக்கு வட்டகால் தேடும்
இரு சாதகமான அரசியல்
சம்பிலையைக் கூட இந்த சமுகம்
ஏற்படுத்தியிருக்கவில்லையாதலால்

அவரது உணர்வுகள் மரணத்தில்
குவிவது அவரது நிலையில் தவிர்க்க
முடியாததாகிறது.

ஒவ்வொரு மனிதனின்
தற்கொலையும் தனிநபர்
பிரச்சனையாகவே
சித்தரிக்கப்படுகிறது. ஆனால்
அவற்றின் பின் ஒரு சமுகம்
பின்னணியே உள்ளது. ரஸ்யக் கவி
மாயாகோவாஸ்கியின் தற்கொலைக்கு
காலத் தோல்வியே காரணம் எனக்
கூறப்படுகிறது. அது ஒரு காரணம்
ஆனாலும் அன்றைய அரசியல்
குழல், சமுகத் தொடர்பும் அரசியல்
உறவும் கொண்ட அவரது மன
உணர்வுகளை படிப்படியாக
தற்கொலைக்குத் தயார்படுத்தி
கொள்ளும் நிலைமையை அவருக்கு
ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கின்றன.
இதுவே சிவரமணிக்கும் நடந்தது.
சௌழிந்த சமுகம்; குருமான
அரசியல் குழல், இவற்றின் மத்தியில்
சதந்திரமான ஒரு பெண் தனது
இருத்தலுக்காக போராடுவது...?
சமுகத்திற்கும் தனக்கும் இடையில்
நடக்கும் இணக்கம் காணவே
முடியாத இந்தப் போராட்டத்தின்
மூலம் முடித்து விடலாம் என
சிவரமணி கருதி விட்டார்.

மாணிடத்தைக் கொலை செய்துவிட்ட
சமுகத்தின் மீது அவர் நம்பிக்கை
கொள்கிறார். இதை அவரது
கவிலைதகளில் காணலாம்.

என்னிடம்
இரு துண்டுப் பிரசாத்தைப் போவ
நம்பிக்கையும் முடிவும் சொல்லத்தக்க
வார்த்தைகள் இல்லை.
இராவு,
இரவினால் அதிகாரமிடப்பட்ட பகல்,
நாம்பிக்கை காலையில் குரியன் உதிக்குமா
என்பதில்கூட
சந்தேகம் கொண்டுள்ள என்னிடம்
கனவுகள்
தம் அர்த்தத்தை இழுத்தலை தான்.

என்றும்,

"மனிதர் பற்றிய மனிதத்தின்

அடிப்படையில்

வாழ்வதையே மறந்தோம்"

என்பது

இன்றைய எமது

கடைசிப் பிரகடனமாயுள்ளது.

என்றும் தனது உணர்வுகளைக்

கவிதை மூலம் வெளிப்படுத்தும்

சிவரமணி இனியும் இத்தகைய

சமூகத்தில் வாழ்வதில் அர்த்தமில்லை

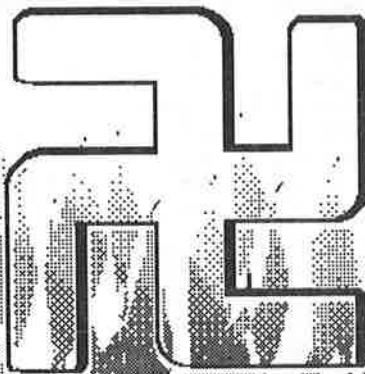
என் கு தீர்மானிக்கிறார்.

மானிடத்தை நேசித்த, சுதந்திரமாய்

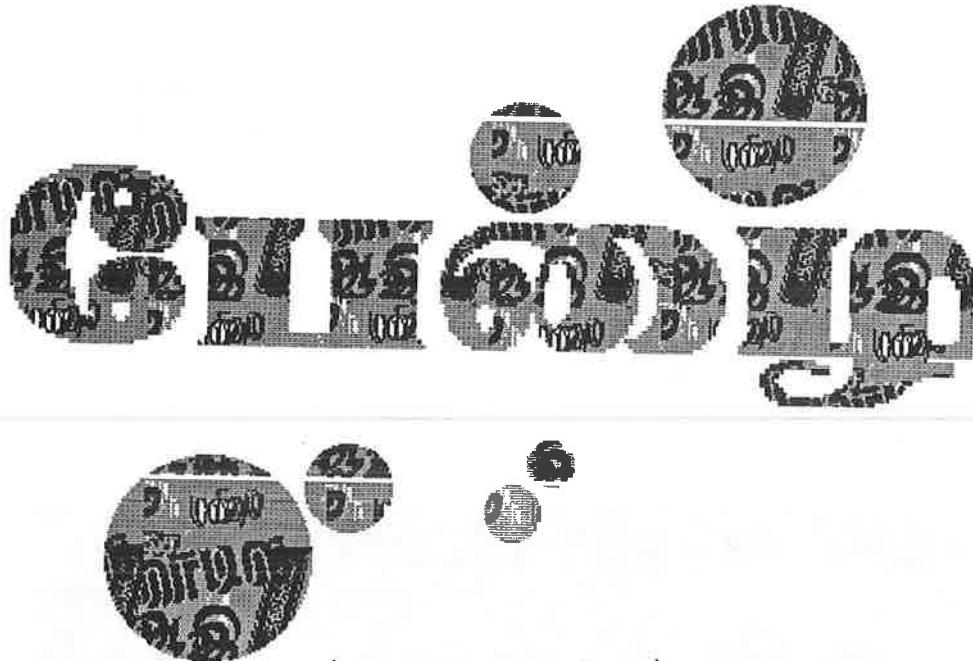
வாழ்த் துடித்த ஒரு பெண்ணின்
உணர்வுகளை நெரித்து அவரைப்
பலிகொண்டதன் மூலம் இந்த சமூகம்
அவமானத்தையும், கொலைப்
பழியையும் சமந்து நிற்கிறது. இந்தப்
பழிகாரச் சமூகத்தை தகர்த்து
சுதந்திரமான ஒரு வாழ்வை
ஒருவாக்குவதே சிவரமணிக்கும்
அவர் போன்ற பெண்களுக்கும்
செய்யக் கூடிய முதல்தரமான
மனிதாய் அஞ்சலி.

ராஜனி

ரக்ரி 2:2

வரிகிள்றுநெறிகள்
கவுரகீதங்கள்

நிகழ்காலம்
சோகங்களாலும்
துன்பங்களாலும் நிரம்பி
வழியும்போது,
இடையிடையே கடந்த
காலத்தின்
மகிழ்ச்சிகரமான
நாடகங்கள் நினைவுக்
கிடங்குகளிலிருந்து
தேடியெடுத்து மீட்டி,
சொற்ப நேரம் மனதை
வேறு திரைப்படுத்தி
மகிழ்ந்திருப்பது மனித
வழமை. அவஸ்திரேவியத்
தமிழ்க் கஞ்சிகையான
மரபில் "எஸ்.பொ" என்று
நாமறிந்த
எஸ்.பொன்னுத்துரை
"நனிடை தோய்தல்"
என்னும் தலைப்பில்
யாழ்ப்பாணத்தாரின்
அந்தக்கால வாழ்வு பற்றி

தொடர்ச்சியாக எழுதி
வருகிறார். அன்றைய
யாழ்ப்பாணத்தின்
வாழ்க்கை முறையை
அக்காலத்தில் நிலவிய
பேச்சு வழக்கிலேயே
அவர் எழுதி வருவது
வாசிப்பவர்களுக்கு
நினையவே கற்றுத்
தருகிறது. "தீ" எழுதிய
எஸ்.பொ.வின் எழுதது
நடைக்கு எப்போதும்
துணிக்கல் அதிகம்.
சொல்லும்போது,
சொல்ல
வேண்டியவற்றை
"சொல்லுவமா?" என்ற
தயக்கத்திற்கு
இடமளிக்காமல்
சொல்லுதல்
எல்லோர்க்கும்

சாத்தியமாவதில்லை.
எஸ்.பொ. வினால் அது
முடிகிறது. அவருடைய
வாழ்க்கையைத் திரும்பிப்
பாரக்கிற பாணியில்தான்
அந்தக் கட்டுரை
தொடர்கிறது. ஆனால்
(ஒரு மரபு வாசகன
குறிப்பிட்டது போல)
அவரது கயசரினதோயோ,
சயபுராணமோ அவ்ல.
ஒரு சமூகத்தின் கதை.
தனது வாழ்வினுாடாக,
தான் வாழ்ந்த சமூகத்தில்
பார்த்ததை, மனதில்
பதித்ததை
மீட்டுவருகிறார்.

இது மாதிரியே
இங்கிலாந்திலிருந்தில்
வெளிவரும் பணியலில்
எமது தேசத்தின்

பழும்பெரும்
கல்விமானான ஒரேற்றர்
சுப்பிரமணியம் ஒரு
பேட்டியினுடாக தனது
அனுபவங்களைச்
சொல்லியிருந்தார்.
கல்விமீது (பலவேறு
காரணங்களால்)
அளவிலை ஆர்வம்
கொண்டிருந்த
யாழ்ப்பாணச் சமூகத்தில்
ஆசிரியாகப் பணிபுரிந்த
இவரின் அனுபவங்கள்
அற்புதமானவை.
கட்டாயமாக
நூல்குருவாக்கப்பட
வேண்டியவை.

ஷ்டீல் இதழிலிருந்து
திரு.சி.விசேகரம்,
பணிமலர் ஆசிரியர்
குழுவில்
இன்ன ந்துள்ளார்.

சுவிற்சர்லாந்துச்
சர்ஜிஸைகயான
மனிதத்தில் (13)
சிவசேகரம் எழுதிய
"ஜோராப்பியச்
சர்ஜிஸைகக்ஞம் தமிழ்
விடுதலையும்" என்ற
கட்டுரை அன்னமையில்
வெளிவந்த வந்த அவரது
கட்டுரைகளில்
முக்கியமானதோன்று.
எமக்குப் பழக்கமில்லாத
ஜனநாயகப்
பண்பாட்டை, கருத்துப்
பரிமாற்றங்களை,
விவாதங்களை எவ்வாறு
ஜோராப்பியச் சர்ஜிஸைகள்
ஊக்குவிக்கலாம் என்பது
பற்றி பல முக்கியமான
கருத்துக்களை அதில்
வெளியிட்டிருந்தார்.

மனிதத்திற்கு (தமிழக)ப்
புதிய ஜனநாயகத்து
நன்பர்கள் எழுதிய
கடிதம் ஒன்றில் "அழத்து
அகதிகளுக்கு
உதவக்கூடிய
நேர்மையான சக்திகள்
என்று எமக்குத்
தெரிந்தவரையில்
யாருமில்லை.
எல்லோரும் ஈழ
அகதிகளை வைத்துப்
பிழைப்பு நடாத்தும்
ஒட்டுண்ணிகளாகவே
உள்ளனர்." என்று
குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

ராசீஷ் காந்தியின்
கொலைக்குப் பிறகு
தமிழ்நாட்டு நிலமை
மாறிப்போனது எமக்குத்
தெரியும். உலகத்
தமிழினத் தலைவர்கள்,
தமிழ்ச் சுடர்கள், தமிழ்த்
தென்றல்கள் எல்லோரும்
மெதுவாகப்
பின்வாங்கியதும் தெரியும்.
ஆனால் நமக்குத்
தெரியாதது
மெலிதானாலும்
துணிவோடு எமக்காகாக
இன்னும் குரால்
கொடுக்கும் புதிய
ஜனநாயகம், புதிய
கலாச்சாரம், கேடயம்
போன்ற பத்திரிகைகள்.
தமிழக
மக்களுக்குத்தான் நாம்
ஏத்தனை சங்கடங்களைக்
கொடுத்தோம்! எம்மை
ஆதரித்தவர்கள் முகத்தில்
கரியைப் பூசினோம்.
அரவனைத்தவர்கள்
முகத்தில் காறி
உமிழ்ந்தோம்.

இத்தனைக்கும் பின்னும்
எங்களுக்காக இரங்கும்
இந்த தமிழ்நாட்டு
சகோதரர்களுக்கு
நாம்பட்ட நன்றிக்
கடனை எப்படி, எப்போது
தீர்க்கப் போகிறோம்?

தமிழ்நாட்டு
எழுத்தாளர்களை நாம்
அறிந்துள்ள அளவில்
பத்தில் ஒரு பங்காயினும்
எமது தேசத்து
எழுத்தாளர்களை நாம்
அறிந்திருக்கிறோமா?
கு.பா.ரா. க.நா.ச.,
புதுமைப்பித்தன் என்ற
பெயர்களுடன் நன்கு
பரிசுசயமான ஒரு
எழுத்தாளிடம் போய்
சி.வைத்திலிங்கத்தைதெ
ரியுமா என்று கேட்டால்
"யாரவர்? சுருட்டு
வியாபாரியா?"
என்றுதான் கேட்பான்.

பிரான்சிலிருந்து வரும்
ஒசையில் அண்மையில்
காலமான எழுத்துச்
சிறுக்கை மூலர் என்று
கருதப்படும்
சி.வைத்திலிங்கத்தைப்பற்
நி, எழுத்தின் இன்னொரு
முக்கிய எழுத்தாளரான
அகஸ்தீயர்
குறிப்பொன்றை
எழுதியிருந்தார்.
எண்பது வருடங்களாக
சி.வைத்திலிங்கத்தின்
எழுத்துக்கள் நூல்வடிவம்
பெறாதது குறித்து
அகஸ்தீயர் ஆததீரம்
மூற்றிலும் நியாயமானது.
எதெந்தற் கெல்லாம்
புத்தகம்

வெளியிடுகிறார்கள்;
இந்த மாதிரி
முயற்சிகளுக்கு யாரும்
முன்வராமை மிகவும்
மனவருத்ததற்குரியது.

உசையின் இந்த இதழில்
புவனன்
எழுதிய "ஆ ரோடு நோக.."
என்ற கோலமும்,
சின்னாச்சியின் பக்கமும்
கவனத்தை ஈர்த்தன.
நடை, உடை, பாவனை
மாறினாலும் நமது
இனத்துக்கே உரித்தான
கேவலங்கள் மட்டும்
மறைந்துவிடாமல், நாம்
எங்கே போனாலும்
பாதுகாக்கபட்டு
வருகிறது.
தொலைபேசியில் (குரல்
மாற்றி) தூக்கண
பேசுவது எங்களின் தேசீய
வியாதியாகிவிட்டது. தன்
குழந்தைகள் ஆபரிக்கக்
குழந்தைகளுடன்
கேராமல் பிரெஞ்சக்
குழந்தைகளுடன்
கேரவதையிட்டுப்
பெருமைப்படும் ஒரு
ஸ்ருததானின்
மன்றிலையை எண்ணி
அழுவதா சிரிப்பதா என்று
தெரியவில்லை.

ஒவ்வொரு கோடையிலும்
நோர்வேயில் கார்
விபத்தில் சிக்குண்டு ஒரு
ஸ்ருததானாவது இறப்பது
வழமையென்றும்,
அதற்குப் போதிய
பயிற்சியின்மையே
காரணம் என்றும்
நோர்வேத் தமிழ்க்
சஞ்சிகையான

சுவடுகளில்(செபரம்பர்)
"நாட்டு நடப்புக்கள்"
பகுதியில் "நடையர்"
கொல்லியிருந்தார்.
எழுத்தான் மகாபுத்திசாலி!
இலங்கையில் இருந்து
விலைகொடுத்து
வாங்கிய ஒட்டுனர்
அனுமதிப் பத்திரத்தை
நோர்வே
"இளிக்கவாயர்"களிடம்
காட்டி அவர்களை
இலகுவாக முட்டாளாக்கி
விடுவான். ஆனால்
மரணம்தான்
எழுத்தானை
முட்டாளாக்கி விடுகிறது.
இப்பிடியும் நாங்கள்
சாகவேண்டுமா?

"எனது பதில்கள்" என்ற
தொடரில் சமுத்திரன்
சுவடுகளில் பல்வேறு
விடயங்களில் தனது
கருத்துக்களைத்
தெரிவித்து வருகிறார்.
புலம்பெயர்ந்தோர்
சஞ்சிகைகள்
தொடர்பான
கேள்வியொன்றிற்கு
பதிலளிக்கையில், "ஒரு
வகையில் தமிழ்
இலக்கிய, அரசியல்
சேயற்பாடுகள்
தற்காலிகமானவை
என்றே என்னைத்
தோன்றுகிறது.
இப்போது வெளி நாட்டுத்
தமிழர் மத்தியில்
(குறிப்பாக ஜ்ரோப்பா)
இயங்கும் சஞ்சிகைகளை
பத்திரிகைகளை
வெளியிடுவோரிடமிருக்கு
ம் தமிழ்மொழி ஆற்றல்,
அரசியல் ஈடுபாடு

போன்ற அடிப்படைச்
சொத்துக்கள் அடுத்த
சந்ததியிடம் இருக்குமா
என்பது சந்தேகம்" என்று
குறிப்பிட்டுள்ளார்.
உண்மைதான்!
(தொடரும்)

MARAPU
P.O.Box 232,
Wantirna South,
Victoria 3152,
Australia

SUVADUHAL
Herslebs Gt 43,
0578 Oslo
Norway

OOsai
5,Ruehermel,
75018 Paris,
France

Manitham
postfach 12,
3000 Bern
Switzerland

PANIMALAR
BCM Polaris,
London WC 1N 3XX
UK

மகையு மரத்திரந்தவின் நூட்டு நாடகம்

சிங்கனத் தலைமையுடன் சமரசத்
தீர்வு ஒன்று சாத்தியம் என்பதைக்
கற்பனை செய்தால் அது
பிரேமதாஸாவுடன் மட்டும்தான்
சாத்தியம் என்பதும் ஒரு உண்மை.

ஆம்பிக்கப்பட்டபோது நாடகம்
விறுவிறுப்பாகவே ஆரம்பித்தது.
"இதோ பிரேமதாஸாவின் தலை
உருளுகிறது" என்கிற நீதியில் ஜக்கிய
தேசியக்கட்சி அதிருப்தியாளார்களும்
எதிர்க்கட்சியினரும் ஏற்படுத்திய பராபரப்பு
உச்சக் கட்டத்தைப் பிடித்தது. ஆனால்
அடுத்தடுத்த கட்டங்களில் நாடகம்
சலிப்பட்டத் தொடங்கியது.
பாரானுமன்றத்தில் கூக்கலும்
குழப்பமுாக சில நாட்கள் கழிந்தது
தான் மிக்கம். இன்றுவரை
திருாண்சிங்க பிரேமதாஸா நாட்டின்
அந்தம் சனாதிபதியாகவே இருந்து

வருகிறார். எதிர்ப்பாளர்களும் "கடலில்
குத்ததாயிற்று; நீந்தித்தானே
ஆகவேண்டும்" என்று நானுக்கொரு
நமபிக்கையில்லாத் தொமானங்களுடன்
அலைகிறார்கள்தான். இருந்தாலும்
நாடகம் முடிந்து விட்டதாகவே
தெரிகிறது.

பிரேமதாஸாவைப் பதவியிலிருந்து
இறக்குவதற்கு தீம்ரென எடுக்கப்பட்ட
முயற்சிகளின் பின்னால் புன்னிய
பாரதம் இருப்பதாகப் பரவலாக
கருதப்படுகிறது. ஆனால் அதே
புன்னிய பாரதம்தான்
பிரேமதாஸாவையும்
இன்னொருவகையில் காப்பாற்றி
யிருக்கிறது." எதிரிகள் இந்தியாவின்
கைக்கூவிகள்" என்ற துரும்புச் சிட்டைப்
பிரேமதாஸா வெகு நூட்பத்துடன்
பயன்படுத்தி எதிரிகளைத்
தற்காலிகமாவேனும்
முறியடித்திருக்கிறார். "தமிழ்மீ
விடுதலைப் புலிகளுக்கு" ஆயுதம்
வழங்கினார், "ராசீவ் காந்தி
கொலையின் பின்னணியில்
இருக்கிறார்" என்று பெரிய பெரிய
குற்றக் சாட்டுக்களையெல்லாம்
எதிரிகள் அவர்மீது வைத்த போதும்,
பிரேமதாஸாவின் "இந்திய
விரோதப்போக்"கினால் கவரப்பட்ட
சாதாரண சிங்கள மக்களிடமும்,
பெரும்பாலான வெகுஜனப்
பத்திரிகைகளிடமும் அவை பெருமளவு
தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவில்லை.
குறிப்பாக "பிரேமதாஸா புலிகளுக்கு
வழங்கிய ஆயுதங்களினாலேயே இன்று
எமது வீரசிங்கள் இராணுவம்
கொல்லப்படுகின்றது" என்ற பிரச்சாரம்
மக்களையும், இராணுவத்தையும்
சீற்றமடைய வைக்கும் என்ற
எதிர்ப்பாளர்களின் நம்பிக்கை ஆச்சரியப்
படக்கூடிய விதத்தில் சிதைந்து
போனது. "அந்தக் காலத்திற்கு
அவசியமான போராட்டத் தந்தாரம்"
என்று பிரேமதாஸா அளித்த

விளக்கத்தை இராணுவமும், மக்களும் ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதாகவே தெரிகிறது. "ஈரான்-ஸ்ராக் யுத்தத்தில் அமரிக்கா ஈராக் கிற்கு வழங்கிய ஆயுதங்களால்தான் பல அமெரிக்கப் போர்வீரர்கள் மாண்டாரர்கள். ஆனால் அதற்காக சீகளை எவரும் குற்றஞ் சாட்டவில்லையே! என் மிக அருகில் வருவாமே! இந்தியா புலிகளுக்கு வழங்கிய ஆயுதங்களினால் ஆயிரக்கணக்கான இந்திய (அமைத்திப்படை) இராணுவம் இறந்த போது, தீவா வலதுகாரிகளான பாரதீய ஐந்தாக் கட்சி கூட காங்கிரஸைக் குற்றம் சாட்டவில்லையே! பிரேமதாஸாவைக் குற்றம் சாட்டுவதில் என்ன நியாயம் இருக்கிறது? இந்தக் குற்றச் சாட்டை வைத்தவர்களில் ஒருவர் (வித்துத்துவத்துமதி) அன்று மிகுந்த செல்வாக்குமிக்க அமைச்சராக யிருந்தபோது புலிகளை அழிப்பதற்காக தமிழ்மீத மக்கள் விடுதலைக் கழுத்திற்கு உதவி வழங்குவது தொடர்பாக அதன் தலைவர் தலைவர் திரு. உ. மா மகேஸ்வரராஜுடன் ஜென்வாவில் நடத்திய பேச்சுவார்த்தையை எப்படி மறந்துபோனார்?" என்ற கருத்தில் எதிர்பாளர்களைச் சாடியது. தமிழர்களைக் கொல்ல தமிழர்களுக்கு வழங்கிய ஆயுதம் தங்களுக்கெதிராகவும் திரும்புவது தவிர்க்க முடியாத ஒரு விடயம் என்று இராணுவமும் புரிந்து கொண்டது. "மதில்மேல் பூணைகளாக" இருந்தவர்கள் இன்னும் பிரேமதாஸாவின் கை ஒங்கியிருப்பதை அறிந்ததும் பிரேமதாஸாவின் பின்னால் தீரண்டார்கள். எதிர்ப்பாளர்கள் வெகுவாக நம்பியிருந்த மூஸ்லீம் காங்கிரஸ் கடைசிநோத்தில் காலை வாரியது. சத்தியன் நாயகர்களில் ஒருவர் என்று கருதப்பட்ட சபாநாயகர் முகம்மட் அணிமாறிக் கொண்டார். ஈற்றில் வென்றது பிரேமதாஸா!

ஜே.ஆரின் அரசில் மிகுந்த செல்வாக்கு மிகுந்தவர்களாக விளக்கிய வலித்தும் காமினியும் பிரேமதாஸாவினால் நீண்டகாலமாக ஓரங் கட்டப்பட்டு வந்தார்கள். மேல்ல மேல்லத் தாங்கள் அரசியலில் இருந்தே மறைக்கப் பட்டு விடுவோமென்ற அச்சத்திலேயே இன்று இவர்கள் "ஜனநாயகத்துக்காகப் போர்க்கொடி" தூக்கியிருக்கிறார்கள். இவர்களின் அரசியல் அயோக்கியத்தனங்கள் பிரேமதாஸாவின் அரசியல் அயோக்கியத்தனங்களுக்குக் கொஞ்சமும் குறைவானதல்ல. ஈழமாக்களைப் பொறுத்தவரை காமினி, வலித் தன்றதும் ஏர்ந்த யாழ் ரூபால்நிலையமும், நெடுந்தவ "குழுதினி"ப் படகுப் படுகொலையும்தான் உடனடியாக நினைவிற்கு வரும். இவ்வளவு அழிவுகளுக்குப் பின்னரும் இவர்களின் இனவாதக் சிந்தனையில் எதுவித மாற்றமுமில்லை. "வடக்கில் பிரபாகரானும் தெற்கில் பாஸ்காவிங்கமும் ஆட்சி நடாத்துகிறார்கள்" என்று இனவாதத்தைக் கக்கும் அத்துலத் முதலி, அன்மையில் "இந்து" ராமுக்கு அளித்த பேட்டியில் "சமஸ்தி", "சயநிர்ணய உரிமை" என்ற சொற்களே குழப்பத்தைத் தருவதாக குறிப்பிட்டிருக்கிறார். இவர்கள் "சிங்களப் பேரினவாதத்தை" எங்கே முழுதாகக் குத்தகை எடுத்துவிடுவார்களோ என்று பயந்து போன பிரேமதாஸ் "நான் அவர்களை விடச் சிறப்பான வர்சிங்களைன்! இதோ பாருங்கள் எவ்வளவு குண்டுகளைத் தமிழர்களின் தலையில் வீச்கிறேன்" என்று யுத்தத்தை முடுக்கிவிட்டு ஈழத்தைத் துவம்கம் செய்து வழுகிறார். இவர்களில் எந்தக் கிராதாக்கர்கள் பதவிக்கு வந்தாலும் எங்கள் தலையில் குண்டுகள் சொரிந்து கொண்டே இருக்கும் என்பது நிச்சயம்.

திருமலையில் அகதி கன் மீனக்
ருடியமர்த்தப் படுவார்கள் என்ற
அறிவிப்பும். இலங்கை இந்திய
ஒப்பந்தத்தின் சூத்திரதாரிகளில்
ஒருவரான டுக்சித் வெளிவிவகார
அமைச்சின் செயலாளராய்
நியமிக்கப்பட்டதும் இந்தியா
தனது வியூகங்களை வருக்க
ஆரம்பித்து விட்டது என்பதையே
காட்டுகின்றன.

ஆனால் சிங்களத் தலைமையுடன்
சமரசத் தீர்வு ஒன்று சாத்தியம்
என்பதைக் கறப்பனை செய்தால் அது
பிரேமதாஸாவடன் மட்டும்தான்
சாத்தியம் என்பதும் ஒரு உண்மை.
ஆழத்தில் விடுதலைப் புலிகள்
அழிக்கப்பட்ட மறுகணத்தில்
இந்தியாவின் நேரடித் தலையீடு
ஆரம்பமாகும் என்பதை பிரேமதாஸா
நன்குணர்ந் திருக்கிறார். இந்தியத்
தலையீடு என்பது தனக்கு முடிவு
கட்டும் ஒன்றாகவே இம்முறை
அமையும் என்பதும் அவருக்குத்
தெரியும். எனவே இந்தியத்
தலையீட்டைத் தவாக்க
வேண்டுமானால் புலிகளுடன் பேச்க
வார்த்தைக்கு போவதைத் தவிர வேறு
வழியில்லை என்பதுதான்
பிரேமதாஸரவின் தெரிவாக இருந்தது.
ஆனால் வலித் காமினி குழுவினரின்
பிரச்சாரத்தை முறியடிக்கவும்,
இராஜாவுத்தைத்தைத் திருப்பித் படுத்தவும்
யுத்தத்தைத் தவிரப்படுத்த வேண்டிய
கட்டாயத்தினால் "இரு தலைக்
கொள்ளி ஏறும்பின்" நிலைமைக்குத்
தள்ளப் பட்டிருக்கிறார்.

புதுபெடலில் "சுவத் புளொக்" கில்
குளிருட்டப்பட்ட அறையில் இருந்தபடி
அயலநாடுகளில் நெருப்பு
வைப்பதெப்படி என்று திட்டம் தீட்டும்
இந்திய இராஜதந்திரிகள் புதிதாக ஒரு
முக்கிய பாடமொன்றைக்

கற்றிருக்கிறார்கள். அயலநாடுகளுக்கு
நெருப்பு வைக்கும் போது
கிலவேளைகளில் தங்களின்
கைகளையும் சுட்டுக்கொள்ள
வேண்டுவரும் என்று அமைதிப்படை
விவகாரத்தில் கற்றுக் கொண்டவர்கள்,
அந்த நெருப்பானது கில வேளை
தங்கள் நாட்டிற்கும் பாவக்கூடும் என்று
ராசீவ் காந்தியின் மரணத்திற்குப் பிறகு
உணர்ந் திருக்கிறார்கள்.

முன்னர் இந்திய

ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்புக்
கொள்கையாகவே ஈழப்பிரச்சினை
கையானப் பட்டு வந்தது.

**இப்போது இந்தியாவைக்
காப்பாற்றுவதற்கும்.**

தமிழ்நாட்டிலிருந்து

போராளிகளையும். அகதி களையும்
அப்பறுப் படுத்துவதற்கும் ஈழப்
பிரச்சினைக்கு ஒரு தீர்வான்றை
காணவேண்டும் என்ற நோக்கம்
முதன்மை பெற்று வருகிறது

தமிழ்நாட்டில் பிரிவினைவாத சக்திகள்
தலைதூக்கிவிடும் என்ற அச்சம்
முன்னொரு போதுமில்லாதவாறு
இவர்களிடையே அதிகரித்து வருகிறது.
இலங்கையில் ஈழப்பிரச்சினை
திரும்வரை தமிழ் நாட்டிலும் இந்த
ஆபத்து இருந்தே தீரும் என்று கருதத்
தொடங்கியுள்ளார்கள். முன்னர் இந்திய
ஏகாதிபத்தியத்தின் ஆக்கிரமிப்புக்
கொள்ளகையாகவே ஈழப்பிரச்சினை
கையாளப் பட்டு வந்தது. இப்போது
இந்தியாவைக் காப்பாற்றுவதற்கும்,
தமிழ்நாட்டிலிருந்து போராளிகளையும்,
அகதிகளையும் அப்பறப்

படுத்துவதற்கும் ஈழப் பிரச்சினைக்கு
ஒரு தீர்வான்றை காணவேண்டும்
என்ற நோக்கம் முதன்மை பெற்று
வருகிறது. ஆனால் புலிகளைப்
பழுவாங்க வேண்டும் என்ற நோக்கமும்

இந்திய ஆரசிற்கு இருப்பதனால் "ஓரு கல்லில் இரு மாங்காய்களை" வீழ்த்தச் சந்தர்ப்பத்துக்காக காத்திருப்பதாகவே அவதானிகள் கருதுகிறார்கள். புவிகளின் தமிழகத் தொடர்புகளை முற்றாக அறுத்து, பாக்கு நீரிணையில் கவனத்தை அதிகரித்து புவிகளின் ஆயுதக் கிடைப்பனவை முறியடிப்பதன் மூலம் இலங்கை இராணுவத்தை உர்சாகப்படுத்தி, இலங்கை இராணுவம் கணிசமான அளவிற்கு புவிகளை முறியடித்த பின் "தமிழ் மக்கள் நலன் காக்க" உள்ளே நுழைவதுதான் இந்தியாவின் தற்போதை தந்திரோபாயமாக இருக்கிறது.

"உள்ளே நுழைவது" ராசீவ் பாணியில் "அமைதிப் படை வடிவத்தில் இருக்காது என்றே எதிர்பார்க்கப் படுகிறது. திரும்வையில் அகதிகள் மீளக் குடியமர்த்தப் படுவார்கள் என்ற அறிவிப்பும், இலங்கை இந்திய ஒப்பந்தத்தின் குத்திரதாரிகளில் ஒருவரான டிக்கித் வெளிவிவகார அமைச்சின் செயலாளராய் நியமிக்கப்பட்டதும் இந்தியா தனது விழுகங்களை வகுக்க ஆரம்பித்து விட்டது என்பதையே காட்டுகின்றன.

இலங்கை அரசு ஈழத்தில் நடாத்திவரும் படுகொலைகள்
தொடர்பாக இந்திய அரசும், தமிழகமும் காட்டும் மெனனத்தை இலங்கை இராணுவத்திற்கு இந்தியா காட்டிய கொடியாகவே கருத வேண்டியிருக்கிறது.

ராசீவ் காந்தி நிர்வாகம் ஈழம் தொடர்பாக முடிவுகளை எடுக்கும்போது அது தொடர்பாக தமிழ்நாட்டில் என்ன தாக்கம் ஏற்படும் என்பதைக் கவனத்தில் எடுக்க வேண்டிய நிலையில் இருந்தது.

ஆனால் இன்று தமிழக நிலமை முற்றிலும் வேறுபட்டிருக்கிறது. ஈழத்தில் என்ன நடந்தாலும் ஏனென்று கேட்பதற்குக் கூட "அன்னை பராசக்தியின் கடாசம் கிட்டிய" தமிழகத்தில் ஒருவரு மில்லை. இது இந்திய இராஜ தந்திரிகளுக்கு பெரும் உதவியாக இருக்கிறது. இலங்கை அரசு ஈழத்தில் நடாத்திவரும் படுகொலைகள் தொடர்பாக இந்திய அரசும், தமிழகமும் காட்டும் மொனத்தை இலங்கை இராணுவத்திற்கு இந்தியா காட்டிய "பச்சைக் கொடி"யாகவே கருத வேண்டியிருக்கிறது.

எழுத்தின் பரிதாபம் தொடர்கிறது. இராணுவத்தின் முற்றுகையும், பொருளாதாரத் தடையும் மக்களைச் சொல்லவாணாத் துன்பத்திலாய்த்தி யிருக்கிறது. ஈழத்தின் தலைவிதியைத் தங்கள் கைகளில் கொண்டு திரிகின்ற விடுதலைப் புவிகளோ, ஏனைய இயக்கங்கள், முஸ்லீம் மக்கள், கிங்கள் மக்கள், இலங்கை, இந்தியா என்று எல்லோரையும் வரிசையாக விரோதிப்பதையே தங்களின் இராஜதந்திரம் என்று கருதுகிறார்கள். இப்படி எல்லா வழிகளையும் அடைத்துவிட்டு எப்படி நாம் ஈழத்தைப் பெற்போகிறோம் என்று கேட்கும் ஒரு ஈழத் தமிழனுக்கு, தமிழீழ மக்களின் போராட்டத்தை வழி நடாத்துவார்கள் என்ற அடிப்படையில் விடுதலைப் புவிகள் என்ன சொல்லப் போகிறார்கள் என்று தெரியவில்லை.

அந்தக் காலத்தில் நடந்ததாகக் கேள்விப்பட்ட அற்புதங்கள் ஏன் இப்போது நிகழ்வதில்லை? அப்படியேதும் நிகழ்ந்தாலேயொழிய ஈழத்தின் சோகத்துக்கு ஒரு முடிவு விரைவில் கிட்டுவதாயில்லை.

பசுவுர் க.மின்னை

சக்தி

கலை, இலக்கிய, சமூக விஞ்ஞானக் காலாண்டிதழ்

கலை இலக்கிய சமூக விஞ்ஞானம் சார்ந்த ஆக்கங்களை உங்களிடமிருந்து சுக்தி எதிர்பார்க்கிறான். ஆக்கங்கள் சிறுக்கதைகளாகவோ தொடர்க்கதைகளாகவோ கவிதைகளாகவோ கட்டுரைகளாகவோ சிறு துணுக்குகளாகவோ அமையலாம். பிரசரமாகும் ஆக்கங்களுக்கு அவற்றின் படைப்பாளிகளே பொறுப்பாளிகளாவார். பிரசரமாகாத ஆக்கங்களைத் திரும்பப் பெறவிரும்புவோர் கய விலாசமிடப்பட்ட அஞ்சலுறை ஒன்றினை (நோர்வேயாயின் உரிய முத்திரையுடன்) தயவுடன் இணையுங்கள்.

**SAKTI, P.O.Boks 99 Oppsal,
0619 Oslo 6,
NORWAY.**

தபாற் கணக்கு இலக்கம் : 0824 0 38 36 76

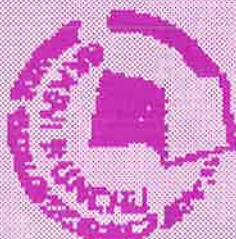
ஆண்டுச் சந்தர் விபரம்

இலங்கை : இலவசம்

ஸ்காந்தி நேவியா : NKr 100

ஏனையநாடுகள் : US\$ 20.

அக்கினி குஞ்சு

AKKINI KUNCHU,
Priya Publication,
P.O.Box 470,
Moorabbin, VIC -3189,
AUSTRALIA

புதிய கலோச்சாரம்

R.Seenivasan,
45, Chenkunram Saalai,
Villivakkam,
Madras 600049
SOUTH INDIA

புதுவீடு

PUTUMAI
Mainzer Landstr. 147,
6000 Frankfurt,
GERMANY